

Hesekiel

Hesekiel ("Gud ger styrka") tillhörde en prästsläkt (1:3). Han föddes troligen 623 f Kr och växte upp i Jerusalem, där han bör ha hört profeten Jeremias förkunnelse. År 597 f Kr fördes han bort med hela det styrande skiktet (2 Kung 24:14, Jer 24) till trakten kring Babel, där Daniel var i tjänst hos kungen (28:3, Dan 2:48).

Här fick Hesekiel sin profetkallelse (kap 1-3) sommaren 593 f Kr och verkade fram till våren 571 f Kr. I syner, förkunnelse och profetiska handlingar förutsäger han Jerusalems fall 587 f Kr (kap 4-24) och profeterar om en kommande upprättelse (34-37), domar över hednafolken (25-32, 38-39) och ett nytt tempel (40-48). Särskild känd är hans syn av de förtorkade benens dal (kap 37).

De fyra varelserna och Herrens tron

¹ I det trettionde året, på femte dagen i fjärde månaden, när jag var bland de bortförda vid floden Kebar, öppnades himlen och jag fick se syner från Gud.

1:1 trettionde året Troligen profetens egen ålder. En präst fick tjänstgöra från 30 års ålder (4 Mos 4:30). **1:1** femte dagen i fjärde månaden 31 juli 593 f Kr. **1:1** floden Kebar Bevattningskanal (på akkadiska kaburu) i trakten runt Babel.

² På femte dagen i månaden under det femte året sedan kung Jojakin förts bort i fångenskap,

³ kom HERRENS ord till prästen Hesekiel, Busis son, i kaldeernas land vid floden Kebar, och HERRENS hand kom där över honom.

⁴ Jag fick se en stormvind komma norrifrån, ett stort moln med flammande eld, och det omgavs av ett sken. Mitt i skenet syntes något som var likt glänsande metall,

⁵ och mitt i elden syntes något som liknade fyra levande varelser. De såg ut som människor.

⁶ Varje varelse hade fyra ansikten och vart och ett av dem hade fyra vingar.

⁷ Deras ben var raka och deras fötter liknade fötterna på en kalv, och de glänste som skinande koppar.

⁸ De hade människohänder under sina vingar på alla fyra sidorna. Alla fyra hade ansikten och vingar.

⁹ Deras vingar slöt sig intill varandra, och när de gick behövde de inte vända sig utan de gick alltid

1:2 2 Kung 24:15. **1:2** femte året ... Jojakin 593 f Kr. Kung Jojakin och folkets ledande skikt, även prästen Hesekiel, hade förts bort till Babel år 597 f Kr (2 Kung 24:8, 15). De uppmuntrades brevledes av profeten Jeremia att bygga ett liv i det nya landet (Jer 29). **1:3** Hes 3:22, 8:1, 33:22, 37:1, 40:1. **1:3** kaldeernas land Trakten kring Babel. Kaldeerna var ett arameiskt folk i nuvarande Irak som blev en stormakt under kung Nebukadnessar (605-562 f Kr, se 2 Kung 25, Dan 1-4). **1:4** 2 Mos 13:21, Ps 18:8f, 97:3, Jer 23:19, Hab 3:3f. **1:5** Hes 10:9f, Upp 4:6f. **1:5** fyra levande varelser Jfr Upp 4:6f. Varelserna kallades också keruber (10:20) och fanns avbildade som statyer på förbundsarken (2 Mos 25:18f, 1 Kung 6:23f). De var också ett vanligt motiv i mesopotamisk konst. **1:6** Hes 10:14, 21f.

rakt fram.

¹⁰ Deras ansikten liknade människoansikten, och alla fyra hade lejonansikten på högra sidan. På vänstra sidan hade alla fyra tjuransikten, och alla fyra hade örnansikten.

¹¹ Sådana var deras ansikten.

Deras vingar var utbredda upptill. Varje varelse hade två vingar som de rörde vid varandra med och två som täckte deras kroppar.

¹² De gick rakt fram. Dit Anden ville gå, dit gick de, och när de gick behövde de inte vända sig.

¹³ Till utseendet liknade varelserna eldsglöd som brann likt facklor medan elden rörde sig fram och tillbaka mellan dem. Den gav ett sken ifrån sig och blixtrar för ut ur elden.

¹⁴ Varelserna skyndade fram och tillbaka som blixtrar.

¹⁵ Medan jag såg på dem, fick jag se ett hjul på jorden bredvid varelserna med de fyra ansiktena.

¹⁶ Det såg ut som om hjulen var gjorda av något som liknade krysolit, och alla fyra var likadana. Ett hjul tycktes vara inuti ett annat hjul,

¹⁷ så att de kunde gå åt alla fyra hållen utan att vända sig.

¹⁸ Hjulringarna var höga och skrämmande, och på alla fyra var hjulringarna fullsatta med ögon runt omkring.

¹⁹ När varelserna gick, gick också hjulen bredvid dem, och när de lyfte sig över jorden, lyfte sig också hjulen.

1:10 Upp 4:7. **1:16** Hes 10:9f, Dan 10:6. **1:16** krysolit Grek. för "guldsten". Troligen gul beryll eller topas.

20 Dit Anden ville gå, dit gick de, och hjulen lyfte sig tillsammans med dem, för varelsernas ande var i hjulen.

21 När varelserna gick, gick också hjulen. När de stod stilla, stod också hjulen stilla. När de höjde sig upp från jorden höjde sig också hjulen, för varelsernas ande var i hjulen.

22 Över varelsernas huvuden syntes något som liknade ett himlavalv, likt underbar kristall, utspänt över deras huvuden.

23 Under valvet var deras vingar utbredda rakt emot varandra. Varje varelse hade två vingar som täckte den ena sidan av kroppen och två som täckte den andra sidan.

24 När de gick, lät ljudet av deras vingar i mina öron som bruset av väldiga vatten, som den Allsmäktiges röst, ett väldigt dån som dånets från en här. När de stod stilla, höll de sina vingar sänkta.

25 Och en röst hördes från himlavalvet över deras huvuden där de stod stilla med sänkta vingar.

26 Ovanför valvet över deras huvuden syntes något som liknade en tron gjord av safirsten. På det som liknade en tron satt en gestalt som såg ut som en människa.

27 Och jag såg något som liknade glänsande malm, omgivet runt omkring av något som liknade eld, från det som tycktes vara hans höfter och ända upp. Och neråt, från det som såg ut att vara hans höfter, såg jag något som liknade eld omgiven av ett sken.

28 Skenet syntes runt omkring som bågen i skyn en regnig dag.

Sådan var synen som tycktes vara HERRENS härlighet. När jag såg den föll jag ner på mitt ansikte, och jag hörde rösten av någon som talade.

2

Gud kallar Hesekiel till profet

¹ Han sade till mig: "Människobarn, res dig på dina fötter så ska jag tala med dig."

² När han talade till mig, kom Anden in i mig och reste upp mig på mina fötter. Och jag hörde honom tala till mig,

³ han sade: "Människobarn, jag sänder dig till Israels barn, till de avfälliga folken som har gjort uppror mot mig. De och deras fäder har syndat mot mig ända till i dag.

⁴ Till barnen med fräck uppsyn och hårda hjärtan sänder jag dig, och du ska säga till dem: Så säger Herren GUD.

⁵ Vare sig de lyssnar eller inte – för de är ett upproriskt släkte – ska de ändå inse att en profet har varit ibland dem.

⁶ Och du människobarn, var inte rädd för dem och var inte rädd för deras ord, trots att du omges av

1:28 1 Mos 9:12f, Dan 10:9, Upp 1:17. **2:1** Dan 10:11, Apg 9:6. **2:1** Människobarn Hebr. ben Adám, samma ord som "människosonen" (jfr Dan 7:13, Matt 8:20). **2:2** Hes 3:24, Dan 10:9f. **2:4** Jes 48:4, Jer 3:3, 5:3, Hes 3:7. **2:4** Herren Gud Hebr. Adonáí Jhvh (Herren Herren). När Gudsnamnet Jhvh är sammansatt med ordet "Adonáí" (Herre) anger grundtextens vokaler att det istället ska uttalas "Elohim" (Gud). **2:5** Jes 28:9, Hes 33:33. **2:6** Jer 1:8, 17, Hes 3:9, 28:24, Mika 7:4, Luk 12:4, 1 Petr 3:14.

tistlar och törnen och bor bland skorpioner. Bli inte rädd för deras ord och tappa inte modet, för de är ett upproriskt släkte.

⁷ Du ska tala mina ord till dem vare sig de lyssnar eller inte, för de är upproriska.

Bokrullen

⁸ Men du människobarn, hör vad jag talar till dig. Var inte upprorisk som detta upproriska släkte. Öppna din mun och ät vad jag ger dig.”

⁹ Och jag såg en hand räckas ut mot mig, och i den såg jag en bokrulle.

¹⁰ Han bredde ut den framför mig. Den var fullskriven på insidan och utsidan, och där stod skrivet sorgesånger, suckan och jämmerrop.

3

¹ Han sade till mig: ”Människobarn, ät vad du ser framför dig! Ät upp bokrullen och gå och tala till Israels hus.”

² Jag öppnade min mun, och han gav mig rullen att äta.

³ Han sade till mig: ”Människobarn, mätta din mage och fyll din buk med rullen som jag ger dig.” Jag åt, och den var söt som honung i min mun.

Sänd till det upproriska Israel

⁴ Han sade till mig: ”Människobarn, gå till Israels hus och tala mina ord till dem.

⁵ Du blir inte sänd till ett folk med främmande språk och obegripligt tal, utan till Israels hus,

⁶ inte till många folk med främmande språk och obegripligt tal som du inte förstår. Hade jag sänt dig till sådana skulle de lyssna på dig.

⁷ Men Israels hus vill inte lyssna på dig, för de vill inte lyssna på mig. Hela Israels hus har hårda pannor och förhärdade hjärtan.

⁸ Se, jag gör ditt ansikte hårt som deras ansikten och din panna hård som deras pannor.

⁹ Jag gör din panna hård som diamant, hårdare än flinta. Var inte rädd för dem och tappa inte modet inför dem, för de är ett upproriskt släkte.”

¹⁰ Och han sade till mig: ”Människobarn, allt som jag talar till dig ska du ta till ditt hjärta och höra med dina öron.

¹¹ Gå till dina landsmän i fångenskapen och säg till dem: Så säger Herren GUD – vare sig de lyssnar eller inte.”

¹² Anden lyfte upp mig, och jag hörde bakom mig ljudet av ett väldigt då: ”Lovad är HERRENS härlighet i hans boning!”

¹³ Jag hörde ljudet av varelsernas vingar som rörde sig mot varandra och dessutom ljudet från hjulen, ett väldigt då.

¹⁴ Anden lyfte upp mig och tog tag i mig, och jag fördes bort, bedrövad och upprörd i min ande, och HERRENS hand var stark över mig.

3:7 Hes 2:4. **3:8** Jer 1:18, 15:20, Mika 3:8. **3:9** Jer 1:8, Hes 2:5f.

3:12 Jes 6:3, Apg 2:2. **3:14** Hes 8:3, Apg 8:39. **3:14** Anden Hebr. ruach betyder också ”vind” (jfr Joh 3:8).

15 Jag kom till dem som förts bort till Tel-Abib, de som bodde vid floden Kebar. Jag slog mig ner där de satt och stannade där bland dem i sju dagar, djupt bedrövad.

Herren sätter Hesekiel till väktare

16 Men efter sju dagar kom HERRENS ord till mig:

17 "Människobarn, jag har satt dig till väktare för Israels hus. När du hör ett ord från min mun ska du varna dem från mig.

18 När jag säger till den ogudaktige: Du ska dö, och du inte varnar honom och inte säger något för att varna den ogudaktige för hans ogudaktiga väg och så rädda hans liv, då ska den ogudaktige dö i sin missgärning, men jag ska utkräva hans blod av din hand.

19 Men om du varnar den ogudaktige och han ändå inte vänder om från sin ogudaktighet eller sin ogudaktiga väg, då ska han dö i sin missgärning, men du har räddat din själ.

20 Och när en rättfärdig man vänder om från sin rättfärdighet och gör det som är orätt, då ska jag lägga en stötesten i hans väg och han ska dö. Om du då inte har varnat honom ska han dö i sin synd. Man ska inte komma ihåg de rättfärdiga gärningar han tidigare har gjort, utan jag ska utkräva hans blod av din hand.

21 Men om du varnar den rättfärdige för att synda och han avhåller sig från synd, då ska han

3:15 Job 2:13, Hes 1:3, Dan 7:28, 8:27. **3:15** Tel-Abib Akkadiska til abubi betyder "ruinhög efter översvämning", möjligen ett projekt för fångarna att återuppbygga. Inte identiskt med moderna Tel Aviv ("vårkullen") vid Medelhavet. **3:17** Jer 1:7, 6:17, Hes 33:7f. **3:20** Hes 18:24, 33:12f.

få leva eftersom han lät varna sig, och själv har du räddat ditt liv.”

²² HERRENS hand kom över mig där, och han sade till mig: ”Stig upp och gå ut på slätten. Där ska jag tala med dig.”

²³ Då steg jag upp och gick ut på slätten, och se, där stod HERRENS härlighet, lik den härlighet jag såg vid floden Kebar. Och jag föll ner på mitt ansikte.

²⁴ Anden kom då in i mig och reste upp mig på mina fötter. HERREN talade med mig och sade: ”Gå och stäng in dig i ditt hus.

²⁵ Och du människobarn, se, man ska lägga rep om dig och binda dig med dem så att du inte kan gå ut bland de andra.

²⁶ Jag ska låta din tunga fastna vid din gom så att du blir stum och inte kan straffa dem, för de är ett upproriskt släkte.

²⁷ Men när jag talar med dig ska jag öppna din mun, och du ska säga till dem: Så säger Herren GUD. Den som vill lyssna ska lyssna, och den som inte vill får låta bli, för de är ett upproriskt folk.”

4

Bild av Jerusalems belägring

¹ ”Människobarn, ta en lertavla, lägg den framför dig och rita en stad på den: Jerusalem.

² Belägra den och bygg torn mot den. Kasta upp vallar mot den, håll trupper i beredskap runt den

3:22 Hes 8:1, Apg 9:6, 22:10. **3:23** Hes 1:3, 8:4. **3:24** Hes 2:2.

3:25 Hes 4:8. **3:26** Hes 2:5, 24:27. **3:27** Hes 2:4f, 29:21, 33:22.

4:2 2 Kung 25:1, Jer 6:6, Hes 21:22. **4:2** vallar Belägrare byggde en sluttande vall upp mot stadsmurens topp (bevarats t ex i Lakish).

och sätt upp murbräckor mot den från alla håll.

³ Och ta en järnplåt och sätt upp den som en järnmur mellan dig och staden. Vänd sedan ditt ansikte mot den och håll den belägrad och anfall den. Detta ska vara ett tecken för Israels hus.

⁴ Och du ska lägga dig på vänstra sidan och lägga Israels folks missgärning på dig. Lika många dagar som du ligger så, ska du bära på deras missgärning.

⁵ Jag ska lägga deras missgärningsår på dig. De ska motsvaras av samma antal dagar, trehundra-trettio dagar. Så ska du bära Israels folks missgärning.

⁶ När du har fullgjort dem ska du lägga dig en gång till, nu på högra sidan. Du ska bära Juda folks missgärning under fyrtio dagar, en dag för varje år. Jag har tilldelat dig en dag för varje år.

⁷ Mot det belägrade Jerusalem ska du vända ditt ansikte och din nakna arm, och du ska profetera mot det.

⁸ Och se, jag ska lägga rep om dig, så att du inte kan vända dig från den ena sidan till den andra förrän dina belägringsdagar är slut.

⁹ Ta vete, korn, bönor, linsärter, hirs och spältvete och lägg det i samma kärl och baka bröd åt dig av det. Lika många dagar som du ligger på sidan, alltså trehundra-trettio dagar, ska du äta det.

¹⁰ Den mat du ska äta ska vägas upp, tjugo siklar för varje dag. Du ska äta den på bestämda tider.

¹¹ Och du ska dricka vatten som mätts upp, en sjättedels hin. Du ska dricka det på bestämda tider.

4:6 4 Mos 14:34. **4:11** tjugo siklar ... en sjättedels hin Drygt 200 gram och 0,6 liter, en hårt ransonerad svältkost.

¹² Du ska äta kornkakor som du har bakat på bränsle av människoavföring inför deras ögon.”

¹³ HERREN tillade: ”På samma sätt ska Israels barn äta sitt orena bröd bland hednafolken, dit jag ska driva bort dem.”

¹⁴ Men jag svarade: ”O, Herre Gud! Se, jag har aldrig blivit orenad. Från min ungdom ända tills nu har jag aldrig ätit något självdött eller ihjälrivet djur, och orent kött har aldrig kommit i min mun.”

¹⁵ Då sade han till mig: ”Se, jag ger dig kogödsel i stället för människoavföring, och du ska grädda ditt bröd över den.”

¹⁶ Sedan sade han till mig: ”Människobarn, se, jag ska skapa brist på bröd i Jerusalem, och man ska äta bröd efter vikt och med oro, och dricka vatten efter mått och med förfäran.

¹⁷ De ska sakna bröd och vatten och gripas av skräck, den ene efter den andre, och tyna bort i sin missgärning.”

5

¹ ”Människobarn, ta ett skarpt svärd och använd det som rakkniv och raka ditt huvud och skägg med det. Ta sedan en våg och dela upp håret.

4:13 Hos 9:3. **4:14** 3 Mos 7:18, 24f, 11:2f, 19:7, Jes 65:4, Apg 10:14.

4:14 aldrig blivit orenad Prästerna skulle bevara sin rituella renhet (3 Mos 21, 22:8). Mänsklig avföring var oren (5 Mos 23:13) medan torkad djurgödsel var ett vanligt bränsle. **4:14** orent kött Grundtextens ord syftar på offerkött som legat för länge (jfr 3 Mos 7:18, 19:7). **4:16** 3 Mos 26:26, Hes 14:13f. **5:1** Jes 7:20.

5:1 raka Uttryck för sorg (Job 1:20, Jes 15:2, Mika 1:16), normalt inte tillåtet för en präst (3 Mos 21:5). Håret var en symbol för livskraft (Dom 16:17). Jfr Jer 7:29.

² En tredjedel ska du bränna upp i eld mitt i staden när belägringsdagarna är slut. En tredjedel ska du ta och slå med svärdet runt omkring staden, och en tredjedel ska du strö ut för vinden, för jag ska låta ett svärd dra ut efter dem.

³ Men några få hårstrån ska du ta undan och knyta in i flikarna på din mantel.

⁴ Av dessa strån ska du sedan kasta några i elden och bränna upp dem. Från dem ska en eld gå ut över hela Israels folk.

⁵ Så säger Herren GUD: Detta är Jerusalem som jag har satt mitt ibland hednafolken med länder runt omkring.

⁶ Men staden har i sin ondska gjort uppror mot mina bud mer än folken, och mot mina stadgar mer än länderna runt omkring, för de har förkastat mina bud och inte följt mina stadgar.

⁷ Därför säger Herren GUD så: Ni har varit värre än hednafolken runt omkring er och inte levt efter mina lagar och inte följt mina bud. Ni har inte ens följt lagarna hos de folk som bor runt omkring er.

⁸ Därför säger Herren GUD så: Se, jag, jag själv är emot dig. Jag ska verkställa min dom mitt ibland er inför ögonen på folken.

⁹ För dina vidrigheters skull ska jag göra med dig vad jag aldrig förr har gjort och aldrig mer ska göra.

¹⁰ Därför ska föräldrar hos dig äta sina barn, och barn sina föräldrar. Jag ska verkställa min dom mot

5:3 Hes 14:22. **5:6** Jer 6:16, 44:16f. **5:7** Hes 16:47f, Rom 2:14f.

5:9 Dan 12:1, Matt 24:21. **5:10** 3 Mos 26:29, 5 Mos 28:53, Jer 19:9, Klag 2:20, 4:10, Sak 7:14.

dig, och alla som blir kvar av dig ska jag strö ut för vinden.

¹¹ Så sant jag lever, säger Herren GUD: Därför att du har orenat min helgedom med alla dina vidrigheter och alla dina avgudar, ska jag rensa bort dig. Jag ska inte visa skonsamhet eller medlidande.

¹² En tredjedel av dig ska dö av pest och förgås av hunger. En tredjedel ska falla för svärd runt omkring dig. En tredjedel ska jag strö ut för vinden och låta ett svärd dra ut efter dem.

¹³ Min vrede ska bli uttömd, och jag ska släcka min harm på dem och så få min hämnd. De ska inse att jag, HERREN, har talat i min lidelse när jag tömmer min vrede över dem.

¹⁴ Jag ska låta dig bli en ödemark och en skam bland folken runt omkring dig, inför alla som går förbi.

¹⁵ Du ska bli till skam och hån, till varning och skräck för folken runt omkring dig, när jag håller dom med vrede och harm och svåra straff. Jag, HERREN, har talat.

¹⁶ När jag sänder hungerns onda pilar, fördärvets pilar, då sänder jag dem för att fördärva er. Jag ska låta er hunger bli allt värre och förstöra livsuppehållet för er.

¹⁷ Och jag ska sända över er svält och vilda djur, som ska döda era barn. Pest och blodsutgjutelse ska drabba dig, och svärd ska jag låta komma över dig. Jag, HERREN, har talat.”

5:11 Jer 21:7, Hes 7:4, 9, 8:18. **5:12** Jer 15:2. **5:13** Jes 1:24, Hes 16:42, 24:13. **5:14** Jer 18:16. **5:16** Hes 4:16, 14:13. **5:17** 3 Mos 26:22, 5 Mos 32:24, Hes 28:23.

6

Dom över Israels berg

¹ HERRENS ord kom till mig:

² ”Människobarn, vänd ditt ansikte mot Israels berg, profetera mot dem

³ och säg: Ni Israels berg, hör Herren GUDS ord: Så säger Herren GUD till bergen och höjderna, till bäckarna och dalarna: Se, jag, jag själv ska låta svärdet komma över er och förstöra era offerhöjder.

⁴ Era altaren ska förstöras och era solstoder smulas sönder, och jag ska låta era slagna falla inför era avgudar.

⁵ Jag ska låta de döda kropparna av Israels barn ligga inför deras avgudar, och jag ska strö ut era ben runt omkring era altaren.

⁶ Var ni än bor ska städerna bli öde och offerhöjderna ödelagda. Era altaren ska stå öde och förstörda och era avgudar slås sönder och få ett slut. Era solstoder ska bli nerhuggna och era verk utplånade.

⁷ Män som slås till döds ska falla mitt ibland er, och ni ska inse att jag är HERREN.

⁸ Men jag ska låta några leva kvar. När ni skingras i länderna ska några av er räddas från svärdet ute bland folken.

⁹ De av er som räddas ska tänka på mig bland hednafolken där de är i fångenskap, när jag har krossat deras trolösa hjärtan som vikit bort från

6:2 Hes 36:1. **6:4** 3 Mos 26:40f, Jes 27:9. **6:4** solstoder Annan översättning: ”rökelsealtaren” (jfr 2 Krön 30:14). **6:9** 3 Mos 26:40f, 4 Mos 15:39, Hes 20:43, 36:31.

mig och deras ögon som trolöst såg efter sina avgudar. De ska avsky sig själva för det onda de har gjort med alla sina vidrigheter.

¹⁰ Och de ska inse att jag är HERREN. Det är inte ett tomt ord att jag ska låta denna olycka komma över dem.

¹¹ Så säger Herren GUD: Slå ihop dina händer och stampa med fötterna och ropa ve över alla usla vidrigheter bland Israels folk. Genom svärd, hunger och pest ska de falla.

¹² Den som är långt borta ska dö av pest, och den som är nära ska falla för svärd, och den som blir kvar och blir bevarad ska dö av hunger. Så ska jag ösa min vrede över dem.

¹³ Ni ska inse att jag är HERREN, när deras slagna män ligger där mitt ibland sina avgudar, runt omkring sina altaren, på alla höga kullar, på alla bergstoppar, under alla gröna träd och under alla lummiga terebinter, överallt där de lät en ljuvlig doft stiga upp till alla sina avgudar.

¹⁴ Jag ska räcka ut min hand mot dem och göra landet, var de än bor, mer öde och tomt än öknen vid Dibla. Då ska de inse att jag är HERREN.”

7

Slutet kommer

¹ HERRENS ord kom till mig:

6:11 Hes 5:17, 14:21. **6:12** Hes 5:17, 14:21, 25:6f. **6:13**
1 Kung 14:23, 2 Kung 16:4, 17:10, Jer 2:20, 3:6, Hos 4:13. **6:14** Jer 48:22.

6:14 mer öde och tomt än öknen vid Dibla Annan översättning: ”öde och tomt från öknen ända till Dibla”. Negevöknen var landets sydgräns, Dibla kanske ett skrivfel för Ribla, Nebukadnessars högkvarter norr om Damaskus (2 Kung 25:6f).

² ”Människobarn, så säger Herren GUD till Israels land: Slutet kommer! Ja, slutet kommer över landets fyra hörn.

³ Nu kommer slutet över dig, för jag ska sända min vrede mot dig och döma dig efter dina gärningar och låta alla dina vidrigheter drabba dig.

⁴ Jag ska inte skona dig och inte ha något förbarmande. Jag ska låta dina gärningar drabba dig och dina vidrigheter vara mitt ibland dig. Och ni ska inse att jag är HERREN.

⁵ Så säger Herren GUD: Se, en olycka kommer, en olycka ensam i sitt slag!

⁶ Slutet kommer, ja, slutet kommer! Det vaknar och kommer över dig. Se, det kommer!

⁷ Nu är det din tur att dömas, du som bor här i landet. Din stund kommer, förvirringens dag är nära, då inget skörderop mer ska höras på bergen.

⁸ Jag ska snart ösa min harm över dig och släcka min vrede på dig och döma dig efter dina gärningar och låta alla dina vidrigheter drabba dig.

⁹ Jag ska inte skona dig och inte ha något förbarmande. Jag ska ge dig efter dina gärningar och de avskyvärda ting som finns hos dig. Och ni ska inse att det är jag, HERREN, som slår.

¹⁰ Se, dagen är inne! Den har kommit! Fristen har löpt ut. Riset blomstrar, övermodet grönskar.

¹¹ Våldet har växt till ett onskans ris. Det blir inget kvar av dem, ingen från deras hop, inget av deras rikedom, deras härlighet försvinner.

12 Stunden kommer, dagen närmar sig. Köparen ska inte glädja sig och säljaren inte sörja, för brinnande vrede drabbar hela deras hop.

13 Säljaren får inte vända tillbaka till det han har sålt, även om de skulle förbli bland de levande. För profetian om hela deras hop ska inte tas tillbaka, och ingen som lever i synd kommer att rädda sitt liv.

14 Man blåser i hornet och gör sig redo, men ingen drar ut till strid, för min brinnande vrede drabbar hela hopen.

15 Ute härjar svärdet och inne pest och svält. Den som är ute på marken dör genom svärdet, den som är i staden dukar under av svält och pest.

16 Men de som kommer undan ska fly till bergen och vara som bergklyftornas duvor, som alla jämrar sig, var och en för sin missgärnings skull.

17 Alla händer ska sjunka ner och alla knän bli som vatten.

18 Människorna ska klä sig i säcktyg, och förfäran ska drabba dem. I allas ansikten ska skam synas, och alla huvuden ska rakas.

19 De ska kasta ut sitt silver på gatorna och betrakta sitt guld som orent. Silvret och guldet ska inte kunna rädda dem på HERRENS vredes dag. De ska inte kunna mätta sig med det eller fylla sin

7:13 3 Mos 25:10, 13f. **7:13** Säljaren får inte vända tillbaka Den som tvingats sälja släktmark skulle normalt återfå den vid jubelåret (3 Mos 25:14f). **7:16** Jes 38:14, 59:11. **7:17** Jes 13:7, Jer 6:24. **7:18** Jes 3:24, 15:2f, Jer 48:37. **7:18** klä sig i säcktyg Uttryck för sorg (1 Mos 37:34, Jer 48:37). **7:19** Ords 10:2, 11:4, Jes 2:20, 30:22, Sef 1:18.

buk med det, för det har varit en orsak till synd för dem.

²⁰ Dess vackra glans använde de till högfärd, och de gjorde sina avskräckande bilder och avgudar av det. Därför ska jag göra det till orenhet för dem.

²¹ Jag ska ge det som byte i främlingars hand och som rov åt de ogudaktiga på jorden, för att de ska vanhelga det.

²² Jag ska vända mitt ansikte från dem, så att man får vanhelga min dyrbara boning. Våldsmän ska dra in där och vanhelga den.

²³ Gör i ordning kedjorna, för landet är fullt av blodsutgjutelse och staden är full av våld.

²⁴ Jag ska låta de ogudaktigaste hednafolk komma och ta över deras hus. Så ska jag göra slut på de fräckas övermod, och deras helgedomar ska bli vanhelgade.

²⁵ Ångest kommer, och när de söker frid ska de inte finna någon.

²⁶ Den ena olyckan ska komma efter den andra, det ena sorgebudet ska följa det andra. Man ska tiggas profeterna om syner, prästerna ska komma till korta med sin undervisning och de äldste med sina råd.

²⁷ Kungen ska sörja, furstarna ska klä sig i skräck och folket i landet ska stå med darrande händer. Jag ska ge dem efter deras gärningar och döma dem efter deras egna domar. Då ska de inse att jag är HERREN.”

8

Avgudadyrkan i templet

¹ I det sjätte året, på femte dagen i sjätte månaden, satt jag i mitt hus och de äldste i Juda satt hos mig. Då kom Herren Guds hand över mig.

² Och jag såg där en gestalt som till utseendet liknade en eld. Från det som såg ut att vara hans höfter och neråt var eld. Men från hans höfter och uppåt syntes något som liknade strålände ljus och var som glänsande metall.

³ Han räckte ut något som liknade en hand och tog tag i en lock av mitt hår, och Anden lyfte upp mig mellan himmel och jord. I syner från Gud förde han mig till Jerusalem, till den inre förgårdens port som vetter åt norr, där avgudabilden stod som väckt Guds vrede.

⁴ Och se, där var härligheten från Israels Gud, så som jag hade sett den på slätten.

⁵ Han sade till mig: ”Människobarn, lyft din blick mot norr.” När jag lyfte min blick mot norr, fick jag vid själva ingången norr om altarporten se den avgudabild som hade väckt Guds vrede.

⁶ Han sade till mig: ”Människobarn, ser du vad de gör? Det är så hemska vidrigheter Israels hus ägnar sig åt här att jag måste lämna min helgedom. Men du ska få se mer och ännu värre vidrigheter.”

8:1 Hes 1:3, 3:22. **8:1** sjätte året, på femte dagen i sjätte månaden 17 sept 592 f.Kr. **8:2** Hes 1:4, 27. **8:2** eld Annan översättning (så Septuaginta): ”man”. **8:3** 5 Mos 32:16, 21, 2 Kung 21:7, 2 Krön 33:7, 15, Hes 3:12, 14, 11:1, 24. **8:4** Hes 1:28, 3:23. **8:5** 2 Mos 20:5, 5 Mos 32:16. **8:5** avgudabild Kanske en Asherapåle, en kananeisk fruktbarhetssymbol (jfr 2 Kung 21:7, 23:4f). **8:6** Hes 11:23.

⁷ Sedan förde han mig till förgårdens ingång, och där fick jag se ett hål i väggen.

⁸ Han sade till mig: "Människobarn, bryt igenom väggen." Då bröt jag igenom den och fick nu se en dörr.

⁹ Han sade till mig: "Gå in och se vilka onda vidrigheter de ägnar sig åt här."

¹⁰ När jag kom in, fick jag se alla slags bilder av vidriga kräldjur och fyrfotadjur liksom Israels folks alla avgudar inristade runt omkring på väggarna.

¹¹ Framför dem stod sjuttio av de äldste i Israel, och Jaasanja, Shafans son, stod mitt ibland dem. Var och en av dem hade sitt rökelsekar i handen, och ljuvlig doft steg upp från rökelsemolnet.

¹² Han sade till mig: "Människobarn, ser du vad de äldste i Israels hus sysslar med i mörkret, var och en i sin avgudakammare? De säger: HERREN ser oss inte, HERREN har övergett landet."

¹³ Sedan sade han till mig: "Du ska få se ännu värre vidrigheter som de gör."

¹⁴ Och han förde mig fram mot ingången till norra porten på HERRENS hus, och se, kvinnor satt där och begrät Tammuz.

¹⁵ Han sade till mig: "Ser du detta, människobarn? Men du ska få se ännu vidrigare avgudadyrkan än detta."

¹⁶ Så förde han mig till den inre förgården till HERRENS hus. Och där, vid ingången till HERRENS

8:10 Rom 1:23. **8:11** 2 Kung 22:3. **8:12** Ps 94:7, Jes 29:15, Hes 9:9. **8:14** Tammuz Kallades också Dumuzi, den babyloniska växtlighetsguden som ansågs dö varje år. **8:16** 2 Kung 23:5, 11.

tempel, mellan förhuset och altaret, stod omkring tjugofem män. De vände ryggen åt HERRENS tempel och ansiktet åt öster och tillbad solen i öster.

¹⁷ Han sade till mig: ”Ser du detta, människobarn? Är det inte nog för Juda hus att göra de vidrigheter som de gjort här, eftersom de också har fyllt landet med våld och ännu mer väckt min vrede? Se hur de sätter kvisten för sin näsa!

¹⁸ Därför ska jag också handla i vrede. Jag ska inte skona dem och inte ha något förbarmande. Även om de ropar högt i öronen på mig, ska jag ändå inte lyssna till dem.”

9

Dom över avgudadyrkarna

¹ Jag hörde honom ropa med hög röst: ”Kom hit, ni som ska straffa staden, var och en med sitt förstörelsevapen i handen.”

² Då kom sex män från övre porten, den som vetter mot norr, och var och en hade sin stridshammare i handen. Bland dem fanns en man som var klädd i linnekläder och hade ett skrivdon vid höften. De kom och ställde sig vid sidan av kopparaltaret.

³ Israels Guds härlighet hade lyft sig från

8:16 tillbad solen Kanske kopplat till höstdagjämningen (vers 1). Solgudssymboler hade ställts upp i templet under 600-talet (2 Kung 23:11). **8:17** kvisten för sin näsa Möjligen en gest av vördnad inför mesopotamiska avgudar. En gammalrabbinsk läsart: ”min näsa” (för att håna, så Septuaginta).

8:18 Ords 1:28, Jes 1:15, 59:2, Jer 11:11, Hes 5:11, Mika 3:4, Sak 7:13. **9:2** Hes 8:3, Upp 15:1, 6.

9:2 kopparaltaret Tillverkat på Mose tid (2 Mos 38:30, 1 Krön 1:5f) men undanflyttat till förmån för ett utländskt altare (2 Kung 16:14f).

9:3 Hes 1:5f, 10:4, 7, 11:22.

keruben som den vilade på och flyttat sig till tempelhusets tröskel, och den ropade nu till mannen som var klädd i linnekläderna och hade skrivdonet vid höften.

⁴ HERREN sade till honom: "Gå igenom Jerusalems stad och sätt ett kors i pannan på dem som suckar och jämrrar sig över alla de vidrigheter som görs därinne."

⁵ Till de andra hörde jag honom säga: "Följ honom in i staden och slå folket. Visa ingen skonsamhet och ha inget förbarmande!

⁶ Döda åldringar, unga män, unga kvinnor, späda barn och vuxna kvinnor. Ni ska döda för att förgöra, men rör ingen som har korset på sig. Börja vid min helgedom." Då började de med de äldste som stod framför tempelhuset.

⁷ Han sade till dem: "Orena tempelbyggnaden och fyll förgårdarna med slagna. Dra ut!" Och de drog ut och slog folket i staden.

⁸ När de slog folket blev jag ensam kvar. Då föll jag ner på mitt ansikte och ropade: "O, Herre Gud! Tänker du förgöra allt som är kvar av Israel när du öser din vrede över Jerusalem?"

⁹ Han sade till mig: "Israels och Judas missgärning är mycket, mycket stor. Landet är fullt av blodskulder och staden är full av orätt, för

9:4 2 Mos 12:23, Jer 5:1, Hes 6:11, 21:6, Upp 7:3. **9:4** kors Hebr. taw, den sista bokstaven i det hebreiska alfabetet. I dåtidens gammalhebreiska hade den formen av ett kors. Jfr 1 Mos 4:15, Upp 7:3. **9:6** 2 Krön 36:17, Jer 25:29, Hes 8:16, 1 Petr 4:17, Upp 9:4.

9:6 Börja vid min helgedom Versen används av Petrus i 1 Petr 4:17.

9:9 2 Kung 21:16, Hes 7:23, 8:12, 11:6.

de säger: HERREN har övergett landet, HERREN ser det inte.

¹⁰ Därför ska inte heller jag visa något medlidande eller förbarmande, utan jag ska låta deras gärningar komma över deras egna huvuden.”

¹¹ Mannen som var klädd i linnekläderna och hade skrivdonet vid sin höft kom nu tillbaka och meddelade: ”Jag har gjort som du befallde mig.”

10

Herrens härlighet lämnar templet

¹ Jag fick se att på fästet över kerubernas huvuden fanns något som såg ut att vara av safirsten och till formen liknade en tron. Den syntes över keruberna.

² HERREN sade till mannen som var klädd i linnekläderna: ”Gå in mellan hjulen, in under keruben och fyll dina händer med eldsglöd från platsen mellan keruberna och strö ut dem över staden.” Och jag såg honom gå.

³ Keruberna stod till höger om huset när mannen gick in, och ett moln uppfyllde den inre förgården.

⁴ Men HERRENS härlighet höjde sig från keruben och flyttade sig till husets tröskel. Huset uppfylldes av molnet och förgården av glansen från HERRENS härlighet.

⁵ Dånnet av kerubernas vingar hördes ända till den yttre förgården. Det var som Gud den Allsmåttiges röst då han talar.

9:10 Hes 5:11, 8:18, 11:21, 16:43. **10:1** Hes 1:22f, Upp 4:3. **10:2**
 Hes 1:13. **10:3** 1 Kung 8:10, Jes 6:4. **10:4** Hes 9:3, 11:23. **10:5**
 Hes 1:24.

⁶ När han befälde mannen som var klädd i linnekläderna att hämta eld från platsen mellan hjulen, inne mellan keruberna, gick han in och ställde sig bredvid ett av hjulen.

⁷ Då räckte en av keruberna ut sin hand mellan de andra keruberna till elden, som brann mellan dem, och tog av elden och lade i händerna på honom som var klädd i linnekläderna, och han tog elden och gick ut.

⁸ Under kerubernas vingar syntes något som hade formen av en människohand.

⁹ Jag fick då se fyra hjul stå invid dem, ett hjul vid var kerub. Hjulen liknade gnistrande krysolitsten.

¹⁰ Alla fyra såg likadana ut, och ett hjul tycktes vara insatt i ett annat.

¹¹ När keruberna skulle gå, kunde de gå åt alla fyra sidorna. De behövde inte vända sig när de gick, för åt det håll huvudet vände sig, gick de andra efter, utan att de behövde vända sig när de gick.

¹² Hela deras kropp, deras rygg, deras händer och vingar, ja, till och med deras fyra hjul, var fulla med ögon runt omkring.

¹³ Jag hörde att hjulen kallades hjulverk.

¹⁴ Var och en av keruberna hade fyra ansikten. Det första ansiktet var en kerubs ansikte, det andra en människas, det tredje ett lejons och det fjärde en örns ansikte.

¹⁵ Sedan höjde sig keruberna. Det var samma varelser som jag hade sett vid floden Kebar.

¹⁶ När keruberna gick, gick också hjulen bredvid dem, och när keruberna lyfte sina vingar för att höja sig över jorden, skilde sig inte hjulen ifrån dem.

¹⁷ När de stod stilla, stod också hjulen stilla, och när de höjde sig, höjde sig också hjulen, för varelsernas ande var i hjulen.

¹⁸ Och HERRENS härlighet flyttade sig bort från husets tröskel och stannade över keruberna.

¹⁹ Då såg jag hur keruberna lyfte sina vingar och höjde sig över jorden, och när de begav sig i väg var hjulen med dem. De stannade vid ingången till östra porten av HERRENS hus, och härligheten från Israels Gud vilade över dem.

²⁰ Det var samma varelser som jag hade sett under Israels Gud vid floden Kebar, och jag förstod att det var keruber.

²¹ Var och en hade fyra ansikten och fyra vingar, och under deras vingar var något som liknade människohänder.

²² Deras ansikten var likadana som de ansikten jag hade sett vid floden Kebar. Så såg de ut och sådana var de. De gick alla rakt fram.

11

Domsord och löften till Israel

¹ Sedan lyfte Anden upp mig och förde mig till östra porten av HERRENS hus, den som ligger mot öster. Och se, vid ingången till porten befann sig tjugofem män. Bland dem såg jag Jaasanja, Asurs son, och Pelatja, Benajas son, ledare bland folket.

2 Då sade han till mig: "Människobarn, det är dessa män som tänker ut ont och ger onda råd här i staden.

3 Det är de som säger: Det är inte tid att bygga hus. Här är grytan och vi är köttet.

4 Profetera därför mot dem, människobarn, profetera!"

5 Då föll HERRENS Ande över mig, och han sade till mig: "Säg: Så säger HERREN: Detta är vad ni tänker, ni av Israels hus, det som stiger upp i ert sinne känner jag till.

6 Ni har slagit många här i staden, ni har fyllt gatorna med döda.

7 Därför säger Herren GUD så: Kropparna av dem som ni har slagit i staden, de är köttet, och staden är grytan. Men er ska jag föra bort därifrån.

8 Ni är rädda för svärdet, och svärdet ska jag låta komma över er, säger Herren GUD.

9 Jag ska föra er bort härifrån och ge er i främlingars hand, och jag ska hålla dom över er.

10 Ni ska falla för svärdet. Vid Israels gräns ska jag döma er. Och ni ska inse att jag är HERREN.

11 Staden ska inte vara en gryta för er, och ni ska inte vara köttet i den. Jag ska döma er vid Israels gräns.

12 Och ni ska inse att jag är HERREN och att ni inte har följt mina stadgar och inte gjort efter mina bud utan levt efter lagarna hos de hednafolk som bor runt omkring er."

13 Medan jag profeterade på detta sätt dog

11:3 Jer 29:5, Hes 12:22, 27, 24:3f. **11:6** Jes 1:15, Hes 7:23, 9:9.

11:8 3 Mos 26:14f, 25. **11:10** 2 Kung 25:6f, 18f, Jer 39:5f, 52:9f, 24f.

11:13 Jes 10:20, Hes 9:8.

Pelatja, Benajas son. Då föll jag ner på mitt ansikte och ropade med hög röst: "O, Herre Gud, vill du helt göra slut på det som är kvar av Israel?"

¹⁴ Då kom HERRENS ord till mig:

¹⁵ "Människobarn, det är till dina bröder, ja, dina egna bröder, dina nära släktingar och till hela Israels hus som Jerusalems invånare säger: Håll er borta från HERREN. Det är vi som har fått landet till egendom.

¹⁶ Därför ska du säga: Så säger Herren GUD: Fastän jag förde dem långt bort bland hednafolken och spred ut dem i främmande länder, blev jag en tid en helgedom för dem i de länder dit de hade kommit.

¹⁷ Därför ska du säga: Så säger Herren GUD: Jag ska samla er från folken och föra er tillbaka från de länder dit ni skingrats, och jag ska ge er Israels land.

¹⁸ När de har kommit dit, ska de göra sig av med alla avskyvärda avgudar och alla vidrigheter som finns där.

¹⁹ Jag ska ge dem ett och samma hjärta, och en ny ande ska jag lägga i deras bröst. Jag ska ta bort stenhjärtat ur deras kropp och ge dem ett hjärta av kött,

²⁰ för att de ska vandra efter mina stadgar och hålla mina bud och följa dem. De ska vara mitt folk, och jag ska vara deras Gud.

11:15 2 Kung 24:12f. **11:16** Jes 8:14, Jer 24:5f. **11:17** Jer 23:3, Hes 20:41f, 28:25. **11:19** 5 Mos 30:6, Ps 51:12, Jer 24:7, 32:39, Hes 18:31, 36:26f, Sef 3:9, Apg 4:32. **11:19** ett och samma hjärta Andra handskrifter (så Peshitta och Septuaginta): "ett nytt hjärta" (jfr Hes 18:31, 36:26). **11:20** Jer 24:7, 31:33, Hes 34:30f, 36:28, Sak 8:8, Hebr 8:10.

21 Men då det gäller dem som vandrar efter sina hjärtans vidrigheter och följer sina avskyvärda avgudar, ska jag låta det de gjort komma över deras huvuden, säger Herren GUD.”

Herrens härlighet lämnar Jerusalem

22 Då lyfte keruberna sina vingar och hjulen följde dem, och härligheten från Israels Gud var över dem.

23 HERRENS härlighet höjde sig och lämnade staden och stannade på berget öster om staden.

24 Men Anden lyfte mig upp och i en syn från Guds Ande förde han mig till de bortförda i Kaldeen. Sedan försvann den syn jag hade fått se.

25 Och jag talade till de bortförda alla de ord som HERREN hade uppenbarat för mig.

12

Bild av folkets landsflykt

1 HERRENS ord kom till mig:

2 ”Människobarn, du bor mitt ibland ett upproriskt folk. De har ögon att se med, men ser inte. De har öron att höra med, men hör inte, eftersom de är ett upproriskt folk.

3 Människobarn, gör dig i ordning för att gå i landsflykt. Gå i landsflykt inför deras ögon på ljusa dagen, vandra bort från din plats till en annan ort inför dem. Kanske ska de då inse att de är ett upproriskt folk.

11:21 Hes 9:10, 16:43. **11:22** Hes 9:3, 10:1, 19. **11:23** Hes 10:19, Sak 14:4. **11:23** berget öster om staden Olivberget, platsen för Jesu himmelfärd i NT (Apg 1:12). **11:24** Hes 3:14f, 8:3. **12:2** 5 Mos 29:4, Jes 6:9f, 42:18f, Jer 5:21, Hes 2:3f, Matt 13:14f. **12:3** Jer 26:3, 36:3, 7, 46:19.

⁴ För ut ditt bohag på ljusa dagen inför deras ögon, som om du skulle gå i landsflykt. Ge dig i väg på kvällen så att de ser dig, så som landsflyktiga gör.

⁵ Inför deras ögon ska du göra en öppning i väggen och föra ut bohaget genom den.

⁶ Lyft sedan upp det på axeln inför deras ögon och för bort det när det har blivit mörkt. Täck över ditt ansikte, så att du inte ser landet, för jag gör dig till ett tecken för Israels hus.”

⁷ Jag gjorde som jag hade blivit tillsagd. På ljusa dagen förde jag ut mitt bohag, som om jag skulle gå i landsflykt. På kvällen gjorde jag med handen en öppning i väggen, och när det hade blivit mörkt förde jag ut mina saker genom den och bar dem på axeln inför deras ögon.

⁸ Nästa morgon kom HERRENS ord till mig:

⁹ ”Människobarn, har inte Israels hus, detta upproriska släkte, frågat dig: Vad är det du gör?

¹⁰ Svara dem då: Så säger Herren GUD: Detta budskap gäller fursten i Jerusalem och alla dem av Israels hus som är i staden.

¹¹ Säg: Jag är ett tecken för er. Såsom jag har gjort, så ska det gå dem. De ska vandra bort i landsflykt och fångenskap.

¹² Fursten som de har ibland sig ska lyfta upp sin börda på axeln och dra ut i mörkret. Man ska göra en öppning i väggen och ta sig ut genom den. Fursten ska täcka över sitt ansikte så att han inte ser landet.

12:6 Jes 8:18, 20:3, Hes 24:24, 27, Sak 3:8. **12:12** Jer 39:4, 52:7.

12:12 Fursten ... inte ser Kung Sidkias ögon stacks ut innan han fördes till Babel (2 Kung 25:7).

13 Jag ska breda ut mitt nät över honom, och han ska bli fångad i min snara. Jag ska föra honom till Babel i kaldeernas land, som han dock inte ska se, och där ska han dö.

14 Alla som är omkring honom för att hjälpa honom och alla hans trupper ska jag skingra för vinden, och jag ska låta svärdet dra ut efter dem.

15 De ska inse att jag är HERREN när jag skingrar dem bland folken och sprider ut dem i främmande länder.

16 Men några få av dem ska jag låta bli kvar efter svärd, svält och pest, för att de ska kunna berätta om alla de avskyvärda ting de gjort för de folk som de kommer till. Då ska de inse att jag är HERREN.”

17 HERRENS ord kom till mig:

18 ”Människobarn, ät ditt bröd med bävan och drick ditt vatten med fruktan och oro.

19 Säg till folket i landet: Så säger Herren GUD om Jerusalems invånare i Israels land: De ska äta sitt bröd med oro och dricka sitt vatten med skräck. Landet ska bli plundrat på allt som finns där på grund av våldet från alla som bor där.

20 De städer som är bebodda ska läggas öde och landet ska bli en ödemark. Ni ska då inse att jag är HERREN.”

21 HERRENS ord kom till mig:

22 ”Människobarn, vad är det för ett ordspråk ni har i Israels land som lyder: Tiden går och det blir ingenting av alla profetsynerna?

23 Säg därför till dem: Så säger Herren GUD:

12:13 2 Kung 25:4f, Jer 52:7f, Hes 17:20, 32:3, Hos 7:12. **12:14**
Hes 5:2, 5:12, 17:21. **12:16** Hes 14:22. **12:18** Klag 5:9, Hes 4:16.
12:19 Hes 4:16f. **12:22** Jes 5:19, Jer 17:15, 2 Petr 3:4. **12:23**
Hes 7:7, Hab 2:3.

Jag ska göra slut på det ordspråket, så att man inte mer ska använda det i Israel. Tala i stället så till dem: Tiden är nära då alla profetsynerna ska fullbordas.

²⁴ Inga falska profetsyner och inga förföriska spådomar ska mer finnas i Israels hus,

²⁵ för jag, HERREN, ska tala. Det ord jag talar ska ske, utan dröjsmål. Ja, du upproriska folk, i era dagar ska jag tala ett ord och låta det bli verklighet, säger Herren GUD.”

Profetian uppfylls snart

²⁶ HERRENS ord kom till mig:

²⁷ ”Människobarn, se, Israels hus säger: Synen han ser gäller dagar långt borta, han profeterar om avlägsna tider.

²⁸ Säg därför till dem: Så säger Herren GUD: Inget av det jag har sagt ska dröja längre. Det ord som jag talar ska gå i uppfyllelse, säger Herren GUD.”

13

De falska profeterna fördöms

¹ HERRENS ord kom till mig:

² ”Människobarn, profetera mot Israels profeter som profeterar. Säg till dem som profeterar efter sitt eget hjärta: Hör HERRENS ord!

³ Så säger Herren GUD: Ve över de dåraktiga profeter som följer sin egen ande utan att ha sett något!

⁴ Som rävar bland ruiner är dina profeter, Israel.

12:25 Jer 1:12. **12:28** Inget ... ska dröja Jerusalems förstörelse kom 587 f Kr, bara fem år senare (jfr 8:1). **13:2** Jer 23:1f, 37:19, Hes 34:2.

13:3 Jer 14:14, 23:16, 21, 31.

⁵ Ni har inte trätt fram i rämnorna och byggt upp muren omkring Israels hus, så att det kan bestå i striden på HERRENS dag.

⁶ De har haft lögnaktiga syner och falska spådomar. De säger: 'Så säger HERREN'. Men HERREN har inte sänt dem, och ändå hoppas de att deras ord ska gå i uppfyllelse.

⁷ Var det inte falska syner ni såg och lögnaktiga spådomar ni uttalade när ni sade: 'Så säger HERREN', fastän jag inte hade talat något sådant?

⁸ Därför säger Herren GUD så: Eftersom ni talar falskhet och ser lögnaktiga syner är jag emot er, säger Herren GUD.

⁹ Min hand ska drabba profeterna som ser falska syner och spår lögn. De ska inte få plats i mitt folks församling och inte tas upp i förteckningen över Israels hus och till Israels land ska de inte komma. Ni ska då inse att jag är Herren GUD.

¹⁰ Just därför att de leder mitt folk vilse när de säger: 'Allt är väl', trots att allt inte är väl, och eftersom de, när någon bygger en mur, bestryker den med vit kalk,

¹¹ därför ska du säga till dessa vitkalkare att muren ska falla. Ett slagregn ska komma, och ni hagelstenar, ni ska falla, ja, en stormvind ska bryta lös!

¹² Och se, när muren har fallit, ska man då inte säga till er: Var är nu vitkalkningen som ni strök på?

13:5 Ps 106:23, Hes 22:30. **13:6** Jer 23:16, 26, 31, 28:15, Hes 22:28.

13:9 Jes 4:3. **13:10** Jer 6:14, 8:11, 23:17, Hes 22:28, Mika 3:5, 1 Tess 5:3. **13:11** Matt 7:27.

13 Därför säger Herren GUD så: Jag ska i min vrede låta en stormvind bryta lös, och i min harm låta ett slagregn komma, och i min vrede hagelstenar, så att muren förstörs.

14 Jag ska riva ner muren som ni vitkalkade och jämna den med marken, så att grunden ligger bar. När den faller, ska ni gå under därinne. Och ni ska inse att jag är HERREN.

15 Jag ska tömma ut min vrede över muren och över dem som har vitkalkat den, och så ska jag säga till er: Muren finns inte mer och inte heller de som vitkalkat den,

16 de profeter i Israel som profeterade om Jerusalem och såg syner om att allt var väl, fast allt inte var väl, säger Herren GUD.

17 Och du, människobarn, vänd ditt ansikte mot ditt folks döttrar, som profeterar ur sina egna hjärtan. Profetera mot dem och säg:

18 Så säger Herren GUD: Ve de kvinnor som syr bindlar till alla handleder och gör slöjor till alla huvuden för att snärja själar! Ni vill snärja mitt folks själar men behålla er själva vid liv!

19 För några nävar korn och några bitar bröd vanäras ni mig bland mitt folk, genom att ni dödar människor som inte ska dö och låter människor leva som inte ska leva. Ni ljuger för mitt folk, som gärna lyssnar på lögn.

20 Därför säger Herren GUD så: Se, jag är emot era bindlar som ni snärjer själar med som fåglar, och

13:18 bindlar En babylonisk besvärjelse (kasitu) som var tänkt att binda andra till magikerns vilja. **13:19** Ords 17:15, Jer 23:17, Mika 2:11, 3:5.

jag ska slita dem från era armar. Jag ska befria de själar som ni har fångat som fåglar.

²¹ Jag ska slita sönder era slöjor och befria mitt folk ur er hand, och de ska inte mer vara ett byte för er. Då ska ni inse att jag är HERREN.

²² Genom era lögner har ni gjort den rättfärdige modlös, honom som jag inte vill bedröva, men ni har styrkt den ogudaktige så att han inte vänder om från sin onda väg och räddar sitt liv.

²³ Därför ska ni inte mer se falska syner och utöva spådom, utan jag ska befria mitt folk ur er hand. Och ni ska inse att jag är HERREN.”

14

Avgudadyrkan fördöms

¹ Några av Israels äldste kom till mig och satte sig ner framför mig.

² Då kom HERRENS ord till mig:

³ ”Människobarn, dessa män har låtit sina eländiga avgudar få insteg i sina hjärtan och har ställt upp framför sig sådant som förleder dem till synd. Skulle jag verkligen låta sådana fråga mig till råds?

⁴ Säg därför till dem: Så säger Herren GUD: Var och en av Israels hus som släpper in eländiga avgudar i sitt hjärta och ställer upp framför sig det som förleder honom till synd och sedan kommer till profeten, honom ska jag, HERREN, ge svar efter vad han förtjänar för sina många avgudars skull.

⁵ Så ska jag gripa Israels folk i hjärtat, därför att de alla har vikit bort från mig genom sina avgudar.

⁶ Säg därför till Israels hus: Så säger Herren GUD: Vänd om och vänd er bort från era avgudar, vänd er bort från alla era vidrigheter!

⁷ För om någon av Israels hus eller av främlingarna som bor i Israel viker bort från mig och ger rum för avgudar i hjärtat och ställer upp framför sig det som förleder till synd, och sedan kommer till profeten för att fråga mig, honom ska jag, HERREN, själv svara.

⁸ Jag ska vända mitt ansikte mot den mannen och göra honom till ett tecken och till ett ordspråk och utrota honom ur mitt folk. Och ni ska inse att jag är HERREN.

⁹ Om profeten är förledd och ger svar, så har jag, HERREN, låtit den profeten bli förledd. Jag ska räcka ut min hand mot honom och utrota honom ur mitt folk Israel.

¹⁰ De ska båda bära straffet för sin synd – profeten har lika stor synd som den som frågat –

¹¹ detta för att Israels hus inte mer ska föras vilse och inte mer orena sig med alla sina överträdelser. De ska vara mitt folk, och jag ska vara deras Gud, säger Herren GUD.”

Domen är oundviklig

¹² HERRENS ord kom till mig:

¹³ ”Människobarn, om ett land syndade mot mig genom att handla trolöst, då skulle jag räcka ut min hand mot det och skapa brist på bröd och sända

14:7 3 Mos 17:8f. **14:8** 5 Mos 28:37, Jer 24:9, Hes 5:15, 15:7. **14:9**
1 Kung 22:20f, Hes 13:2f, 2 Tess 2:11. **14:11** Hes 11:20, 44:10. **14:13**
Jes 3:1, Hes 4:16, 5:16, 15:8, 20:27.

svält över det och där utrota både människor och djur.

14 Om då dessa tre män fanns i landet: Noa, Daniel och Job, så skulle de genom sin rättfärdighet bara rädda sina egna liv, säger Herren GUD.

15 Om jag lät vilda djur dra fram genom landet och göra det folktomt och så öde att ingen vågade färdas där för djurens skull,

16 och dessa tre män fanns där – så sant jag lever, säger Herren GUD, då skulle de inte kunna rädda sina söner eller döttrar. Endast de själva skulle räddas, men landet skulle bli öde.

17 Eller om jag lät svärdet drabba det landet, och sade: 'Svärd, far fram genom landet!', och jag på det sättet utrotade både människor och djur ur det,

18 så skulle, så sant jag lever, säger Herren GUD, dessa tre män, om de befann sig i landet, varken kunna rädda sina söner eller sina döttrar. Endast de själva skulle räddas.

19 Eller om jag sände pest i det landet och utgöt min vrede i blod över det för att utrota både människor och djur ur det,

20 och om då Noa, Daniel och Job fanns där, så skulle de, så sant jag lever, säger Herren GUD, varken kunna rädda son eller dotter. De skulle genom sin rättfärdighet rädda endast sina egna liv.

14:14 1 Mos 6:8f, Job 42:8, Dan 2:18f. **14:14** Profeten Daniel i Babel var yngre än Hesekiel men redan berömd för sin vishet (Dan 2-4). Det har även föreslagits en identifikation med Danel, en legendarisk utombiblisk kung i syriska Ugarit som liksom Noa (1 Mos 6-9) och Job var en ansedd urtida icke-israelit. **14:15** 3 Mos 26:22, 2 Kung 17:25, Hes 5:17. **14:19** 1 Krön 21:14.

²¹ Därför säger Herren GUD: Hur mycket värre blir det inte, när jag sänder mina fyra svåra straffdomar: svärd, svält, vilddjur och pest över Jerusalem för att där utrota både människor och djur.

²² Men se, några ska räddas och bli kvar, både söner och döttrar, och de ska föras bort. De ska komma hit till er, och när ni får se hur de lever och handlar ska ni finna tröst för den olycka som jag har låtit komma över Jerusalem, ja, för allt som jag har låtit komma över staden.

²³ De ska vara er till tröst, när ni ser hur de lever och handlar. Ni ska då inse att jag inte utan orsak har gjort allt det jag gjort mot Jerusalem, säger Herren GUD.”

15

Jerusalem, en förtorkad vinstock

¹ HERRENS ord kom till mig:

² ”Människobarn,
hur är vinstockens trä
bättre än allt annat trä,
grenarna på träden i skogen?

³ Tar man virke av den
för att göra något nyttigt?
Gör man ens en pinne av den
för att hänga upp något på den?

⁴ Nej, man ger den till mat åt elden.

14:21 3 Mos 26:22f, 2 Sam 24:13, Jer 15:3, Hes 33:27, Upp 6:8. **14:22** Hes 12:16. **14:22** några ska räddas ... komma hit De som fördes till Babel 587 f Kr (2 Kung 25:11). **15:1** Ps 80:9f, Hes 17:6f, 19:10f. **15:4** Joh 15:6.

- När båda dess ändar
blivit förtärda av eld
och delen däremellan blivit svedd,
duger den då till något nyttigt?
- ⁵ Inte ens när den ännu var oskadd
kunde man göra något nyttigt
av den.
Hur mycket mindre kan
den användas till något nyttigt
när elden förtärt den
och bränt den!
- ⁶ Därför säger Herren GUD:
Som jag gör med en vinstock
bland skogens träd,
när jag ger den till bränsle
åt elden,
så ska jag göra
med Jerusalems invånare.
- ⁷ Jag ska vända mitt ansikte
mot dem.
De har kommit ut ur elden,
men elden ska förtära dem.
Ni ska inse att jag är HERREN
när jag vänder mitt ansikte
mot dem.
- ⁸ Jag ska göra landet till en ödemark,
därför att de har handlat trolöst,
säger Herren GUD.”

16

Dom och nåd över Jerusalem

¹ HERRENS ord kom till mig:

2 ”Människobarn, låt Jerusalem förstå vilka vidrigheter hon ägnar sig åt,

3 och säg: Så säger Herren GUD till Jerusalem: Från Kanaans land kommer du och där är du född. Din far var en amoré och din mor en hetitisk kvinna.

4 När du föddes skar ingen av din navelsträng, du blev inte tvättad ren med vatten och inte heller ingniden med salt och lindad.

5 Ingen såg på dig med så mycket medlidande att han ville göra något sådant med dig eller förbarma sig över dig, utan man kastade ut dig på öppna fältet. Så fränstötande var du den dag du föddes.

6 När jag gick förbi där du låg och såg dig sprattla i ditt blod, sade jag till dig där du låg i ditt blod: ”Du ska få leva!” Ja, jag sade till dig där du låg i ditt blod: ”Du ska få leva!”

7 Jag förökade dig till många tusen, som växterna på marken. Du växte och blev stor och mycket vacker. Dina bröst blev fasta och ditt hår växte, men du var ännu naken och blottad.

8 Jag gick förbi där du låg och såg på dig. Och se, din älskogstid var inne. Jag bredde min mantel över dig och täckte över din nakenhet. Jag gav dig mitt trohetslöfte och ingick förbund med dig, säger Herren GUD, och du blev min.

16:2 Jes 58:1, Hes 22:2. **16:3** Kanaans land ... amoré ... hetitisk kvinna Hednafolk som hade styrt Jerusalem (Jos 10, 2 Sam 5:6f). Israeliterna skulle rensa ut deras hedendom och inte ingå blandäktenskap (5 Mos 7). **16:4** ingniden med salt Skulle skydda barnets hud mot eksem. **16:5** man kastade ut dig Bland hedningarna sattes oönskade flickebarn ut för att dö. **16:8** 1 Mos 22:16, 24:7, Rut 3:9, Jer 2:2f, Hos 2:2f, 9:10. **16:8** bredde min mantel över dig Ett frieri (jfr Rut 3:9).

9 Jag tvättade dig med vatten och sköljde av dig blodet och smorde dig med olja.

10 Jag klädde på dig brokigt vävda kläder, satte på dig skor av tahasskinn och en huvudbindel av fint linne och en slöja av siden.

11 Jag prydde dig med smycken, satte armband på dina armar och en kedja om din hals.

12 Jag satte en ring i din näsa och örhängen i dina öron och en vacker krona på ditt huvud.

13 Så blev du prydd med guld och silver, och dina kläder var av finaste linne, av siden och broderat tyg. Fint mjöl, honung och olja fick du att äta. Du blev mycket, mycket vacker och nådde en drottningens värdighet.

14 Ryktet om dig gick ut bland folken för din skönhets skull, för den var fullkomlig genom de härliga prydnader jag hade satt på dig, säger Herren GUD.

15 Men du förlitade dig på din skönhet och använde din ryktbarhet till omoral. Du slösade din otukt på var och en som gick förbi. De fick allt.

16 Dina kläder tog du och gjorde av dem brokiga offerhöjder, där du bedrev hor. Något sådant har aldrig förekommit och ska inte heller mer ske.

17 Du tog dina härliga smycken av mitt guld och silver, som jag hade gett dig och gjorde av dem mansbilder som du bedrev hor med.

16:9 2 Mos 19:5f. **16:10** Ps 45:15. **16:10** tahasskinn En särskilt fin typ av läder. Kanske delfinskinn, kanske färgat läder. **16:11** smycken En vanlig gåva till bruden (1 Mos 24:22, 53, Höga V 1:11).

16:13 kläder ... mjöl Mannen var skyldig att försörja sin hustru (2 Mos 21:10). **16:15** Jer 2:20. **16:17** 2 Mos 32:2f, Hes 7:19f, Hos 2:8.

18 Du tog dina brokigt vävda kläder och klädde dem i dessa, och min olja och min rökelse satte du fram för dem.

19 Mitt bröd som jag hade gett dig – det fina mjölet, oljan och honungen som jag gav dig att äta – det satte du fram för dem till en ljuvlig doft. Så var det, säger Herren GUD.

20 Du tog dina söner och döttrar, som du hade fött åt mig, och offrade dem till mat åt bilderna.

Var det inte nog att du bedrev hor?

21 Du slaktade mina barn och offrade dem åt dessa bilder.

22 Och medan du höll på med sådana vidriga ting och bedrev hor, tänkte du inte på din ungdoms dagar, då du låg naken och blottad och sprattlade i ditt blod.

23 När du hade hängett dig åt all denna ondska – ve, ve dig! säger Herren GUD –

24 byggde du ett valv åt dig och gjorde höga altaren åt dig på alla öppna platser.

25 I alla gathörn byggde du höga altaren åt dig, och du lät din skönhet smutsas ner, och du spärrade ut dina ben åt alla som gick förbi. Ja, du bedrev mycket otukt!

16:19 Hes 6:13, Hos 2:8. **16:20** 2 Kung 16:3, 17:31, 23:10, Jer 7:31, 19:5, 32:35, Hes 20:26. **16:21** Jes 57:5. **16:21** barn ... offrade dem Barnoffer förekom i kananeisk och fenicisk avgudadyrkan (t ex 2 Kung 3:27) men var strängt förbjudet för israeliterna (3 Mos 18:21, 2 Krön 33:6, Jer 32:35). **16:22** Hes 23:19, Hos 11:1. **16:24** 2 Krön 28:24, Ps 78:58. **16:24** valv Anspelar på välvda hus där prostitution utövades. **16:25** Jer 11:13, Hos 10:1. **16:25** I alla gathörn ... altaren Se 2 Krön 28:24 samt 1 Kung 11:7-8, 2 Kung 21:3f, 23:4f.

²⁶ Du bedrev också hor med egyptierna, dina brunstiga grannar, ja, mycket hor för att väcka min vrede.

²⁷ Men se, då räckte jag ut min hand mot dig och minskade din arvslott och utlämnade dig åt dina fienders vilja, åt filisteernas döttrar, som rodnade över ditt skamliga sätt att leva.

²⁸ Men sedan bedrev du hor med assyrierna, för du kunde inte få nog. Ja, du bedrev hor med dem, men du blev ändå inte tillfredsställd.

²⁹ Du gick med din otukt ända bort till köpmännens land, kaldeernas land, men ändå fick du inte nog.

³⁰ Hur sjukt är inte ditt hjärta, säger Herren GUD, eftersom du gör allt detta, gärningar som bara den fräckaste hora kan göra.

³¹ Du uppförde valv åt dig i alla gathörn och höga altaren på varje gata. Men du var olik andra prostituerade eftersom du föraktade betalning.

³² Du var som en äktenskapsbryterska som tar främmande män i stället för sin äkta man.

³³ Åt alla andra prostituerade måste man ge gåvor, men du gav gåvor åt alla dina älskare och mutade dem för att de skulle komma till dig från alla håll och hora med dig.

³⁴ När du prostituerade dig gjorde du tvärtemot vad andra kvinnor gör. Ingen sprang efter dig för att begå otukt, och du betalade i stället för att få betalning. Så bakvänt handlade du.

³⁵ Hör därför HERRENS ord, du prostituerade.

16:26 2 Mos 32:1f, Hes 20:7f, 23:3f. **16:27** Dom 13:1, 1 Sam 4:1f.

16:28 2 Krön 28:16, Hes 23:5f. **16:29** Jes 39:1f, Hes 17:4, 23:14f.

³⁶ Så säger Herren GUD: Eftersom du har varit så frikostig med din liderlighet och blottat din nakenhet när du bedrev hor med dina älskare, och på grund av alla dina vidriga avgudar, åt vilka du gav dina barns blod,

³⁷ ska jag samla alla dina älskare som du har tillfredsställt, alla som du har älskat och alla som du har hatat. Alla dessa ska jag samla mot dig från alla håll och klä av dig naken inför dem, så att de får se hela din nakenhet.

³⁸ Jag ska döma dig efter den lag som gäller för prostituerade och för dem som spiller blod, och jag ska överlämna dig till vredens och svartsjukans blodshämnd.

³⁹ Jag ska ge dig i dina älskares hand, och de ska slå ner dina valv och bryta ner dina offerhöjder, slita av dig kläderna och ta ifrån dig dina härliga smycken och låta dig ligga naken och blottad.

⁴⁰ De ska kalla samman en folkhop mot dig och man ska stena dig och hugga sönder dig med svärd.

⁴¹ Dina hus ska de bränna upp i eld och döma dig inför många kvinnors ögon. Så ska jag göra slut på ditt horeri, och du ska inte mer kunna betala dina älskare.

⁴² Jag ska släcka min vrede på dig, och min svartsjuka ska vika ifrån dig. Jag ska få ro och inte längre vara vred.

⁴³ Eftersom du inte tänkte på din ungdoms dagar utan har väckt min vrede med allt detta,

16:36 Jer 19:5, Hes 23:37.

16:37 Jer 13:22, 26, Klag 1:8, Hes 23:10,

22, 29, Hos 2:10, Upp 17:16.

16:38 1 Mos 9:6, 3 Mos 20:10, Hes 23:24f,

45.

16:40 Hes 23:46.

16:41 2 Kung 25:9, 2 Krön 36:19, Jer 39:8,

52:13.

16:42 Hes 5:13, 24:13.

16:43 Hes 9:10, 11:21.

ska också jag låta dina gärningar komma över ditt huvud, säger Herren GUD, så att du inte kan lägga ytterligare ondska till alla dina vidrigheter.

⁴⁴ Se, alla som använder ordspråk ska på dig tillämpa ordspråket: "Sådan mor, sådan dotter."

⁴⁵ Du är din mors dotter, hon som övergav sin man och sina barn. Du är dina systrars syster, de som övergav sina män och sina barn. Er mor var en hetitisk kvinna och er far en amoré.

⁴⁶ Din äldre syster var Samaria med sina döttrar, hon som bodde norr om dig. Din yngre syster, som bodde söder om dig, var Sodom med sina döttrar.

⁴⁷ Men du nöjde dig inte med att vandra på deras vägar och att följa deras vidrigheter. Snart gjorde du värre ting än de på alla dina vägar.

⁴⁸ Så sant jag lever, säger Herren GUD: Din syster Sodom och hennes döttrar har inte gjort vad du och dina döttrar har gjort.

⁴⁹ Se, detta var din syster Sodoms synd: Högmod, överflöd av mat och bekymmerslös säkerhet hade hon och hennes döttrar, men hon hjälpte inte den nödställde och fattige.

⁵⁰ De blev högfärdiga och gjorde sådant som var vidrigt för mig. Därför försköt jag dem när jag såg det.

16:46 1 Mos 13:13, 18:20, Hes 23:4f. **16:46** äldre syster Samaria, nordrikets huvudstad, gick under 722 f Kr (2 Kung 17). **16:46** Sodom En gång välmående stad vid Döda havet (1 Mos 13:10), ökad för sexuell omoral ("sådant som var vidrigt", vers 50, jfr 1 Mos 19:4f, Jud v 7). Staden gick under ca 2000 f Kr. **16:47** Hes 5:6f, 23:11. **16:48** Matt 11:23. **16:49** 1 Mos 13:13, 5 Mos 8:12f, Luk 16:19f, 17:28f. **16:50** 1 Mos 18:20f, 19:13, 24.

51 Samaria har inte heller syndat hälften så mycket som du. Du har gjort så många fler vidrigheter än dina systrar, att du genom dina avskyvärda handlingar har fått dem att verka rättfärdiga.

52 Därför ska du också bära din skam, du som har gett dina systrar en ursäkt. För genom att du har begått ännu fler vidriga synder än de, framstår de nu som rättfärdiga i jämförelse med dig. Skäms därför och bär din skam eftersom du fått dina systrar att verka rättfärdiga.

53 Men jag ska göra slut på deras fångenskap, Sodoms med hennes döttrars fångenskap och Samarias med hennes döttrars fångenskap. Dina fångars fångenskap ska jag också göra slut på mitt ibland dem,

54 så att du får bära din skam och skämmas för allt du har gjort och därigenom trösta dem.

55 Dina systrar, Sodom och hennes döttrar och Samaria och hennes döttrar, ska åter bli vad de förr var. Även du själv och dina döttrar ska åter bli vad ni förr var.

56 Men under din högmodstid ville du inte ens nämna din syster Sodom.

57 Det var innan din egen ondska blev uppenbarad, så som när du blev hånad av Arams döttrar och alla däromkring och av filisteernas döttrar, som föraktade dig på alla sidor.

16:51 Jer 3:11, Hes 23:11, Matt 12:41f, Luk 11:31f. **16:53** 5 Mos 30:3, Jer 29:14, 30:3, 33:26, 39:25. **16:57** 2 Kung 15:37, 2 Krön 28:18.

16:57 Arams döttrar Andra handskrifter (så Peshitta): "Edoms döttrar". Arameerna var svåra fiender under 800-tal och 700-tal f Kr, Edom under Hesekiels tid (25:12, Ps 137:7, Klag 4:20).

⁵⁸ Du måste själv bära straffet för din skam och dina vidrigheter, säger HERREN.

⁵⁹ För så säger Herren GUD: Jag ska göra med dig efter dina gärningar, du som föraktat eden och brutit förbundet.

⁶⁰ Men jag ska komma ihåg mitt förbund med dig i din ungdoms dagar och upprätta med dig ett evigt förbund.

⁶¹ Då ska du komma ihåg vad du har gjort och skämmas, när du får ta emot dina systrar, både de äldre och de yngre. Jag ska ge dem till döttrar åt dig, men inte på grund av ditt förbund.

⁶² Och jag ska upprätta mitt förbund med dig, och du ska inse att jag är HERREN.

⁶³ Då ska du minnas det och skämmas så att du av skam inte mer öppnar din mun, när jag förlåter dig allt som du har gjort, säger Herren GUD.”

17

Liknelse om Sidkias förbundsrott

¹ HERRENS ord kom till mig:

² ”Människobarn, ge Israels hus en gåta och tala till dem i en liknelse, och säg:

³ Så säger Herren GUD:

En stor örn med stora vingar
och långa vingpennor
och täckt med brokiga fjädrar
kom till Libanon
och tog bort toppen på cedern.

16:59 Jer 2:20. **16:60** Jer 2:2, 31:31f, 32:40, Hos 2:15, 19, Rom 11:25f. **16:61** Hes 20:43, 36:31f. **16:63** Hes 36:31f, Dan 9:8.

17:3 Jer 48:40, 49:22.

- ⁴ Han bröt av dess översta gren
och förde den
till köpmännens land
och satte den i en handelsstad.
- ⁵ Han tog en planta
som växte i landet,
och planterade den i fruktbar jord.
Han förde den till mycket vatten
och satte den som ett pilträd där.
- ⁶ Den växte upp och blev en vinstock
med många grenar,
men med låg stam
för att dess rankor
skulle vända sig till honom
och dess rötter vara under honom.
Den blev en vinstock
som bar grenar och sköt skott.
- ⁷ Men det fanns också en annan
stor örn med stora vingar
och många fjädrar.
Och se, vinstocken sköt
långtansfullt ut
sina rötter till den.
Och från platsen
där den var planterad
sträckte den sina rankor
mot honom,
för att han skulle vattna den.
- ⁸ Den var planterad i god jord
vid mycket vatten,
för att den skulle få grenar
och bära frukt
och bli en utsökt vinstock.

- 9 Säg: Så säger Herren GUD:
Kan det gå väl
för den vinstocken?
Ska han inte rycka upp rötterna
och riva av frukten,
så att den torkar
och alla de spirande bladen
vissnar?
Det behövs inte stor kraft
eller mycket folk
för att rycka upp den
med rötterna.
- 10 Visst står den fast planterad,
men kan det sluta väl för den?
När östanvinden når den,
ska den då inte helt torka bort?
På den plats där den vuxit upp
ska den torka bort.”
- 11 HERRENS ord kom till mig:
- 12 ”Säg nu till det upproriska släktet:
Förstår ni inte
vad detta betyder?
Säg dem: Se, Babels kung
kom till Jerusalem
och tog kungen och furstarna
och förde dem med sig till Babel.
- 13 Sedan tog han en ättling
av kungahuset
och slöt förbund med honom

17:12 2 Kung 24:10f. **17:12** kungen Jojakin, som fördes bort år 597 f Kr (2 Kung 24:15f). **17:13** 2 Kung 24:17f, 2 Krön 36:10f. **17:13** en ättling Sidkia, som gjorde uppror mot Nebukadnessar 589 f Kr (2 Kung 24:17f).

och lät honom avlägga ed.
Men de mäktiga i landet
förde han med sig bort,
14 så att riket skulle vara obetydligt
och inte kunna resa sig
utan hålla förbundet med honom,
om det skulle bestå.
15 Men han avföll från honom
och skickade sina sändebud
till Egypten,
för att man där skulle ge honom
hästar och mycket folk.
Kan det gå väl för honom?
Kan han komma undan?
Kan den som bryter förbund
komma undan?

16 Så sant jag lever, säger Herren GUD: Han ska dö
i Babel där den kung bor som gjorde honom till
kung, för han föraktade eden han gett honom och
bröt förbundet han slutit med honom.

17 Inte heller ska farao med stor här och mycket
folk hjälpa honom i kriget, när man kastar upp en
vall och bygger en belägringsmur till undergång för
många människor.

18 Han föraktade eden och bröt förbundet och gjorde
allt detta, fastän han hade gett sitt löfte. Han ska
inte komma undan.

19 Därför säger Herren GUD:

Så sant jag lever,

17:13 avlägga ed Lydkungar svor trohet i sin egen guds namn
(2 Krön 36:13), och eder till Herren måste hållas (jfr Jos 9:19, Pred 5:3).

17:15 Jer 37:5, 52:3. **17:17** 2 Kung 25:1, Hes 4:2.

- jag ska låta min ed
som han har föraktat
och mitt förbund som han har brutit
komma över hans huvud.
- 20 Jag ska breda ut mitt nät
över honom,
och han ska fångas i min snara.
Jag ska föra honom till Babel
och döma honom där
för den otrohet
som han har begått mot mig.
- 21 Alla hans flyktingar
och alla hans skaror
ska falla för svärd,
och de som räddas
ska spridas för vinden.
Och ni ska inse att
jag, HERREN, har talat.

Den späda kvisten på Israels berg

- 22 Så säger Herren GUD:

Jag ska själv ta en kvist
från den höga cederns topp
och plantera den.
Av dess översta grenar
ska jag bryta av en spädkvist
och själv plantera den
på ett högt och brant berg.

17:20 2 Kung 25:6f, Hes 12:13, 32:3. **17:22** Jes 11:1, 53:2, Jer 23:5, 33:15f. **17:22** kvist från den höga cederns topp Riket skulle återupprättas genom kung Jojakins ätt. Hans sonson Serubbabel ledde återuppbyggnaden av Jerusalem 538 f Kr (1 Krön 3:17f, Esra 2:2, 3:2f) och var juridisk förfader till Jesus Kristus (Matt 1:12).

- 23 På Israels höga berg
ska jag plantera den,
och den ska få grenar och bära frukt
och bli en utsökt ceder.
Alla slags fåglar ska bo under den
och finna skugga
under grenarna.
- 24 Alla markens träd ska förstå
att jag, HERREN,
har böjt ner det höga trädet
och upphöjt det låga trädet,
och låtit det friska trädet torka
och det torra trädet grönska.
Jag, HERREN, har talat
och ska göra det.”

18

Den som syndar ska dö

¹ HERRENS ord kom till mig:

² ”Vad menar ni med att bruka detta ordspråk om Israels land:

Fäderna har ätit sura druvor,
och barnens tänder blir ömma?

³ Så sant jag lever, säger Herren GUD, ni ska inte längre ha orsak att använda detta ordspråk i Israel.

⁴ Se, varje levande själ tillhör mig, fadern såväl som sonen. De är mina. Den som syndar ska dö.

⁵ Om en man är rättfärdig och gör det som är rätt och rättfärdigt,

17:23 Jes 2:2, Matt 13:31f.

17:24 1 Sam 2:8, Hes 21:26, Luk 1:52.

18:2 Jer 31:29f, Klag 5:7.

18:4 1 Mos 18:25.

6 om han inte håller offermåltid på bergen och inte lyfter sin blick till Israels hus avgudar, om han inte kränker sin nästas hustru eller kommer vid en kvinna som har sin månadsblödning,

7 om han inte förtrycker någon utan ger tillbaka den pant han har fått för skuld, om han inte rånar någon utan ger sitt bröd åt den hungrige och klär den nakne,

8 om han inte ockrar eller tar oskälig ränta utan håller sin hand borta från allt som är orätt och fäller rätta domar mellan människor,

9 om han lever efter mina stadgar och håller mina föreskrifter, så att han gör det som är rätt och gott, då är han rättfärdig och ska förvisso få leva, säger Herren GUD.

10 Men om han får en son som blir en våldsmän som spiller blod eller gör något av detta mot en broder

11 som han själv inte gjorde, ja, till och med håller offermåltid på bergen, kränker sin nästas hustru,

12 förtrycker den behövande och den fattige, rånar, inte ger tillbaka pant, lyfter blicken till avgudar, begår vidriga ting,

13 ockrar och tar oskälig ränta – skulle en sådan få leva? Han ska inte få leva. Han har gjort allt detta vidriga, därför ska han förvisso dö. Hans blod ska komma över honom.

14 Men om han får en son som ser alla de synder hans far begår, och fast han ser dem inte handlar

18:6 3 Mos 18:19f, 20:10. **18:7** 2 Mos 22:26f, 5 Mos 24:10f, Jes 58:6f, Matt 25:35. **18:8** 2 Mos 22:25, 5 Mos 23:19, Ps 15:5. **18:11** Amos 2:8.

18:13 3 Mos 20:9f.

på samma sätt:

¹⁵ Han håller inte offermåltid på bergen, han lyfter inte blicken till Israels hus avgudar, han kränker inte sin nästas hustru,

¹⁶ han förtrycker inte någon, han kräver inte pant, han rånar inte utan ger sitt bröd åt den hungrige och klär den nakne,

¹⁷ han förgriper sig inte på den behövande, ockrar inte och tar inte oskäligen ränta utan lever efter mina föreskrifter och vandrar efter mina stadgar – då ska han inte dö genom sin fars missgärning utan ska förvisso få leva.

¹⁸ Hans far däremot, som begick våldsgärningar och rövade från sin broder och gjorde sådant bland sina släktingar som inte var gott, se, han ska dö i sin missgärning.

¹⁹ Men ni frågar: 'Varför ska inte sonen bära på sin fars missgärning?' Sonen har gjort det som är rätt och rättfärdigt. Han har hållit alla mina stadgar och följt dem, och därför ska han förvisso få leva.

²⁰ Den som syndar ska dö. En son ska inte bära sin fars missgärning, och en far ska inte bära sin sons missgärning. Den rättfärdiges rättfärdighet ska vara hans egen, och den ogudaktiges ogudaktighet ska vara hans egen.

²¹ Men om den ogudaktige vänder om från alla de synder som han har begått och håller alla mina stadgar och gör det som är rätt och rättfärdigt, då ska han förvisso leva och inte dö.

²² Ingen av de överträdelser han har begått ska då tillräknas honom. Genom den rättfärdighet han har visat ska han få leva.

²³ Skulle jag finna någon glädje i den ogudaktiges död? säger Herren GUD. Nej, jag vill att han vänder om från sin väg och får leva.

²⁴ Men när den rättfärdige vänder om från sin rättfärdighet och handlar orätt och gör samma vidriga gärningar som den ogudaktige, skulle han då få leva? Ingen av de rättfärdiga gärningar som han har gjort ska då bli ihågkommen. Genom den trolöshet som han har begått och genom den synd han har gjort ska han dö.

²⁵ Ändå säger ni: 'Herrens väg är inte rätt.' Hör då, ni av Israels hus: Är inte min väg rätt? Är det inte era vägar som inte är rätta?

²⁶ När den rättfärdige vänder om från sin rättfärdighet och gör det som är orätt, så dör han på grund av det. Genom det orätta han har gjort ska han dö.

²⁷ Men när den ogudaktige vänder om från sin ogudaktighet och gör det som är rätt och rättfärdigt, ska hans liv bli bevarat.

²⁸ Därför att han kom till insikt och vände om från alla de överträdelser han hade gjort, ska han förvisso leva och inte dö.

²⁹ Ändå säger Israels hus: 'Herrens väg är inte rätt!' Är inte mina vägar rätta, ni av Israels hus? Är det inte era vägar som inte är rätta?

³⁰ Därför ska jag döma er, var och en efter hans gärningar, ni av Israels hus, säger Herren GUD. Vänd om och vänd er bort från alla era överträdelser för att er missgärning inte ska få er på fall.

³¹ Kasta bort ifrån er alla de överträdelser genom vilka ni har syndat och skaffa er ett nytt hjärta och en ny ande. Ni vill väl inte dö, ni av Israels hus?

³² Jag finner ingen glädje i någons död, säger Herren GUD. Vänd därför om, så får ni leva.”

19

Sorgesång över Israels kungahus

¹ Stäm upp en sorgesång över Israels furstar

² och säg:

Vilken lejoninna var inte din mor!

Hon låg bland lejon,
hon födde upp sina ungar
bland unga lejon.

³ En av sina ungar födde hon upp
till ett kraftigt lejon.

Han lärde sig ta rov,
han åt människor.

⁴ Men hednafolken fick höra
om honom.

Han blev fångad i deras grop,

18:30 Jes 55:7, Hes 33:11, Matt 16:27. **18:31** Ps 51:12, Jes 1:16, Hes 11:19, 36:26. **19:2 1** Mos 49:9f. **19:2** lejon Vanliga i dåtidens

Mellanöstern (Dom 14:5, 1 Sam 17:34) och därför en ofta använd bild för kungar (t ex Ords 30:30f, Nah 2:11 med not). Kungastammen Juda liknades vid ett lejon med "härskarspira" (vers 14, 1 Mos 49:9-10).

19:3 2 Kung 23:31f, Jer 22:10f. **19:3** En av sina ungar Joahas (2 Kung 23:31f), bortförd efter tre månader som kung. **19:4**

2 Krön 36:4.

- och de förde honom
med krok i nosen
till Egyptens land.
- ⁵ När lejoninnan såg
att hon fick vänta förgäves,
att hennes hopp blev om intet,
tog hon en annan av sina ungar
och gjorde honom till
ett kraftigt lejon.
- ⁶ Han gick omkring bland lejonerna,
ja, han blev ett kraftigt lejon.
Han lärde sig ta rov
och att äta människor.
- ⁷ Han kränkte deras änkor
och ödelade deras städer.
Landet och allt som fanns där
greps av förfäran
vid ljudet av hans rytande.
- ⁸ Då kom folken upp mot honom
från länderna runt omkring.
De bredde ut sitt nät över honom,
och han blev fångad
i deras grop.
- ⁹ Sedan satte de honom i en bur,
med krok i nosen,
och förde honom till Babels kung
och satte honom i säkert förvar,
för att hans röst inte mer
skulle höras bort till Israels berg.

19:5 2 Kung 24:18f. **19:5** en annan av sina ungar Jojakin
(2 Kung 24:8f), också bortförd efter tre månader. **19:9** 2 Kung 24:15,
25:6, 2 Krön 36:10. **19:9** krok i nosen Så ledde assyrierna sina
fångar med våld (jfr Jes 37:29).

- 10 Din mor är som en vinstock
i din vingård,
planterad vid vatten,
fruktbar och rik på skott,
för där fanns mycket vatten.
- 11 Den fick starka grenar,
användbara till härskarspiror,
och stammen växte hög,
omgiven av lövverk,
så att den syntes
genom sin ståtliga växt
och sin rikedom på rankor.
- 12 Men den blev uppryckt i vrede
och kastad till marken,
östanvinden förtorkade
dess frukt.
De starka grenarna
bröts av och vissnade,
och elden förtärde dem.
- 13 Nu är den planterad i öknen,
i ett torrt och törstande land.
- 14 Eld har gått ut från
en av de yppersta grenarna
och har förtärt frukten.
Ingen stark gren finns kvar,
ingen härskarspira!

Detta är en sorgesång, och den ska användas som sorgesång.

19:10 Ps 80:9f. **19:10** i din vingård Andra handskrifter: "i ditt blod". **19:12** Hes 17:10, Hos 13:15. **19:14** 2 Kung 24:20, 2 Krön 36:11, 19f. **19:14** ska användas som sorgesång Annan översättning: "har blivit en sorgesång".

20

Guds löften och Israels upproriskhet

¹ I det sjunde året, på tionde dagen i den femte månaden kom några av de äldste i Israel för att fråga HERREN, och de satte sig ner framför mig.

² Då kom HERRENS ord till mig:

³ ”Människobarn, tala med de äldste i Israel och säg till dem: Så säger Herren GUD: Har ni kommit för att fråga mig? Så sant jag lever, jag låter mig inte rådfrågas av er, säger Herren GUD.

⁴ Men vill du döma dem, ja, vill du döma dem, du människobarn, låt dem då förstå deras fäders avskyvärda handlingar

⁵ och säg till dem: Så säger Herren GUD: Den dag jag utvalde Israel lyfte jag min hand till ed inför Jakobs avkomlingar och gjorde mig känd för dem i Egyptens land. Jag lyfte min hand inför dem och sade: Jag är HERREN er Gud.

⁶ På den dagen lovade jag dem med upplyft hand att föra dem ut ur Egyptens land, till det land som jag hade utsett åt dem, ett land som flödar av mjölk och honung, det härligaste av alla länder.

⁷ Jag sade till dem: Var och en av er ska kasta bort de vidriga ting som era ögon fäst sig vid, och ingen får orena sig med Egyptens avgudar. Jag är HERREN er Gud.

⁸ Men de var upproriska mot mig och ville inte lyssna på mig. De kastade inte bort de vidriga

20:1 Hes 14:1. **20:1** sjunde året, på tionde dagen i den femte månaden 15 aug 591 f Kr. **20:4** Hes 22:2, 23:36. **20:5** 2 Mos 6:8, 5 Mos 7:6. **20:6** 2 Mos 3:8, 17, 33:3, Ps 48:3, Jer 3:19. **20:7** 2 Mos 20:2, 3 Mos 18:3, JOS 24:14, 23, 1 Sam 7:3. **20:8** 5 Mos 9:7, 24.

ting som deras ögon fäst sig vid, och de övergav inte Egyptens avgudar. Då tänkte jag ösa min vrede över dem och släcka min harm på dem, mitt i Egypten.

⁹ Men det jag gjorde skedde för mitt namns skull, för att det inte skulle bli vanärat inför de folk som de levde bland. I deras åsyn hade jag gjort mig känd för dem då jag förde dem ut ur Egypten.

¹⁰ Jag förde dem ut ur Egypten och lät dem komma in i öknen.

¹¹ Jag gav dem mina stadgar och kungjorde för dem mina föreskrifter. Den människa som följer dem ska också leva genom dem.

¹² Jag gav dem också mina sabbater som ett tecken mellan mig och dem, för att de skulle inse att jag är HERREN som helgar dem.

¹³ Men Israels hus var upproriskt mot mig i öknen. De följde inte mina stadgar utan föraktade mina föreskrifter, trots att den människa som handlar efter dem ska leva genom dem. De vanhelgade svårt mina sabbater. Då tänkte jag ösa min vrede över dem i öknen för att förgöra dem.

¹⁴ Men det jag gjorde skedde för mitt namns skull, för att det inte skulle bli vanärat inför de folk som sett mig föra ut dem.

¹⁵ Jag lyfte också min hand inför dem i öknen och svor att jag inte skulle låta dem komma in i det land som jag hade gett dem, ett land som flödar av mjölk och honung, det härligaste av alla länder.

20:11 2 Mos 15:26, 20:1f, 3 Mos 18:5, 5 Mos 5:1f, 30:6, Rom 10:5, Gal 3:12. **20:12** 2 Mos 16:23f, 20:8, 31:13, 17, Jes 58:13. **20:13**

4 Mos 14:2, 15:32, 16:21, Hes 23:38. **20:14** 4 Mos 14:13f, 5 Mos 9:28.

20:15 4 Mos 14:21f, 5 Mos 1:34f.

16 Jag gjorde det därför att de föraktade mina föreskrifter och inte följde mina stadgar utan vanhelgade mina sabbater, för i sina hjärtan följde de sina avgudar.

17 Men jag visade dem medlidande så att jag inte fördärvade dem eller gjorde slut på dem i öknen.

18 Jag sade till deras barn i öknen: Ni ska inte vandra efter era fäders stadgar och inte rätta er efter deras föreskrifter och inte heller orena er med deras avgudar.

19 Jag är HERREN er Gud.

Vandra efter mina stadgar och håll mina föreskrifter och följ dem.

20 Håll mina sabbater heliga. Låt dem vara ett tecken mellan mig och er, för att ni ska inse att jag är HERREN er Gud.

21 Men deras barn var upproriska mot mig. De vandrade inte efter mina stadgar och höll inte mina föreskrifter, så att de följde dem, trots att den människa som handlar efter dem ska leva genom dem. De vanhelgade också mina sabbater. Då tänkte jag ösa min vrede över dem och släcka min harm på dem i öknen.

22 Men jag drog min hand tillbaka och det jag gjorde skedde för mitt namns skull, för att det inte skulle bli vanärat inför de folk som sett hur jag hade fört dem ut.

23 Jag lyfte min hand inför dem i öknen och svor att skingra dem bland folken och sprida ut dem i länderna,

²⁴ eftersom de inte följde mina föreskrifter utan föraktade mina stadgar och vanhelgade mina sabbater och såg längtansfullt efter sina fäders avgudar.

²⁵ Därför gav jag dem också stadgar som inte var goda och föreskrifter som inte kunde ge dem liv.

²⁶ Jag lät dem orena sig med sina offergåvor, då de lät allt som öppnade moderlivet gå genom eld, för jag ville slå dem med förfäran så att de skulle inse att jag är HERREN.

²⁷ Tala därför till Israels hus, du människobarn, och säg till dem: Så säger Herren GUD: Era fäder har också hädat mig genom sin trolöshet mot mig.

²⁸ När jag hade låtit dem komma in i det land som jag med upplyft hand hade lovat dem, och de fick se någon hög kulle eller något lummigt träd, offrade de där sina slaktoffer och bar där fram sina offergåvor. Till min vrede lät de där sina offers ljuvliga doft stiga upp, och de utgöt där sina dryckesoffer.

²⁹ Då sade jag till dem: Vad är det för en offerhöjd som ni går till? Än i dag kallar man det 'offerhöjd'.

Dom och upprättelse

³⁰ Säg därför till Israels hus: Så säger Herren GUD: Ska ni orena er på samma sätt som era fäder gjorde och trolöst hålla er till deras vidriga avgudar?

³¹ Ni orenar er än i dag med alla era avgudar, genom att ni bär fram era offergåvor och låter era

20:25 Jer 8:8, Apg 7:42f, Rom 1:24f, 2 Tess 2:10f. **20:26** 2 Krön 33:6, Hes 16:20f. **20:28** Jes 57:5f, Hos 4:13. **20:29** offerhöjd Hebr. bamá, som också kan översättas "gå till vad". **20:31** 2 Kung 16:3, 17:17, Hes 14:3.

barn gå genom eld. Skulle jag då låta mig rådfrågas av er, ni av Israels hus? Nej, så sant jag lever, säger Herren GUD, jag låter mig inte rådfrågas av er.

³² Förvisso ska inte det få ske som har kommit upp i ert sinne när ni tänker: Vi vill bli som hednafolken, som folken i andra länder. Vi vill tjäna trä och sten.

³³ Så sant jag lever, säger Herren GUD, med stark hand och uträckt arm och utgjuten vrede ska jag sannerligen regera över er.

³⁴ Med stark hand och uträckt arm och utgjuten vrede ska jag föra er ut från folken och samla er från de länder dit ni skingrats.

³⁵ Jag ska föra er in i folkens öken, och där ska jag gå till rätta med er, ansikte mot ansikte.

³⁶ Liksom jag dömdes era fäder i öknen vid Egyptens land, ska jag också döma er, säger Herren GUD.

³⁷ Jag ska låta er gå fram under staven och föra er in i förbundets band.

³⁸ Jag ska rensa bort ifrån er dem som är upproriska mot mig och begår överträdelser mot mig. Jag ska föra bort dem ur det land där de nu bor, men in i Israels land ska de inte få komma. Ni ska då inse att jag är HERREN.

³⁹ Men hör nu, ni av Israels hus: Så säger Herren GUD: Gå ni och tjäna var och en av er sina avgudar också i fortsättningen, om ni inte vill lyssna på mig! Men vanhelga inte mer mitt heliga namn med era offergåvor och era avgudar.

⁴⁰ För på mitt heliga berg, på Israels höga berg, säger Herren GUD, där ska hela Israels hus tjäna

mig, alla som finns i landet. Där ska jag ta emot dem, där ska jag finna behag i era offergåvor och i förstlingen av era gåvor, vad ni än vill helga.

⁴¹ Som en ljuvlig doft ska jag ta emot er, när jag för er ut från folken och samlar er från de länder där ni har varit skingrade. Jag ska visa mig helig bland er inför hednafolkens ögon.

⁴² Ni ska inse att jag är HERREN, när jag låter er komma in i Israels land, det land som jag med upplyft hand lovade att ge åt era fäder.

⁴³ Där ska ni tänka tillbaka på era vägar och på alla de gärningar som ni orenade er med. Ni ska avsky er själva för allt det onda som ni har gjort.

⁴⁴ Ni ska inse att jag är HERREN, när jag handlar så med er för mitt namns skull och inte efter era onda vägar och era skamliga gärningar, ni av Israels hus, säger Herren GUD.”

Profetia mot Södern

⁴⁵ HERRENS ord kom till mig:

⁴⁶ ”Människobarn, vänd ditt ansikte söderut och predika mot söder, profetera mot skogslandet söderut.

⁴⁷ Säg till sydlandets skog: Hör HERRENS ord: Så säger Herren GUD: Jag ska tända en eld i dig, och den ska förtära alla dina träd, både de friska och de torra. Den flammande lågan ska inte kunna släckas, alla ansikten från söder till norr ska bli brända av den.

⁴⁸ Alla människor ska se att jag, HERREN, har tänt den. Den ska inte kunna släckas.”

⁴⁹ Jag sade då: ”O, Herre Gud! De säger om mig: Han talar ju i gåtor.”

21

Herrens svärd

¹ HERRENS ord kom till mig:

² ”Människobarn, vänd ditt ansikte mot Jerusalem och predika mot helgedomarna och profetera mot Israels land.

³ Säg till Israels land: Så säger HERREN: Se, jag är emot dig och ska dra ut mitt svärd ur skidan och utrota både rättfärdiga och ogudaktiga hos dig.

⁴ Eftersom jag ska utrota både rättfärdiga och ogudaktiga hos dig, ska mitt svärd fara ut ur skidan och vända sig mot allt levande från söder till norr.

⁵ Alla ska veta att jag, HERREN, har dragit ut mitt svärd ur skidan. Det ska inte sättas tillbaka igen.

⁶ Men du, människobarn, ska sucka så att dina höfter brister. Under bitter smärta ska du sucka inför deras ögon.

⁷ När de frågar dig: Varför suckar du?, ska du svara: På grund av ett budskap som har kommit. Alla hjärtan ska förfäras och alla händer sjunka ner. Alla ska tappa modet och alla knän bli som vatten. Se, det kommer, ja, det ska ske! säger Herren GUD.”

⁸ HERRENS ord kom till mig:

⁹ ”Människobarn, profetera och säg: Så säger HERREN. Säg:

Ett svärd, ett svärd har slipats
och rengjorts.

- 10 Det har slipats för att slakta.
Det har rengjorts för att blixtra.
Eller ska vi glädja oss?
Min sons spira föraktar allt
som är av trä.
- 11 Han har lämnat det till polering,
till att gripas med handen.
Svärdet har slipats,
det har rengjorts
för att sättas i en dråparens hand.
- 12 Ropa och jämra dig,
du människobarn,
för det drabbar mitt folk,
det drabbar alla Israels furstar.
Tillsammans med mitt folk
offras de åt svärdet,
slå dig därför för ditt bröst.
- 13 Se, prövning kommer,
och vem drabbas
om inte den föraktande spiran?
Den ska inte bestå,
säger Herren GUD.
- 14 Men du människobarn,
profetera och slå ihop
dina händer.
Låt svärdet slå två gånger, ja, tre,
ett svärd som dödar.
Det är ett svärd
som faller den störste,

21:10 1 Mos 49:10. **21:10** Min sons spira Annan översättning:
"Kungen över Guds folk". **21:12** Jer 31:19. **21:13** den föraktande
spiran Grundtexten i denna vers är svårtolkad. **21:14** Hes 6:11.

som angriper dem från alla håll.

- 15 För att deras hjärtan
ska smälta av ångest
och många falla,
sätter jag i deras portar
svärdet som hugger ner.
O, det är gjort för att
flamma som en blix,
det är draget för att slakta!
- 16 Hugg med all kraft åt höger,
måtta åt vänster,
vart än din egg är bestämd.
- 17 Också jag ska slå ihop mina händer
och släcka min vrede.
Jag, HERREN, har talat.”

Den babyloniske kungens svärd

- 18 HERRENS ord kom till mig:
- 19 ”Människobarn, märk ut åt dig två vägar där den babyloniske kungens svärd kan gå fram. Låt båda gå ut från ett och samma land. Gör en vägvisare och sätt ut den på den plats där vägen till staden börjar.
- 20 Märk ut den väg där svärdet ska gå, dels till Rabba i Ammons land, dels till Juda med det befästa Jerusalem.
- 21 För Babels kung står redan vid vägskalet där de båda vägarna börjar för att bli spådd. Han skakar pilarna, han rådfrågar sina husgudar, han ser på levern.

21:17 Hes 5:13. **21:19** ett och samma land Troligen Damaskus, där vägar går sydväst mot Israel och söderut mot Rabba, nuvarande Amman, som också hade deltagit i upproret mot Babel (jfr Jer 27:3).

²² I sin högra hand får han då lotten 'Jerusalem'. Där ska han sätta upp murbräckor, öppna sin mun till stridsrop, höja sin röst till härskri, sätta upp murbräckor mot portarna, kasta upp en vall och bygga en belägringsmur.

²³ Men detta tycks dem vara en falsk spådom. De har ju svurit eder. Men han ska påminna dem om deras missgärning och ta dem till fånga.

²⁴ Därför säger Herren GUD så: Eftersom ni väcker upp minnet av er missgärning, så att era överträdelse har blivit uppenbara och er synd visar sig i allt ni gör, eftersom minnet av er har blivit uppväckt, därför ska ni komma att gripas med våld.

²⁵ Och du dödligt sårade, ogudaktige furste över Israel, din dag kommer då din missgärning har nått sin gräns.

²⁶ Så säger Herren GUD: Ta av dig huvudbindeln, lyft av dig kronan! Inget ska förbli som det är. Det som är lågt ska upphöjas, och det som är högt ska förödmjukas.

²⁷ Ruin, ruin, jag ska göra det till en ruin. Det ska inte vara någonting, förrän han som det rätteligen tillhör kommer. Honom ska jag ge det.

Svärdet mot Ammons folk

²⁸ Människobarn, profetera och säg: Så säger Herren GUD om ammoniterna och om deras hånfulla ord:

21:25 furste över Israel Sidkia, som bröt sin trohetsed till Nebukadnessar och avsattes (2 Krön 36:13). **21:27** Hes 17:22f. **21:27** han som det rätteligen tillhör Messias, den rätte konungen. Jfr 1 Mos 49:10. **21:28** Hes 25:1f.

Ett svärd, ett svärd är draget,
slipat för att slakta,
för att förgöra, för att blixtra.

29 De har sett
falska profetsyner om dig,
de har spått lögner om dig,
men du ska sättas
på de slagnas halsar,
på ogudaktiga vilkas dag
har kommit,
tiden då missgärningen
har nått sin gräns.

30 Stick svärdet i skidan igen.
På den plats där du skapats,
i det land du härstammar från
ska jag döma dig.

31 Jag ska ösa min vrede över dig
och blåsa min harms eld mot dig.
Jag ska överlämna dig
åt vilda människor
som är mästare på att fördärva.

32 Du ska bli till mat åt elden,
ditt blod ska flyta i landet.
Ingen ska mer tänka på dig,
för jag, HERREN, har talat.”

22

Jerusalems synder

¹ HERRENS ord kom till mig:

² ”Människobarn, vill du döma, vill du döma blodstaden? Ställ henne då inför alla hennes vidrigheter!

³ Säg: Så säger Herren GUD: O stad, du som spiller dina invånares blod så att din stund måste komma, du som gör avgudar åt dig för att orena dig.

⁴ Genom det blod du har spillt har du dragit på dig skuld, och genom de avgudar du har gjort har du orenat dig. Så har du påskyndat dina dagars slut och nu kommit till slutet av dina år. Därför ska jag låta dig bli till hån för hednafolken och till åtlöje för alla länder.

⁵ Både nära och fjärran ska man håna dig, du vars namn är smädat, du förvirringens stad.

⁶ Se, var och en av furstarna i Israel har använt sin makt för att spilla blod.

⁷ Hos dig föraktar man sin far och mor, och mot främlingen utövar man våld. Den faderlöse och änkan förtrycker man.

⁸ Mina heliga ting föraktar du, och mina sab-bater vanhelgar du.

⁹ Falska angivare finns hos dig, villiga att spilla blod. På bergen håller man offermåltider, och man begår skamliga ting hos dig.

¹⁰ Man blottar sin fars kön hos dig, och man kränker kvinnan hos dig när hon har sin månadsblödning.

¹¹ Man begår avskyvärda ting med sin nästas hustru, och man orenar sin sonhustru. Andra kränker sin syster, sin fars dotter.

¹² För mutor är man hos dig beredd att spilla blod. Du ockrar och tar oskäligen ränta och plundrar

22:3 2 Kung 21:16. **22:4** 5 Mos 28:37. **22:7** Jer 7:6. **22:8**
Hes 20:12f. **22:9** Hes 18:6. **22:10** 3 Mos 18:19, 20:14, 18. **22:11**
Jer 5:8.

din nästa med våld, och du glömmer mig, säger Herren GUD.

¹³ Men se, jag slår ihop mina händer i vrede över de oärliga vinster du skaffar dig och över de blodsdåd som sker hos dig.

¹⁴ Menar du att ditt mod kan hållas uppe eller att dina händer är starka nog, när tiden kommer då jag griper in mot dig? Jag, HERREN, har talat och jag fullbordar det också.

¹⁵ Jag ska skingra dig bland hednafolken och sprida ut dig i länderna. Så ska jag rensa bort all din orenhet ifrån dig.

¹⁶ Du ska bli vanärad inför folken genom din egen skuld. Och du ska inse att jag är HERREN.”

¹⁷ HERRENS ord kom till mig:

¹⁸ ”Människobarn, Israels hus har för mig blivit slagg. De är allesammans koppar, tenn, järn och bly i smältugnen. Silverslagg har de blivit.

¹⁹ Därför säger Herren GUD så: Eftersom ni alla har blivit slagg, ska jag samla ihop er mitt i Jerusalem.

²⁰ Som man samlar ihop silver, koppar, järn, bly och tenn mitt i ugnen och där blåser upp eld under det och smälter det, så ska jag samla ihop er i min vrede och harm och lägga er i ugnen och smälta er.

²¹ Jag ska samla ihop er och blåsa upp min vredes eld under er, så att ni smälts i den.

²² Som silver smälts i ugnen så ska ni smältas i den. Och ni ska inse att jag, HERREN, öser min vrede över er.”

22:13 Hes 21:14. **22:16** Du ska bli vanärad Andra handskrifter: ”Jag ska bli vanärad av dig”. **22:18** Jes 1:22, Jer 6:28.

23 HERRENS ord kom till mig:

24 ”Människobarn, säg till dem: Du är ett land som inte har renats och inte har sköljts av regn på vredens dag.

25 De profeter som finns där har sammansvurit sig och blivit som rytande, rovgiriga lejon. De slukar människor, de roffar åt sig gods och dyrbarheter och gör många till änkor i landet.

26 Prästerna kränker min lag och vanhelgar mina heliga ting. De skiljer inte mellan heligt och oheligt och undervisar inte om skillnaden mellan rent och orent. De blundar för mina sabbater, och så blir jag vanhelgad mitt ibland dem.

27 Furstarna i mitt folk är som rovgiriga vargar. De spiller blod och förgör människor för att skaffa sig oärlig vinst.

28 De profeter de har tjänar dem som vitkalkare. De ser falska profetsyner åt dem och spår lögnaktiga spådomar åt dem. De säger: Så säger Herren GUD, fastän HERREN inte har talat.

29 Folket i landet begår våldsgärningar och stjälar. Den nödställda och fattige förtrycker de, och mot främlingen utövar de våld utan lag och rätt.

30 Jag sökte bland dem efter någon som skulle bygga en mur och ställa sig i gapet inför mig till försvar för landet så att jag inte skulle fördärva det. Men jag fann ingen.

31 Därför öser jag min vrede över dem och gör slut på dem med min harms eld. Deras gärningar ska

22:25 Mika 3:11, Mark 12:40. 22:26 3 Mos 10:10f, Jer 2:8, Hes 44:23, Sef 3:4. 22:28 Hes 13:10. 22:30 Ps 106:23, Jer 5:1, Hes 13:5.

jag låta komma över deras huvuden, säger Herren GUD.”

23

De två äktenskapsbryterskorna

¹ HERRENS ord kom till mig:

² ”Människobarn, det var en gång två kvinnor, döttrar till en och samma mor.

³ De bedrev otukt i Egypten, redan i sin ungdom bedrev de hor. Där kramade man deras bröst och där smektes deras jungfruliga barm.

⁴ Den äldre hette Ohola och hennes syster Oholiba. De blev mina och födde söner och döttrar. Namnet Ohola står för Samaria och Oholiba för Jerusalem.

⁵ Men Ohola begick äktenskapsbrott i stället för att hålla sig till mig. Hon fick begär till sina älskare, grannarna assyrierna.

⁶ De kom klädda i purpur, de var ståthållare och furstar, alla vackra unga män, ryttare till häst.

⁷ Hon gav sig som hora åt dem, de främsta av Assurs alla söner, och åt alla dem hon upptändes av begär till. Hon orenade sig med alla deras eländiga avgudar.

⁸ Inte heller gav hon upp sin lösaktighet med egyptierna, som hade fått ligga med henne i

23:3 Jer 3:9, Hes 16:26. **23:4** Ohola Betyder ”täkt” (troligen Baalstemplet i Samaria, 1 Kung 16:32). **23:4** Oholiba Betyder ”mitt täkt är i henne” (Jerusalems tempel, 1 Kung 8). **23:5** 2 Kung 15:19, 17:3f, Hes 16:28. **23:8** assyrierna ... egyptierna Israel låg mitt mellan dåtidens expansiva stormakter. Närmanden till någon av dem medförde ofta import av avgudadyrkan (1 Kung 11, 2 Kung 16:10f).

hennes ungdom och som hade smekt hennes jungfruliga barm och slösat sin otukt på henne.

⁹ Därför överlämnade jag henne åt hennes älskare, Assurs söner, som hon var upptänd av begär till.

¹⁰ De klädde av henne naken, förde bort hennes söner och döttrar och dödade henne själv med svärd. Hon blev ett varnande exempel för andra kvinnor, och de verkställde domen över henne.

¹¹ Men fastän hennes syster Oholiba såg detta, upptändes hon ännu mer av begär och gick ännu längre än systemen i sin otukt.

¹² Hon fick begär till sina grannar, Assurs söner. De var ju ståthållare och furstar. De kom klädda i präktiga kläder, ryttare till häst, alla vackra unga män.

¹³ Jag såg att också hon orenade sig. Båda gick samma väg.

¹⁴ Men hon drev sin otukt ännu längre. Hon fick se mansbilder inristade i väggen. Man hade ristat in bilder av kaldeer och målat dem röda.

¹⁵ De var framställda med bälten kring sina höfter och med ståtliga huvudbonader, alla lika kämpar, som Babels söner från Kaldeen.

¹⁶ Hon blev upptänd av begär till dem så snart hon såg dem och sände bud till dem i Kaldeen.

¹⁷ Babels söner kom då till henne för en kärleksstund och orenade henne genom sin otukt.

23:9 2 Kung 17:6, Hes 16:36f. skövlades 722 f Kr (2 Kung 17:6).

23:10 dödade henne Samaria
23:11 Jer 3:8f, Hes 16:47, 51.

23:12 2 Kung 16:7f.

23:14 Hes 8:10, 16:29.

23:14 mansbilder inristade i väggen Troligen reliefer med maktspråk i stormakternas palats.
23:15 Kaldeen Det härskande arameisktalande skiktet i Babel.

Först sedan hon hade blivit orenad av dem, vände hon sig i avsky bort ifrån dem.

18 Men när hon så öppet bedrev sin otukt och blottade sin nakenhet, kände jag avsky och vände mig ifrån henne, så som jag hade vänt mig ifrån hennes syster.

19 Ändå drev hon sitt horeri ännu längre. Hon tänkte på sin ungdoms dagar, då hon bedrev otukt i Egyptens land,

20 och hon blev på nytt upptänd av begär till sina älskare där, som hade könsorgan som åsnor och sädesflöde som hingstar.

21 Din håg stod åter till din ungdoms skamlöshet, när egyptierna smekte din barm eftersom du hade så ungdomliga bröst.

22 Därför, du Oholiba, säger Herren GUD så: Se, jag ska egga upp dina älskare mot dig, dem som du vänt dig ifrån med avsky. Jag ska låta dem komma över dig från alla sidor,

23 Babels söner och alla kaldeer, folk från Pekod, Shoa och Koa och alla Assurs söner med dem. De är alla åtråvärda unga män, ståthållare och furstar, kämpar och berömvärda män, alla ryttare till häst.

24 De ska anfälla dig med vapen, vagnar, hjul och skaror av folk. Rustade med skärmar och sköldar och klädda i hjälmar ska de anfälla dig från alla sidor. Jag ska överlämna domen åt dem, och de ska döma dig efter sina lagar.

23:19 2 Kung 18:21. **23:20** Jer 5:8. **23:21** Hes 17:15. **23:22** Hes 16:37. **23:23** Pekod, Shoa och Koa Folkslag i östra Mesopotamien allierade med kaldeerna. På hebreiska kan namnen översättas "straff, skrik och rop".

²⁵ Jag ska låta min svartsjuka gå över dig så att de far fram mot dig i vrede. De ska skära av dig näsa och öron, och de som blir kvar av dig ska falla för svärd. De ska föra bort dina söner och döttrar, och vad som blir kvar av dig ska förtäras av eld.

²⁶ De ska slita av dig dina kläder och ta ifrån dig dina praktfulla smycken.

²⁷ Så ska jag göra slut på din oanständighet och på din otukt i Egyptens land. Du ska inte mer lyfta din blick till dem och inte mer tänka på Egypten.

²⁸ För så säger Herren GUD: Se, jag ska överlämna dig åt dem som du hatar, åt dem som du har vänt dig bort ifrån med avsky.

²⁹ Med hat ska de fara fram mot dig och ta ifrån dig allt du har skaffat dig. De ska lämna dig naken och blottad. Din otuktiga blygd ska bli blottad liksom din skamlöshet och din otukt.

³⁰ Detta ska man göra med dig därför att du trolöst förenade dig med hednafolk och orenade dig med deras avgudar.

³¹ Du gick på din systems väg. Därför ska jag i din hand sätta samma bägare som hon fick.

³² Så säger Herren GUD:

Du ska dricka din systems bägare,
så djup och så vid som den är,
och den ska ge dig hån och förakt.
Den rymmer mycket.

³³ Du ska bli full av rus och bedrövelse,

23:25 skära av dig näsa De grymma assyriernas straff för äktenskapsbryterskor. **23:29** 5 Mos 28:48, Hes 16:37. **23:31** Ps 75:9, Jes 51:17, Jer 25:15. **23:33** Ps 60:5, 75:9, Jes 51:17, Jer 25:15.

en fördärvets
och förödelsens bågare
är din syster Samarias bågare.
³⁴ Du ska dricka den till sista droppen,
även slicka dess skärvor,
och du ska riva sönder dina bröst.
För jag har talat,
säger Herren GUD.

³⁵ Därför säger Herren GUD så: Eftersom du har glömt mig och kastat mig bakom din rygg, måste du också bära följderna av din lösaktighet och din otukt.

³⁶ HERREN sade till mig: Människobarn, vill du döma Ohola och Oholiba? Tala då om för dem vilka vidrigheter de ägnar sig åt.

³⁷ För de har begått äktenskapsbrott och deras händer är fläckade av blod. Med sina eländiga avgudar har de begått äktenskapsbrott. Och barnen som de hade fött åt mig lät de gå igenom eld som mat åt avgudarna.

³⁸ Dessutom gjorde de mig detta: Samma dag som de orenade min helgedom, vanhelgade de också mina sabbater.

³⁹ Samma dag som de slaktade sina barn åt avgudarna, gick de in i min helgedom och vanhelgade den. Sådant har de gjort i mitt hus.

⁴⁰ De sände också bud efter män som skulle komma fjärran ifrån. Budbärare skickades till dem och de kom, och du tvättade dig, sminkade dina ögon och prydde dig med smycken.

23:35 1 Kung 14:9, Jer 2:32, 3:21, 13:25, 18:15. **23:36** Hes 22:2.

23:37 Hes 16:20f. **23:38** Hes 20:13, 24. **23:39** Hes 7:9f.

⁴¹ Du satt på en härlig bädd med dukat bord framför dig, och där hade du ställt fram min rökelse och min olja.

⁴² Sorglöst sorl hördes därinne, och till de män ur hopen som var där hämtade man också in dryckes-bröder från öknen. Dessa satte armband på kvinnornas armar och praktfulla kronor på deras huvuden.

⁴³ Då sade jag om henne som var utsliten genom sina äktenskapsbrott: Nu ska de använda henne som en hora, just henne.

⁴⁴ Och de gick in till henne som man går in till en hora. Så gick man in till Ohola och till Oholiba, de lösaktiga kvinnorna.

⁴⁵ Men rättfärdiga män ska döma dem efter den lag som gäller för horor och sådana som spiller blod, för horor är de, och de har blod på sina händer.

⁴⁶ Så säger Herren GUD: Kalla samman en folksamling mot dem och lämna ut dem till misshandel och plundring.

⁴⁷ Folksamlingen ska stena dem och hugga dem i stycken med svärd och dräpa deras söner och döttrar och bränna upp deras hus i eld.

⁴⁸ Så ska jag göra slut på skamlösheten i landet, och alla kvinnor ska varnas så att de inte ägnar sig åt sådan skamlöshet som ni.

⁴⁹ Man ska låta er skamlöshet komma över er, och ni ska få bära på de synder ni begått med era avgudar. Och ni ska inse att jag är Herren GUD.”

23:45 1 Mos 9:6, 3 Mos 20:10, 4 Mos 35:31f, Jes 1:15, 59:3, Hes 16:38.

23:46 Hes 16:40f. **23:47** bränna upp deras hus i eld Jerusalem skövlades och brändes 587 f Kr (2 Kung 24:9).

24

Jerusalem, en kokande gryta

¹ HERRENS ord kom till mig i det nionde året, på tionde dagen i den tionde månaden. Han sade:

² "Människobarn, skriv upp namnet på denna dag, just denna dag, för Babels kung har just i dag ryckt fram mot Jerusalem.

³ Tala till det upproriska folket i en liknelse. Säg till dem: Så säger Herren GUD:

Sätt på grytan, ja, sätt på den
och häll vatten i den.

⁴ Läg köttstyckena i den,
alla slags utvalda bitar,
lår och bog,
och fyll den med utsökta ben.

⁵ Du ska ta det bästa av hjorden.
Lägg så ved under grytan
för att koka benen.
Låt den koka kraftigt
så att även benen blir kokta.

⁶ Därför säger Herren GUD:
Ve över blodstaden,
den rostiga grytan,
som inte kunnat befrias
från rost!
Ta bort ur den
köttstycke efter köttstycke
utan att kasta lott om ordningen,

24:1 nionde året, på tionde dagen i den tionde månaden 15 jan 588
f Kr. **24:2** 2 Kung 25:1, Jer 52:4. **24:3** Jer 1:13, Hes 11:3f. **24:6**
Hes 22:2.

- 7 för hennes blod är ännu kvar
därinne.
På den kala klippan
lät hon det rinna ner.
Hon göt inte ut det på marken
så att mullen har kunnat dölja det.
- 8 För att vreden skulle ha sin gång
och hämnd utkrävas,
lät jag det blod hon utgöt
komma på kala klippan,
där det inte kunde döljas.
- 9 Så säger Herren GUD:
Ve över blodstaden!
Jag ska lägga mer bränsle under den.
- 10 Ja, lägg på mer ved,
tänd upp eld,
låt köttet kokas väl,
låt spadet koka in
och benen bli brända.
- 11 Sätt sedan grytan tom
på den glödande kolen
tills den blir så upphettad
att kopparn glödgas
och orenheten smälts bort ur den
och rosten försvinner.
- 12 Den har gett mig mycket arbete
men ändå har all rosten
inte gått bort.
In i elden med rosten!

13 Din orenhet är skamlig, och därför att du inte blev ren hur jag än försökte rena dig, ska du nu inte mer bli fri från din orenhet förrän jag har släckt min vrede på dig.

14 Jag, HERREN, har talat. Det kommer! Jag ska göra det! Jag ska inte släppa efter, inte visa mildhet och inte ångra mig. Efter ditt levnadssätt och dina gärningar ska man döma dig, säger Herren GUD.”

Profetens handlande - ett tecken

15 HERRENS ord kom till mig:

16 ”Människobarn, se, genom plötslig död ska jag ta ifrån dig dina ögons lust, men du ska inte klaga eller gråta eller fälla tårar.

17 I tysthet får du sörja, men du ska inte hålla sorgfest som efter en död. Sätt på dig din huvudbindel och ta skor på dina fötter. Skyl inte ditt skägg och ät inte sorgebröd.”

18 Nästa morgon talade jag till folket, men på kvällen dog min hustru. Nästa morgon gjorde jag som jag hade blivit befalld.

19 Då sade folket till mig: ”Vill du inte säga oss vad det du gör betyder?”

20 Jag svarade dem: ”HERRENS ord kom till mig:

21 Säg till Israels hus: Så säger Herren GUD: Se, jag ska vanhelga min helgedom, er stolta härlighet, era ögons lust och er själs längtan. Och era söner och döttrar, som ni har tvingats överge, ska falla för svärd.

22 Då ska ni göra som jag har gjort. Ni kommer inte att skyla skägget och inte äta sorgebröd.

23 Ni ska behålla huvudbindlarna på era huvuden och skorna på era fötter. Ni ska inte hålla dödsklagan eller gråta utan tyna bort genom era missgärningar och sucka med varandra.

24 Hesekiel ska vara ett tecken för er. Som han har gjort, ska ni komma att göra. När detta händer, ska ni inse att jag är Herren GUD.

25 Men du människobarn ska veta, att på den dag då jag tar ifrån dem deras värn, deras härliga fröjd, deras ögons lust och deras själs begär, deras söner och döttrar,

26 den dagen ska en räddad flykting komma till dig och förkunna detta.

27 Den dagen ska din mun öppnas, och du ska tala till flyktingen och inte mer vara stum. Du ska vara ett tecken för dem, och de ska inse att jag är HERREN.”

25

Profetia mot Ammon

1 HERRENS ord kom till mig:

2 ”Människobarn, vänd ditt ansikte mot ammoniterna och profetera mot dem.

3 Säg till ammoniterna: Hör Herren GUDS ord! Så säger Herren GUD:

Eftersom du ropade 'Ha ha!' mot min helgedom när den blev vanhelgad och mot Israels land när

24:23 3 Mos 26:39, Jer 16:6, Hes 4:17. **24:24** Hes 12:6. **24:26** Hes 33:21f. **24:27** Hes 3:26. **25:2** Jer 49:1f, Hes 21:28f, Amos 1:13f.

25:2 Ammons barn ... Moab Efter att ha skövat Jerusalem 587 f Kr återkom Nebukadnessar 582 f Kr, enligt den grekiske historikern Herodotos (484-425 f Kr), och härjade grannarna Ammon och Moab.

25:3 Hes 26:2, 36:2, Ps 35:21, 25, 70:4.

det lades öde och mot Juda hus när det gick i landsflykt,

⁴ se, därför ska jag ge dig till österlänningarna, så att de får slå upp sina tärtläger och sätta upp sina boningar i dig. De ska äta din frukt och de ska dricka din mjölk.

⁵ Jag ska göra Rabba till en betesmark för kameler och ammoniternas land till en lägerplats för fårhjordar, och ni ska inse att jag är HERREN.

⁶ För så säger Herren GUD: Eftersom du klappar i händerna och stampar med fötterna och med allt det förakt du har i din själ gläder dig över Israels lands olycka,

⁷ se, därför ska jag räcka ut min hand mot dig och ge dig till byte åt hednafolken. Jag ska utrota dig från folken och utplåna dig ur länderna. Jag ska förgöra dig, och du ska inse att jag är HERREN.

Profetia mot Moab

⁸ Så säger Herren GUD:

Eftersom Moab och Seir säger: 'Se, det är med Juda hus som med alla andra folk',

⁹ därför ska jag öppna Moabs bergsluttningar så att de blir utan städer, utan sina gränsstäder, landets prydnad: Bet-Hajeshimot, Baal-Meon och Kirjatajim.

¹⁰ Till besittning åt österlänningarna ska jag ge bort dem tillsammans med ammoniterna, så att man inte mer minns ammoniterna bland folken.

¹¹ Moab ska jag döma, och de ska inse att jag är HERREN.

Profetia mot Edom

12 Så säger Herren GUD:

Eftersom Edom har handlat så hämndgirigt mot Juda hus och dragit på sig svår skuld genom sin hämnd,

13 därför, säger Herren GUD, ska jag räcka ut min hand mot Edom och utrota både människor och djur. Jag ska ödelägga det, och från Teman till Dedan ska de falla för svärd.

14 Jag ska hämnas på Edom genom mitt folk Israel, och de ska handla med Edom enligt min brinnande vrede. Edom ska så få känna min hämnd, säger Herren GUD.

Profetia mot filisteerna

15 Så säger Herren GUD:

Eftersom filisteerna har handlat så hämndgirigt och med förakt i själen velat hämnas och i sin eviga fiendskap velat fördärva,

16 därför säger Herren GUD så: Se, jag ska räcka ut min hand mot filisteerna och utrota kereteerna och förgöra dem som finns kvar i Kustlandet.

17 Jag ska hämnas stort på dem, när jag straffar dem i min vrede. Och de ska inse att jag är HERREN, när jag låter min hämnd drabba dem.”

25:12 2 Krön 28:17, Ps 137:7, Jer 49:7f, Hes 35:2f, Amos 1:11f, Ob v 1f. **25:13** mot Edom Härjades år 552 fKr av Babels kung

Nabonidus (se not till Dan 5:1) . **25:15** 2 Krön 28:18, Jes 14:29f, Jer 47:1f, Amos 1:6f, Sak 9:5f. **25:15** filisteerna Utplånades som

självständigt folk av Nebukadnessar år 588 fKr. **25:16** Sef 2:5.

25:16 kereteerna Utvandrare från Kreta som bodde i Gazaområdet (1 Sam 30:14).

26

Profetia mot Tyrus

¹ I elfte året, på första dagen i månaden, kom HERRENS ord till mig:

² ”Människobarn, eftersom Tyrus har sagt om Jerusalem:

’Ha ha! Folkens port har brutits ner.

Då vänder man sig till mig,
jag blir rik när hon ligger
i ruiner.’

³ Därför säger Herren GUD så:
Se, jag är emot dig, Tyrus.

Jag ska få många hednafolk
att resa sig mot dig,
liksom havet
låter sina böljor resa sig.

⁴ De ska förstöra Tyrus murar
och riva ner hennes torn.

Jag ska skrapa bort
allt grus från henne
och förvandla henne till
en kal klippa.

⁵ En torkplats för fisknät ska hon bli,
mitt ute i havet,
för jag har talat,
säger Herren GUD.

Hon ska bli ett byte för hednafolken.

⁶ Och hennes döttrar på fastlandet

26:1 elfte året ... första dagen i månaden Troligen mars 587 f Kr.

26:2 Jes 23:1f, Hes 25:3, 36:2. **26:2** rik Tyrus var en av Medelhavets ledande handelsstäder (se kap 27-28). **26:3** Jes 23:1f, Jer 47:4, Amos 1:9f.

ska dräpas med svärd.
De ska inse att jag är HERREN.

⁷ För så säger Herren GUD:

Se, jag ska låta Nebukadressar, Babels kung, kungarnas kung, norrifrån komma över Tyrus med hästar och vagnar och ryttare och med mycket folk.

⁸ Dina döttrar på fastlandet
ska han dräpa med svärd.
Han ska bygga en belägringsmur
mot dig,
kasta upp en vall mot dig
och resa sina sköldar mot dig.

⁹ Med sin murbräcka ska han
rikta stötar mot dina murar,
och dina torn ska han
bryta ner med sina vapen.

¹⁰ Hans hästar är så många
att dammet från dem
ska täcka dig.
Vid dånet av hans ryttare
och av hans kärror och vagnar
ska dina murar skaka
när han drar in genom dina portar,
så som man drar in
i en erövrad stad.

26:7 Hes 29:18, Dan 2:37. **26:7** Nebukadressar Variant av Nebukadnessar, som kallade sig själv Nabu-Kudurru-Usur vilket kan översättas "må vishetens gud skydda gränsen/ättlingen". **26:8** bygga en belägringsmur Enligt Josefus belägrade Nebukadnessar Tyrus i tretton år (586-573 f Kr) innan staden gav upp. Den ödelades senare av Alexander den store 332 f Kr (vers 3-5).

- 11 Hans hästar ska med sina hovar
trampa sönder alla dina gator.
Ditt folk ska han döda med svärd,
och dina stolta stoder ska störta till
marken.
- 12 Man ska röva bort dina skatter
och plundra dina handelsvaror.
Man ska riva dina murar,
och dina vackra hus
ska man bryta ner.
Stenarna, trävirket och gruset
ska kastas i havet.
- 13 Jag ska göra slut på
din skräniga sång,
dina harpors ljud
ska inte höras mer.
- 14 Ja, jag ska göra dig till en kal klippa,
en torkplats för fisknät
ska du bli.
Aldrig mer ska du byggas upp igen,
för jag, HERREN, har talat,
säger Herren GUD.
- 15 Så säger Herren GUD till Tyrus: Kommer då inte
kustländerna att bäva vid dånet av ditt fall, när dina
sårade jämrar sig och man begär mord hos dig?
- 16 Alla furstar vid havet ska stiga ner från sina
troner. De ska lägga bort sina mantlar och ta av sig
sina broderade kläder. Skräck blir deras klädsel där
de sitter på marken. De ska ständigt förfäras och
häpna över dig.

17 De ska stämma upp en sorgesång över dig och säga:

Hur har du inte gått under,
du som var bebodd av sjöfolk,
du berömda stad,
du som var så mäktig på havet,
du och dina invånare,
du som spred skräck
hos alla dina invånare.

18 Nu darrar kustländerna
den dag du faller,
och öarna i havet förfäras
den dag du går under.

19 För så säger Herren GUD: När jag gör dig till en ödelagd stad, lik städer som ingen bor i, när jag låter havets djup stiga upp över dig så att de väldiga vattnen täcker dig,

20 då störtar jag ner dig till dem som har farit ner i graven, till folk som levde för länge sedan. Likt en plats som sedan länge ligger öde får du ligga där i jordens djup hos dem som har farit ner i graven. Så ska du förbli obebodd medan jag gör härliga ting i de levandes land.

21 Jag ska låta dig få ett fasansfullt slut, och du ska inte mer finnas till. Man ska söka dig men aldrig någonsin finna dig säger Herren GUD.”

27

Sorgesång över Tyrus

26:17 Hes 27:32, 28:2, Upp 18:9f.
Ps 37:36, Hes 27:36, 28:19.

26:20 Hes 28:8, 31:16.

26:21

- 1 HERRENS ord kom till mig:
2 "Människobarn, stäm upp en sorgesång över Tyrus.
3 Säg till Tyrus:

Du som bor vid havets portar
och driver handel med folken
i många kustländer,
så säger Herren GUD:
O Tyrus, du säger:
Jag är den fullkomliga skönheten.
4 Dina gränser är mitt i havet,
de som byggde dig
gjorde din skönhet fullkomlig.
5 Av cypress från Senir
gjorde de allt ditt träarbete.
De hämtade en ceder från Libanon
för att göra en mast åt dig.
6 Av ekar från Bashan
gjorde de dina åror.
De prydde ditt däck med elfenben,
inlagt i ädelt trä
från kitteernas öländer.
7 Seglet av fint broderat linne
från Egypten
hade du som ditt baner.
Mörkblått och purpurrött tyg
från Elishas öländer
hade du till soltält.

27:2 Jes 23:1f, Amos 1:9f. **27:3** Ps 50:2, Klag 2:15. **27:5** 5 Mos 3:9.
27:5 Senir Hermonbergen (5 Mos 3:9), rikt bevuxna med barrskog.
27:7 1 Mos 10:4. **27:7** Elisha Kustområde i Medelhavet, kanske på Cypern. Se 1 Mos 10:4.

- 8 Sidons och Arvads invånare
var roddare åt dig.
De vise, som du hade hos dig, Tyrus,
dem tog du till sjömän.
- 9 Gebals äldste och dess vise
tjänade dig med att täta
dina fogar.
Havets alla fartyg
med sina besättningar
tjänade dig vid din byteshandel.
- 10 Perser, ludeer och puteer
var soldater i din här,
ditt krigsfolk.
Sköldar och hjälmar
hängde de på dig,
och dessa gav dig glans.
- 11 Arvads söner och din här
stod runt omkring
på dina murar,
och män från Gammad
var i dina torn.
Sina stora sköldar hängde de upp
runt om på dina murar,
de gjorde din skönhet fullkomlig.

27:8 1 Mos 10:18. **27:8** Sidon och Arvad Feniciska handelsstäder ca 4 och 17 mil norr om Tyrus. **27:9** 1 Kung 5:18, Ps 83:8. **27:9** Gebal På grekiska Byblos, berömd fenicisk handelsstad ca 10 mil norr om Tyrus. **27:10** Jes 66:19, Jer 46:9, Nah 3:9. **27:10** Perser, ludeer och puteer Avlägsna folk i öst (Iran), väst (Lydien, västra Turkiet) och sydväst (Libyen). Jfr Jer 30:5, 38:5, 46:9 och 1 Mos 10:6, 13.

12 Tarshish var din handelspartner, för du var rik på allt. Du fick silver, järn, tenn och bly i utbyte mot dina varor.

13 Grekland, Tubal och Meshek handlade med dig. Slavar och kopparkärl gav de dig i utbyte.

14 Arbetshästar, stridshästar och mulåsnor fick du som betalning från Togarmas land.

15 Dedans söner handlade med dig, ja, många kustländer var dina kunder. Elfenben och ebenholts förde de till dig som betalning.

16 Aram var din handelspartner, för du var rik på konstarbeten. Rubiner, purpurrött tyg, broderade vävnader och fint linne, koraller och rubiner gav de dig som betalning.

17 Juda och Israels land handlade med dig. Vete från Minnit, bakverk och honung, olja och balsam gav de dig i utbyte för dina varor.

18 Damaskus var din handelspartner, för du var rik på konstarbeten och allt slags gods. De kom med vin från Helbon och med ull från Sahar.

27:12 Tarshish Handelscentrum i västra Medelhavet (1 Kung 10:22). Har identifierats med spanska Tartessos, tunisiska Kartago eller Sardinien. **27:13** 1 Mos 10:2f. **27:13** Grekland Hebr. Javán, särskilt Jonien på nuvarande Turkiets västkust. **27:13** Tubal och Meshek Riken i östra nuvarande Turkiet. Se 38:2, 1 Mos 10:2.

27:14 Togarmas land Kanske staden Tegarama vid Gürün i centrala Turkiet, omnämnd i assyrisk kilskrift. Se 38:6 och 1 Mos 10:3.

27:15 Dedans söner Nordvästra Saudiarabien (1 Mos 10:7, Jes 21:13, Jer 25:23). Septuaginta: "Rodans söner" (ön Rhodos). **27:16**

Aram Nuvarande Syriens inland. **27:17** Dom 11:33. **27:17** Minnit Område i Ammon nordost om Döda havet (Dom 11:33). **27:18**

Helbon ... Sahar Områden strax norr om Damaskus.

¹⁹ Dan och Javan gav dig tvinnad tråd som betalning. De gav konstsmitt järn, kassia och kalmus i utbyte mot dina varor.

²⁰ Dedan handlade med dig med sadeltäcken att rida på.

²¹ Araberna och Kedars alla furstar tjänade dig med sin handel, med lamm och baggar och bockar drev de handel hos dig.

²² Sabas och Raamas köpmän gjorde affärer med dig. Kryddor av bästa slag och alla slags ädla stenar och guld gav de dig som betalning.

²³ Harran, Kanne och Eden, Sabas köpmän, Assur och Kilmad drev handel med dig.

²⁴ De gjorde affärer hos dig med vackra kläder, med mörkblå brokigt vävda mantlar, med brokiga täcken, med välslagna, starka rep på din marknad.

²⁵ Fartyg från Tarshish for i väg
med dina bytesvaror.
Så fylldes du med gods
och blev mycket ärad,
där du låg mitt i havet.

²⁶ Ut på vida vattnen
förde de dig,

27:19 kassia och kalmus Doftämnen från bortre Asien. **27:21** 1 Mos 25:13, Ps 120:5. **27:21** Kedar Boskapsskötande arabfolk (Jes 60:7), fruktade krigare (Ps 120:5, Jes 21:17). **27:22** Sabas och Raamas köpmän Nuvarande Jemen, ett mäktigt handelsrike (1 Kung 10, Job 6:19, Ps 72:10, Jes 60:6). **27:23** Harran Stad mellan Syrien och Turkiet, förknippad med Abraham (1 Mos 11:31). **27:23** Eden Troligen Bet-Eden, arameiskt rike i norra Syrien sydväst om Harran (Amos 1:5). **27:23** Kanne ... Kilmad Okända orter, troligen i Syriens inland. **27:26** Hes 17:10.

- dina roddare.
Då kom östanvinden
och krossade dig,
där du låg mitt i havet.
- 27 Ditt gods, dina varor och din handel,
dina sjömän och styrmän,
de som lagade dina fogar
och de som drev din handel,
allt krigsfolk som fanns hos dig
och allt manskap hos dig,
ska sjunka ner i havets djup
den dag du faller.
- 28 När dina sjömän höjer sorgerop
bävar kustländerna.
- 29 Alla som rör med åror
lämnar sina skepp.
Sjömän och alla som far
på havet stannar i land.
- 30 De ropar högt över dig
och klagar bittert,
de strör stoft på sina huvuden
och rullar sig i aska.
- 31 De rakar sig skalliga för din skull
och klär sig i säcktyg,
de gråter över dig i bitter sorg,
under bitter klagan.
- 32 Med jämmer stämmer de upp
en sorgesång över dig,
klagande sjunger de om dig:
Vem är som Tyrus,
som bringats till tystnad

- mitt ute i havet?
 33 När dina handelsvaror
 sattes i land från havet
 mättade du många folk.
 Med din mängd av gods
 och bytesvaror
 gjorde du jordens kungar rika.
- 34 Men nu, när du förlist
 och försvunnit från havet
 ner i vattnets djup,
 har dina bytesvaror
 och allt ditt manskap
 sjunkit med dig.
- 35 Kustländernas alla invånare
 häpnar över dig,
 deras kungar står rysande
 med förfäran i sina ansikten.
- 36 Köpmännen ute bland folken
 visslar hånfullt åt dig.
 Du har fått ett fasansfullt slut,
 du ska inte mer finnas till.”

28

Profetia mot kungen i Tyrus

¹ HERRENS ord kom till mig:

² ”Människobarn, säg till fursten i Tyrus:
 Så säger Herren GUD:

Ditt hjärta är högmodigt
 och du säger: Jag är en gud,

27:35 Hes 26:16, 32:10. **27:36** Ps 37:10, 36, Hes 26:21, 28:19. **28:2**
 Jes 14:13, 31:3, Hes 27:4, Dan 5:20, Apg 12:22, 2 Tess 2:4. **28:2** fursten
 i Tyrus Hette Etbaal III (”Baals man”, ca 591-573 f Kr). Personifierar
 här staden.

- jag tronar på en gudatron
mitt ute i havet.
Ändå är du bara en människa
och inte en gud,
hur mycket du än i ditt hjärta
tycker dig vara en gud.
- ³ Se, du menar dig vara visare
än Daniel,
ingen hemlighet är dold för dig.
- ⁴ Genom din visdom och ditt förstånd
har du blivit rik,
guld och silver har du samlat
i dina förrådshus.
- ⁵ Genom stor visdom med vilken
du drev din handel
har du ökat din rikedom,
och så har ditt hjärta
blivit högmodigt
för din rikedom skull.
- ⁶ Därför säger Herren GUD så:
Eftersom du menar
att dina tankar är Guds tankar,
- ⁷ se, därför ska jag låta främlingar
komma mot dig,
de grymmaste folk.
De ska dra sina svärd
mot din visdoms skönhet
och orena din glans.
- ⁸ De ska störta ner dig i graven,
och du ska dö en våldsamt död

28:3 Dan 1:17, 20, 5:11f. **28:3** visare än Daniel Se t ex Dan 1:20
och not till Hes 14:14. **28:4** Jes 10:13f, Hes 27:33, Sak 9:2. **28:7**
Hes 26:7, 30:11. **28:8** Jes 14:15, Hes 26:20, 27:26f, 34.

- mitt ute i havet.
9 Ska du då säga till
den som dräper dig:
'Jag är en gud',
du som är en människa
och inte en gud,
i händerna på den
som genomborrar dig?
10 Du ska dö som de oomskurna dör
för främlingars hand.
För jag har talat,
säger Herren GUD."

- 11 HERRENS ord kom till mig:
12 "Människobarn, stäm upp en sorgesång över
kungen i Tyrus och säg till honom:
Så säger Herren GUD:

- Du var en mönsterbild
av fullkomlighet,
full av visdom
och fullkomlig i skönhet.
13 Du var i Eden, Guds lustgård,
höljd i alla slags ädelstenar:
karneol, topas och kalcedon,
krysolit, onyx och jaspis,
safir, granat och smaragd.
Med guld var dina tamburiner
och flöjter utsmyckade,
framställda den dag du skapades.
14 Du var en smord,

28:10 Hes 32:24. **28:12** Hes 19:1, 26:17, 27:2f. **28:13** 2 Mos 28:17,
39:10, Hes 31:9. **28:14** 2 Mos 25:20, Jes 14:13.

- beskyddande kerub,
och jag hade satt dig
på Guds heliga berg.
Där gick du omkring
bland gnistrande stenar.
- 15 Du var fullkomlig
på alla dina vägar
från den dag då du skapades
till dess att orättfärdighet
blev funnen hos dig.
- 16 Genom din stora handel
fylldes du med våld,
och du syndade.
Därför drev jag dig bort
från Guds berg
och förgjorde dig,
du beskyddande kerub
mitt bland de gnistrande stenarna.
- 17 Eftersom ditt hjärta var högmodigt
på grund av din skönhet,
och du fördärvade din visdom
på grund av din prakt,
kastade jag ner dig till jorden
och utlämnade dig åt kungar
till att beskådas.
- 18 Genom dina många missgärningar
och din oärliga handel
vanhelgade du dina helgedomar.
Därför lät jag eld gå ut från dig,

28:14 beskyddande kerub Keruberna (jfr kap 1 och 10) var väktare vid Edens lustgård (1 Mos 3:24), avbildade på förbundsarken där Gud uppenbarade sig (4 Mos 7:89). **28:17** Hes 27:3. **28:18** Dom 9:20, Hes 19:14.

och den förtärde dig.
 Jag gjorde dig till aska på marken
 inför alla som såg dig.
 19 Alla som kände dig bland folken
 häpnade över dig.
 Du fick ett fasansfullt slut
 och du ska inte mer finnas till.”

Profetia mot Sidon

20 HERRENS ord kom till mig:
 21 ”Människobarn, vänd ditt ansikte mot Sidon och
 profetera mot det
 22 och säg:
 Så säger Herren GUD:

Se, jag ska komma över dig, Sidon,
 och förhårliga mig i dig.
 Man ska inse att jag är HERREN,
 när jag dömer henne
 och visar mig helig i hennes mitt.
 23 Jag ska sända pest över henne
 och blod på hennes gator,
 och inne i henne ska döende män
 falla för svärd,
 som ska drabba henne
 från alla sidor.
 Och man ska inse att jag är HERREN.

24 Sedan ska det för Israels hus inte mer finnas
 någon stickande tagg eller något sårande törne

28:19 Hes 26:16, 21, 27:36. **28:21** Jes 23:2, 4. **28:21**
 Sidon Deltog med Juda i upproret mot Nebudkadnessar (Jer 27:3)
 men besegrades. **28:22** Mark 3:8, 7:24, Apg 27:3. **28:24** Hes 2:6,
 25:6.

bland alla de grannfolk som nu föraktar dem. Och man ska inse att jag är Herren GUD.

²⁵ Så säger Herren GUD: När jag samlar Israels hus från de folk dit de skingrats, ska jag uppenbara min helighet bland dem inför hednafolkens ögon. Sedan ska de bo i sitt land, det som jag gav åt min tjänare Jakob.

²⁶ De ska bo där i trygghet och bygga hus och plantera vingårdar. Ja, de ska bo i trygghet, när jag dömer alla som bor runt omkring dem och som föraktar dem. Och de ska inse att jag är HERREN deras Gud.”

29

Profetia mot Egypten

¹ I det tionde året, på tolfte dagen i den tionde månaden kom HERRENS ord till mig:

² ”Människobarn, vänd ditt ansikte mot farao, Egyptens kung, och profetera mot honom och mot hela Egypten.

³ Säg:

Så säger Herren GUD:

Jag är emot dig, farao,
du Egyptens kung,
du stora monster,

28:25 Jer 23:8, Hes 20:41, 34:13, 17. **28:26** Jes 65:21, Hes 37:25f, Amos 9:14. **29:1** det tionde året, på tolfte dagen i den tionde månaden 5 jan 587 f Kr. **29:2** Jes 19:1f, Jer 43:8f, 44:30, 46:2f.

29:2 farao Hofra, av grekerna kallad Apries (589-570 f Kr). Nämnas i Jer 37:5, 44:30. **29:3** Jes 27:1, 51:9, Hes 32:2f. **29:3** monster Krokodiler fiskades enligt Herodotos med stora krokare (vers 4).

som ligger där i dina strömmar
och säger: Nilen är min,
jag har själv gjort den.

⁴ Jag ska sätta krokare i dina käftar
och låta fiskarna i dina strömmar
fastna i dina fjäll.

Så ska jag dra upp dig
ur dina strömmar
med alla fiskar som hänger fast
vid dina fjäll.

⁵ Jag ska kasta dig ut i öknen
med alla fiskarna
från dina strömmar.
Du ska bli liggande på marken
och inte tas bort därifrån
eller hämtas,
för jag ska ge dig till mat
åt markens djur
och himlens fåglar.

⁶ Alla Egyptens invånare
ska inse att jag är HERREN,
för de är en rörstav
för Israels hus.

⁷ När de tar dig i sin hand
går du sönder
och ristar upp hela deras sida.
När de stöder sig på dig bryts du av,
och du får alla höfter att darra.

29:4 2 Kung 19:28, Hes 38:4. **29:4** dra upp dig Egypten ryckte ut mot babylonerna sommaren 587 f Kr men besegrades (Jer 37:5f).

29:5 Ps 110:5, Jer 7:33, Hes 32:4, 39:4. **29:6** 2 Kung 18:21, Jes 36:6.

⁸ Därför säger Herren GUD så: Se, jag vill låta svärd drabba dig och jag ska utrota både människor och djur ur dig.

⁹ Egyptens land ska skövlas och läggas öde, och de ska inse att jag är HERREN. Detta därför att du sade: Nilfloden är min, jag har själv gjort den.

¹⁰ Se, därför är jag emot dig och dina strömmar, och jag ska göra Egyptens land till en ödemark, till ett ödelagt land, från Migdol till Assuan ända fram till Nubiens gräns.

¹¹ Ingen människas fot ska gå fram där och ingen fot av något djur. Landet ska ligga obebott i fyrtio år.

¹² Jag ska göra Egyptens land till en ödemark bland ödelagda länder, och dess städer ska ligga öde bland ödelagda städer i fyrtio år. Jag ska skingra egyptierna bland folken och sprida ut dem i länderna.

¹³ För så säger Herren GUD: När fyrtio år har gått, ska jag samla egyptierna från de folk där de är utspridda.

¹⁴ Jag ska göra slut på deras fångenskap och låta dem återvända till Patros land, som de härstammar från. Där ska de bli ett obetydligt rike,

¹⁵ ett rike som är obetydligare än andra riken så att det inte mer kan upphöja sig över folken. Jag ska låta dem bli så få att de inte kan härska över folken.

29:9 Joel 3:19. **29:10** Hes 30:6. **29:10** från Migdol till Assuan Egyptens nordöstra (2 Mos 14:2) och södra gräns. **29:14** Jes 11:11. **29:14** Patros land Södra Egypten. **29:15** inte mer ... upphöja sig Egypten blev från 525 f Kr en lydstat under perserriket (Est 1:1).

16 Israels folk ska inte mer förlita sig på egyptierna, utan de ska minnas sin synd när de vänder sig till dem för att få hjälp. Och de ska inse att jag är Herren GUD.”

17 I det tjugosjunde året, på första dagen i den första månaden kom HERRENS ord till mig:

18 ”Människobarn, Nebukadressar, Babels kung, har låtit sin här utföra ett hårt arbete mot Tyrus. Varje huvud har blivit skalligt och varje skuldra sönderskavd. Men varken han eller hans här har vunnit något av Tyrus genom det arbete de utfört mot det.

19 Därför säger Herren GUD så: Se, jag ger Egyptens land till Nebukadressar, Babels kung, och han ska föra bort dess rikedomar och plundra och ta byte där. Detta ska hans här få som lön.

20 Som ersättning för hans arbete ger jag honom Egyptens land, för de har utfört sitt verk för min räkning, säger Herren GUD.

21 På den tiden ska jag låta ett horn växa upp åt Israels hus, och jag ska låta dig öppna munnen mitt ibland dem. Och de ska inse att jag är HERREN.”

30

Egyptens och faraos fall

1 HERRENS ord kom till mig:

2 ”Människobarn, profetera och säg:

Så säger Herren GUD:

29:17 det tjugosjunde året, på första dagen i den första månaden 26 april år 571 f Kr, något år efter belägringens slut (26:8). 29:19

Jer 43:10f, Hes 30:10, 24f, 32:11. 29:19 ger Egyptens land till Nebukadressar Egypten invaderades enligt Herodotos 568 f Kr.

29:21 Ps 92:11, Hes 24:27, 33:22.

Jämra er: Ve oss, vilken dag!

³ För dagen är nära,

HERRENS dag är nära,

en mulen dag,

då hednafolkens stund är inne.

⁴ Ett svärd ska komma över Egypten,

och Nubien ska gripas av ångest

när de slagna faller i Egypten,

dess rikedomar förs bort

och dess grundvalar rivs upp.

⁵ Nubier, puteer och ludeer

och hela skaran av främmande folk

och libyer

och förbundslandets söner

ska tillsammans med dem

falla för svärd.

⁶ Så säger HERREN:

Egyptens försvarare ska falla,

deras stolta makt ska störtas.

Från Migdol till Assuan

ska de som bor där

falla för svärd,

säger Herren GUD.

⁷ Deras land ska ligga öde bland ödelagda länder,
och deras städer ska ligga bland ödelagda städer.

⁸ De ska inse att jag är HERREN, när jag sätter eld på
Egypten och låter krossa alla dess hjälpare.

30:3 Joel 2:1f, Sef 1:14f. **30:4** Jes 19:1f, 20:4f, Hes 29:2. **30:4**
Nubien Nuvarande Sudan, Egyptens allierade i syd (jfr Nah 3:9).

30:5 Hes 27:10. **30:5** libyer Enligt Septuaginta. Den hebreiska
texten har "kubeer" (okänt folk). **30:5** förbundslandets söner Judar
boende i Egypten (se Jer 44:1 med not). **30:6** Hes 29:10. **30:7**
Hes 29:12.

⁹ På den dagen ska sändebud på fartyg dra ut från mig för att skrämma Nubien mitt i dess trygghet. Man ska där gripas av ångest som på Egyptens dag, för se, det kommer.

¹⁰ Så säger Herren GUD:

Jag ska göra slut
på Egyptens överflöd
genom Nebukadressar,
Babels kung.

¹¹ Han och hans folk med honom,
de grymmaste bland hednafolken,
ska föras dit
för att fördärva landet.
De ska dra sina svärd mot Egypten
och fylla landet med slagna.

¹² Jag ska göra floderna
till torr mark
och sälja landet
i onda mäns händer.
Genom främlingars händer
ska jag ödelägga landet
med allt som finns i det.
Jag, HERREN, har talat.

¹³ Så säger Herren GUD:
Jag ska också förstöra avgudarna
och göra slut
på avgudabilderna i Memfis.
Det ska inte mer uppstå någon
furste i Egypten,

30:9 Jes 20:3f. **30:11** Jer 44:13, Hes 28:7. **30:12** Jes 19:5f. **30:13** Jes 19:16. **30:13** Memfis Hebr. Nof, Egyptens dåtida huvudstad 2 mil söder om nuvarande Kairo.

- och jag ska låta skräck
drabba Egyptens land.
- 14 Jag ska ödelägga Patros,
tända eld på Soan
och hålla dom över No.
- 15 Jag ska ösa min vrede över Sin,
Egyptens värn,
och utrota den larmande hopen
i No.
- 16 Jag ska tända eld på Egypten,
Sin ska gripas av ångest,
No ska erövrats
och Memfis överfallas
på ljusa dagen.
- 17 Avens och Pi-Besets unga män
ska falla för svärd,
och kvinnorna ska vandra bort
i fångenskap.
- 18 I Tachpanches blir dagen mörk,
när jag bryter sönder Egyptens ok
och dess stolta makt upphör
att finnas till.
Ett moln ska täcka det,
och dess döttrar ska vandra bort
i fångenskap.

30:14 Soan Centralort i östra Nildeltat i nordöstra Egypten (Ps 78:43).

30:14 No På grekiska Thebe, den forna huvudstaden vid Luxor i södra Egypten (Nah 3:8). **30:15** Jer 46:25f. **30:15** Sin Stad på Sinaihalvöns nordkust, på grekiska Pelusium. **30:17**

Aven Staden On (Heliopolis under nuvarande Kairo). Dess namn är omvokaliserat till hebr. aven, "ondska" (jfr Hos 4:15). **30:17**

Pi-Beset Troligen Bubastis i sydöstra Nildeltat, huvudstad under tiden efter Salomo. **30:18** Tachpanches Stad i östra Nildeltat dit judar flydde efter Jerusalems fall (Jer 43:7f).

19 Jag ska hålla dom över Egypten,
och de ska inse att jag är HERREN.”

20 I elfte året, på sjunde dagen i första månaden,
kom HERRENS ord till mig:

21 ”Människobarn, jag har brutit sönder faraos, den
egyptiske kungens arm, och man har inte förbundit
den. Man har inte använt läkemedel, inte lindat
den eller lagt förband på den för att på nytt göra den
stark nog att föra svärdet.

22 Därför säger Herren GUD så: Jag är emot farao,
Egyptens kung, och ska bryta sönder hans armar,
både den som ännu är stark och den som redan är
bruten, och jag ska låta svärdet falla ur hans hand.

23 Jag ska skingra egyptierna bland folken och
sprida ut dem i länderna.

24 Den babyloniske kungens armar ska jag
stärka, och jag ska sätta mitt svärd i hans hand.
Men faraos armar ska jag bryta sönder, så att han
som en dödsslagen kämpe jämtrar sig inför honom.

25 Jag ska stärka den babyloniske kungens ar-
mar, men faraos armar ska sjunka ner. De ska
inse att jag är HERREN, när jag sätter mitt svärd
i den babyloniske kungens hand, för att han ska
räcka ut det mot Egyptens land.

26 Jag ska skingra egyptierna bland folken och
sprida ut dem i länderna. Och de ska inse att jag är
HERREN.”

31

30:20 elfte året, på sjunde dagen i första månaden 29 april 587 f Kr,
strax före den egyptiska expeditionen (29:4). **30:24** Hes 29:3, 9,
32:11.

Det ska gå Egypten som Assyrien

¹ I elfte året, på första dagen i tredje månaden, kom HERRENS ord till mig:

² ”Människobarn, säg till farao, Egyptens kung, och till hans larmande hop:

Vem liknar du i din storhet?

³ Se på Assyrien,

en gång en ceder på Libanon
med vackra grenar,
skuggrik krona och hög stam,
som sträckte sin topp upp
bland molnen.

⁴ Vatten gav den växt,
djupa källor gjorde den hög.

Källorna lät sina strömmar
flyta runt platsen
där den var planterad,
och sände ut sina flöden
till alla andra träd på marken.

⁵ Därför fick den högre stam
än alla träd på marken.

Den fick många kvistar
och yviga grenar
på grund av det rikliga vattnet
när den sköt skott.

⁶ Alla himlens fåglar
byggde sina bon bland grenarna,
alla markens djur födde sina ungar

31:1 elfte året, på första dagen i tredje månaden 21 juni 587 f Kr.

31:3 Assyrien hade dominerat Mellanöstern i nästan trehundra år (ca 900-612 f Kr) men nyligen krossats av babylonierna (vers 11-12, jfr Nahums bok, Jes 10:5f, Jer 50:18, Sef 2:13). **31:6** Hes 17:23, Dan 4:9, Matt 13:32.

- under dess grenar,
och i skuggan av det
bodde alla de stora folken.
7 Den var vacker genom sin storhet
och genom sina grenars längd,
för den hade sin rot
vid väldiga vatten.
8 Ingen ceder i Guds lustgård
gick upp mot den,
ingen cypress hade grenar
som kunde jämföras med den,
ingen lönn bar kvistar som den.
Nej, inget träd i Guds lustgård
liknade den i skönhet.
9 Jag hade gjort den så vacker
med alla dess grenar
att alla Edens träd i Guds lustgård
avundades den.

10 Därför säger Herren GUD så: Eftersom den har växt så hög och sträckt sin topp upp bland molnen och förhävt sig i sitt hjärta över att den var så hög,

11 därför ska jag utlämna den åt den mäktige bland folken. Han ska behandla den som den förtjänar, för jag har röjt den ur vägen för dess ogudaktighets skull.

12 Främlingar, de grymmaste folk, har fått hugga ner den och har låtit den ligga. Dess kvistar har fallit på bergen och i alla dalar. Grenarna har brutits av och kastats i landets alla bäckar, och alla folk på jorden måste ge sig bort ifrån dess skugga och låta den ligga.

13 På den fallna stammen bor alla himlens fåglar, och på grenarna lägger sig alla markens djur.

14 Detta sker för att inget träd som växer vid vatten ska yvas på grund av sin höjd och sträcka sin topp upp bland molnen, och för att inte ens det väldigaste av dem ska stå där och vara högmodigt, nej, inget träd som har haft vatten att dricka. För de är alla bestämda till att dö och måste ner i jordens djup för att vara där bland människors barn, hos dem som har farit ner i graven.

15 Så säger Herren GUD: På den dag då cedern for ner till dödsriket lät jag djupet klä sig i säcktyg för dess skull. Jag lät strömmarna stå stilla, och de stora vattnen hölls tillbaka. Jag lät för dess skull Libanon klä sig i svart, och alla träd på marken vissnade i sorg över den.

16 Vid dånet av dess fall fick jag hednafolken att bäva, när jag störtade ner den i dödsriket till dem som hade farit ner i graven. Men i jordens djup tröstade sig då alla Edens träd, de främsta och bästa på Libanon, alla de som hade haft vatten att dricka.

17 Också de hade, som det trädet, tvingats fara ner till dödsriket, till dem som var slagna med svärd. Dit for också de som hade varit dess stöd och hade bott i dess skugga bland hednafolken.

18 Vilket av Edens träd liknar dig i härlighet och storhet? Ändå ska du störtas ner i jordens djup tillsammans med Edens träd och ligga där bland de oomskurna, hos dem som har genomborrats

med svärd. Så ska det gå farao och hela hans larmande hop, säger Herren GUD.”

32

Sorgesång över farao

¹ I det tolfte året, på första dagen i den tolfte månaden kom HERRENS ord till mig:

² ”Människobarn, stäm upp en sorgesång över farao, Egyptens kung, och säg till honom:

Du var som ett ungt lejon

bland hednafolken.

Du liknade monstret i havet,

där du for fram i dina strömmar

och rörde upp vattnet

med dina fötter

och grumlade floderna.

³ Så säger Herren GUD:

Jag ska breda ut mitt nät över dig

genom skaror av många folk,

och de ska dra upp dig i mitt garn.

⁴ Jag ska kasta upp dig på land

och slunga dig bort

på det öppna fältet.

Jag ska låta alla himlens

fåglar slå ner på dig

och låta jordens alla vilda djur

äta sig mätta på dig.

⁵ Jag ska kasta ditt kött på bergen

och fylla dalarna

32:1 tolfte året, på första dagen i den tolfte månaden 3 mars 585 f Kr.

32:2 Hes 29:3f.

32:3 Hes 12:13, 17:20.

32:4 Jes 18:6, Hes 29:5,

31:12f, 39:4.

- med ditt kadaver.
6 Jag ska dränka landet
med strömmar av ditt blod
ända upp till bergen,
och bäckarna ska bli fyllda av dig.
7 När det är ute med dig,
ska jag täcka över himlen
och förmörka stjärnorna.
Jag ska täcka över solen med moln,
och månen ska inte lysa mer.
8 Alla ljus på himlen
ska jag förmörka för din skull,
jag lägger ditt land i mörker,
säger Herren GUD.
9 Många folks hjärtan
ska jag bedröva
när jag tillkännager din undergång
bland hednafolken,
för länder som du inte känner.
10 Jag ska få många folk
att häpna över dig,
och deras kungar ska bäva
för din skull
när jag svingar mitt svärd
inför deras ögon.
Varje ögonblick ska de frukta,
var och en för sitt liv,
den dag du faller.

11 För så säger Herren GUD:

32:7 Jes 13:10, 14:12, Hes 31:15f, Joel 2:10, 31, 3:15, Amos 8:9,
Matt 24:29, Luk 21:25. **32:9** Hes 26:15f, 31:16.

- Den babyloniske kungens svärd
ska komma över dig.
- 12 Jag ska låta din larmande hop
falla för hjältars svärd,
alla de grymmaste
bland hednafolken.
De ska ödelägga
Egyptens härlighet,
och hela den larmande hopen
ska förgöras.
- 13 Jag ska utrota all dess boskap
vid de många vattnen.
Ingen människofot ska mer
röra upp vattnet,
inte heller boskapsklövar.
- 14 Sedan ska jag låta deras vatten
sjunka undan
och deras strömmar flyta bort
som olja,
säger Herren GUD.
- 15 När jag gör Egyptens land
till en övergiven ödemark
och tar ifrån landet
allt som finns där
och slår ner alla som bor i landet,
då ska de inse att jag är HERREN.
- 16 Detta är en sorgesång
som man ska sjunga.
Folkens döttrar ska sjunga den
över Egypten
med hela dess larmande hop,

säger Herren GUD.”

Sorgesång över de slagna folken

¹⁷ I det tolfte året, på femtonde dagen i månaden, kom HERRENS ord till mig:

¹⁸ ”Människobarn, sjung sorgesång över Egyptens larmande folkhop. Befall henne att fara ner i jordens djup tillsammans med döttrarna till mäktiga folkslag, ner till dem som redan har farit ner i graven.

¹⁹ Vem överträffar du i skönhet? Far ner och lägg dig bland de oomskurna!

²⁰ Bland män som är genomborrade med svärd ska de falla. Svärdet är redo. Släpa bort henne med alla hennes folkskaror.

²¹ Starka hjältar ska tala ur dödsriket till honom och till dem som hjälper honom: De har farit hit ner, och nu ligger de där, de oomskurna, genomborrade med svärd.

²² Där ligger Assur med hela sin skara. Alla är de slagna och har fallit för svärd. Han är omgiven av deras gravar.

²³ Sina gravar har de fått längst ner i gropen. Runt omkring hans grav ligger hans skara. Alla är de slagna, fallna för svärd, de som spred skräck i de levandes land.

²⁴ Där ligger Elam med hela sin larmande hop runt omkring hans grav. Alla är de slagna och har fallit för svärd. Som oomskurna måste de fara ner i jordens djup, de som spred skräck omkring sig i

32:17 tolfte året, på femtonde dagen i månaden 17 mars 585 f Kr. **32:18** Jes 14:3f. **32:19** Hes 28:10. **32:21** Jes 14:9f.

32:24 Elam Folk öster om Mesopotamien i västra nuvarande Iran (Jer 49:34f, Apg 2:9).

de levandes land. Nu måste de bära sin skam med de andra som har farit ner i graven.

²⁵ Bland de slagna har han fått sitt läger med hela sin larmande hop. Runt omkring honom är deras gravar. Oomskurna ligger de där alla, slagna med svärd, för de spred skräck i de levandes land. Nu måste de bära sin skam tillsammans med dem som har farit ner i graven. De ligger mitt ibland de slagna.

²⁶ Där ligger Meshek-Tubal med hela sin larmande hop. Runt omkring honom har de sina gravar. Alla är oomskurna och genombrorade med svärd, för de spred skräck i de levandes land.

²⁷ Inte heller får de ligga bland hjältarna som fallit oomskurna, som har farit ner till dödsriket i sin rustning och fått sina svärd lagda under sina huvuden. Nej, deras missgärningar vilar över deras ben, för de spred skräck i de levandes land.

²⁸ Också du ska krossas bland de oomskurna och få ligga bland dem som är genombrorade med svärd.

²⁹ Där ligger Edom med sina kungar och alla sina furstar. Trots all sin makt har de fått sin plats bland dem som är slagna med svärd. De måste ligga där tillsammans med de oomskurna och med dem som har farit ner i graven.

³⁰ Där ligger alla Nordlandets furstar och alla sidonier, för de for ner tillsammans med de slagna. För all den skräck de orsakade genom sin makt har de kommit på skam. De ligger där

32:26 1 Mos 10:2, Hes 27:13, 38:2, 39:1. **32:27** oomskurna Andra handskrifter (Septuaginta): "i forna tider". **32:30** Jer 25:26, Hes 38:6, 15, 39:2.

oomskurna bland dem som genomborrats med svärd. De måste bära sin skam tillsammans med dem som har farit ner i graven.

³¹ Faraos ska se dem, och han ska trösta sig i sorgen över hela sin larmande hop. Faraos och hela hans här är slagna med svärd, säger Herren GUD.

³² Jag lät honom bli en skräck i de levandes land, men nu måste han läggas mitt ibland de oomskurna, hos dem som är slagna med svärd, faraos med hela sin larmande hop, säger Herren GUD.”

33

Hesekiel som väktare i Israel

¹ HERRENS ord kom till mig:

² ”Människobarn, tala till dina landsmän och säg till dem: Anta att jag låter svärdet drabba ett land, och folket i landet utser en man bland sig och gör honom till sin väktare.

³ Om han ser svärdet komma över landet och blåser i hornet och varnar folket,

⁴ men den som hör hornstöten ändå inte låter sig varnas utan svärdet kommer och tar bort honom, då kommer hans blod över hans eget huvud.

⁵ Han hörde hornstöten men lät sig inte varnas. Därför kommer hans blod över honom själv. Om han hade låtit sig varnas skulle han ha räddat sitt liv.

⁶ Men om väktaren ser svärdet komma och inte blåser i hornet och folket inte blir varnat, och svärdet kommer och tar ett liv bland dem, då dör

han genom sin egen missgärning, men hans blod ska jag utkräva av väktarens hand.

⁷ Människobarn, jag har satt dig till väktare för Israels hus för att du på mitt uppdrag ska varna dem när du hör ett ord från min mun.

⁸ När jag säger till den ogudaktige: Du ogudaktige, du måste dö! och du då inte varnar honom för den väg han går, så ska den ogudaktige dö genom sin missgärning, men hans blod ska jag utkräva av din hand.

⁹ Men om du varnar den ogudaktige för den väg han går för att han ska vända om från den, och han ändå inte vänder om från sin väg, då ska han dö genom sin missgärning, men du själv har räddat ditt liv.

Gud vill ingen syndares död

¹⁰ Människobarn, säg till Israels hus: Ni säger: 'Våra brott och synder tynger oss, och vi förgås genom dem. Hur kan vi då leva?'

¹¹ Svara dem: Så sant jag lever, säger Herren GUD, jag gläder mig inte åt den ogudaktiges död. I stället vill jag att den ogudaktige vänder om från sin väg och får leva. Vänd om, vänd om från era onda vägar! Ni vill väl inte dö, ni av Israels hus?

¹² Men du människobarn, säg till dina landsmän: Den rättfärdiges rättfärdighet ska inte rädda honom när han syndar. Den ogudaktige ska inte komma på fall genom sin ogudaktighet, när han vänder om från sin ogudaktighet. Den rättfärdige ska inte

heller kunna leva genom sin rättfärdighet när han syndar.

¹³ Om jag säger till den rättfärdige att han ska få leva, och han sedan förlitar sig på sin rättfärdighet och gör det som är orätt, så ska ingen av alla hans rättfärdiga gärningar bli ihågkommen, utan han ska dö för det orätta han har gjort.

¹⁴ Om jag säger till den ogudaktige: Du måste dö! och han sedan vänder om från sin synd och gör det som är rätt och rättfärdigt,

¹⁵ så att den ogudaktige ger tillbaka den pant han har fått och ersätter vad han stulit och vandrar efter livets stadgar, så att han inte gör det som är orätt, då ska han sannerligen få leva och inte dö.

¹⁶ Man ska inte komma ihåg några av de synder han har begått. Eftersom han har gjort vad som är rätt och rättfärdigt, ska han sannerligen få leva.

¹⁷ Men när dina landsmän säger: 'Herrens väg är inte rätt', då är det tvärtom deras egen väg som inte är rätt.

¹⁸ Om den rättfärdige vänder om från sin rättfärdighet och syndar, måste han dö.

¹⁹ Men om den ogudaktige vänder om från sin ogudaktighet och gör vad som är rätt och rättfärdigt, då ska han få leva.

²⁰ Ändå säger ni: 'Herrens väg är inte rätt.' Men jag ska döma var och en av er efter hans väg, ni av Israels hus."

Jerusalems fall på grund av trolöshet

21 I det tolfte året sedan vi hade blivit bortförda i fångenskap, på femte dagen i tionde månaden, kom en flykting från Jerusalem till mig och berättade: "Staden har fallit."

22 På kvällen före flyktingens ankomst hade HERRENS hand kommit över mig. På morgonen öppnade han min mun innan mannen kom. Min mun öppnades och jag var inte längre stum.

23 HERRENS ord kom till mig:

24 "Människobarn, de som bor ibland ruinerna i Israels land säger: Abraham var ensam, och ändå ärvde han landet. Vi är många, så mycket mer måste väl vi då ärva landet!

25 Säg därför till dem: Så säger Herren GUD: Ni äter kött med blodet i, ni riktar blicken mot era eländiga avgudar, och ni låter blod flyta. Skulle ni då ärva landet?

26 Ni litar på era svärd. Ni gör avskyvärda ting och ni kränker varandras hustrur. Skulle ni då ärva landet?

27 Så ska du säga till dem: Så säger Herren GUD: Så sant jag lever, de som bor där bland ruinerna ska falla för svärd, och den som finns ute på öppna fältet ska jag låta slukas av de vilda djuren, och de som bor i bergfästen och grottor ska dö genom pest.

28 Jag ska göra landet öde och tomt och dess stolta makt ska upphöra. Israels berg ska läggas öde, så att ingen går fram där.

33:21 tolfte året ... femte dagen i tionde månaden 19 jan 585 f Kr.

33:22 Hes 24:26f.

33:25 1 Mos 9:4, 3 Mos 19:26, Hes 18:6.

33:26

Jer 5:8, Hes 22:11.

33:27 Hes 6:12, 7:15.

²⁹ Då ska de inse att jag är HERREN, när jag gör landet till en ödslig ödemark på grund av alla avskyvärda ting de har gjort.

³⁰ Men du, människobarn, dina landsmän talar om dig vid murarna och i ingångarna till husen. De talar med varandra och säger: Kom och hör vad det är för ett ord som kommer från HERREN.

³¹ De kommer till dig som de brukade och sätter sig hos dig som mitt folk. De hör dina ord men gör inte efter dem. De talar kärleksord med munnen, men deras hjärtan strävar efter oärlig vinst.

³² Och se, du är för dem som en som sjunger kärleksvisor med vacker röst och spelar väl. De hör dina ord men gör inte efter dem.

³³ Men när det kommer – och se, det kommer – då ska de inse att en profet har varit ibland dem.”

34

Israels herdar

¹ HERRENS ord kom till mig:

² ”Människobarn, profetera mot Israels herdar, - profetera och säg till dem: Så säger Herren GUD: Ve er, ni Israels herdar som bara har tagit hand om er själva! Skulle inte herdarna ta hand om hjorden?

³ I stället åt ni upp det feta, ni klädde er med ullen och slaktade de gödda djuren. Men ni tog inte hand om hjorden.

33:31 Jes 42:20, 53:1, Hes 14:1, Matt 7:26, Jak 1:22. **33:31**
 kärleksord Andra handskrifter (Septuaginta): ”lögner”. **33:33**
 Jer 28:9, Hes 2:5. **34:2** Jes 56:11, Jer 23:1f, Sak 11:17. **34:3**
 Sak 11:16. **34:3** det feta Annan översättning (så Septuaginta):
 ”mjölken”.

⁴ De svaga stärkte ni inte, de sjuka botade ni inte, de sårade förband ni inte, de som gått vilse förde ni inte tillbaka, de förlorade sökte ni inte upp, utan ni härskade över dem med hårdhet och grymhet.

⁵ De skingrades, eftersom de inte hade någon herde. De blev till mat åt markens alla djur när de skingrades.

⁶ Mina får irrar omkring på alla berg och alla höga kullar. Över hela landet är mina får skingrade utan att någon frågar efter dem eller söker upp dem.

⁷ Hör därför HERRENS ord, ni herdar:

⁸ Så sant jag lever, säger Herren GUD: Sannerligen, mina får har lämnats till rov och blivit byte för alla vilda djur, för de har ingen herde. Mina herdar frågar inte efter mina får, för herdarna tänker bara på sig själva och inte på mina får.

⁹ Hör därför HERRENS ord, ni herdar:

¹⁰ Så säger Herren GUD: Se, jag är emot herdarna och ska utkräva mina får ur deras hand och göra slut på deras herdetjänst. Herdarna ska då inte mer kunna föda sig själva på detta sätt, för jag ska rädda mina får ur deras gap så att de inte blir föda åt dem.

Den rätte herden

¹¹ För så säger Herren GUD: Jag ska själv söka upp mina får och ta mig an dem.

¹² Liksom en herde tar sig an sin hjord när han är bland sina får som varit skingrade, så ska också

34:4 Hes 45:9, Sak 11:15f, 1 Petr 5:3. **34:5** Jes 53:6, 56:11, Jer 10:21, Matt 9:36, 1 Petr 2:25. **34:12** Jer 31:10, Hes 30:3, Joel 2:2, Matt 9:36, 18:12, Luk 15:4f.

jag ta mig an mina får och rädda dem från alla de orter dit de skingrades en mulen och mörk dag.

13 Jag ska föra dem ut från folken och samla ihop dem från länderna och låta dem komma till sitt eget land och föra dem i bet på Israels berg, vid bäckarna och där man i övrigt kan bo i landet.

14 På goda betesmarker ska jag föra dem i bet, på Israels höga berg ska de få sina betesmarker. Där ska de vila sig på goda betesmarker, och de ska ha rikligt med bete på Israels berg.

15 Jag ska själv föra mina får i bet och låta dem vila sig, säger Herren GUD.

16 De förlorade ska jag söka upp, de som gått vilse ska jag föra tillbaka, de sårade ska jag förbinda, och de svaga ska jag stärka. Men de feta och de starka ska jag förgöra. Jag ska ta hand om dem med rättvisa.

17 Men ni, mina får, så säger Herren GUD: Jag ska döma mellan får och får, mellan baggar och bockar.

18 Är det inte nog för er att få beta på den bästa betesmarken? Måste ni också med era fötter trampa ner vad som är kvar på er betesplats? Är det inte nog för er att få dricka det klaraste vattnet? Måste ni också med era fötter grumla vad som har lämnats kvar?

19 Ska mina får beta av det som era fötter har trampat ner och dricka vad era fötter har grumlat?

20 Därför säger Herren GUD så till dem: Jag ska själv döma mellan de feta fåren och de magra.

34:14 Ps 23:1f, Joh 10:9.

34:16 Jes 40:11, Sef 3:19.

34:16

förgöra Andra handskrifter (så Septuaginta): "bevara".

34:17

Hes 20:38, Matt 25:32f.

²¹ Eftersom ni med sida och bog stöter undan alla de svaga och stångar dem med era horn tills ni drivit ut dem och skingrat dem,

²² därför ska jag rädda mina får så att de inte mer blir byte, och jag ska döma mellan får och får.

²³ Jag ska låta en herde uppstå, gemensam för dem alla, och han ska valla dem, nämligen min tjänare David. Han ska valla dem och vara deras herde.

²⁴ Jag, HERREN, ska vara deras Gud, men min tjänare David ska vara furste ibland dem. Jag, HERREN, har talat.

²⁵ Jag ska sluta ett fridsförbund med dem. Jag ska göra slut på vilddjuren i landet så att man tryggt kan bo mitt i öknen och sova i skogarna.

²⁶ Jag ska låta dem själva och landet runt omkring min höjd bli till välsignelse. Jag ska låta det regna i rätt tid, regnskurar av välsignelse.

²⁷ Träden på marken ska bära sin frukt och jorden ska ge sin gröda och själva ska de bo trygga i landet. De ska inse att jag är HERREN, när jag bryter sönder deras ok och räddar dem från de människor som har hållit dem i slaveri.

²⁸ Sedan ska de inte mer bli byte för hednafolken, och markens djur ska inte sluka dem, utan de ska bo trygga och ingen ska skrämma dem.

34:23 Jes 11:1f, 40:11, Jer 23:5, 30:9, Hes 37:24f, Hos 3:5, Joh 10:11, Hebr 13:20, 1 Petr 2:25. **34:24** en herde ... David Den utlovade Messias kungen, Davids son (jfr Joh 10:11, 16). **34:25** Jes 11:6f, Hes 37:26, Hos 2:18f. **34:26** 3 Mos 26:4, 5 Mos 11:14, Ps 68:10, Jes 44:3, Joel 2:23. **34:27** 3 Mos 26:4, 13, Jer 30:8, Hes 36:30. **34:28** Jer 30:10, 46:27.

²⁹ Jag ska låta en plantering växa upp som ska bli till berömmelse för dem. De som bor där ska inte mer dö av hunger eller föraktas av hednafolken.

³⁰ De ska inse att jag, HERREN deras Gud, är med dem och att de, Israels hus, är mitt folk, säger Herren GUD.

³¹ Ni, mina får, den hjord som jag för i bet, ni är människor och det är jag som är er Gud, säger Herren GUD.”

35

Dom över Edom

¹ HERRENS ord kom till mig:

² ”Människobarn, vänd ditt ansikte mot Seirs berg och profetera mot det.

³ Säg till det: Så säger Herren GUD: Se, jag är emot dig, du Seirs berg, och jag ska räcka ut min hand mot dig och göra dig till en ödslig ödemark.

⁴ Jag ska lägga dina städer i ruiner, och du ska bli öde, och du ska inse att jag är HERREN.

⁵ Eftersom du alltid har hatat Israels barn och gett dem åt svärdet under deras ofärds tid, när missgärningen hade nått sin gräns,

⁶ därför, så sant jag lever, säger Herren GUD, ska jag förvandla dig till blod, och blod ska förfölja dig. Eftersom du inte har hatat blod, ska blod förfölja dig.

35:2 Jer 49:7f, Hes 25:8f, 12f, Amos 1:11f, Ob v 1f. **35:2** Seirs berg Bergsområdet söder om Döda havet. **35:5** Ps 137:7. **35:5** deras ofärds tid Vid Jerusalems fall 587 f Kr (jfr Ps 137:7, Klag 4:21).

35:6 1 Mos 9:6, Upp 13:10, 18:6.

⁷ Jag ska göra Seirs berg till en ödlig ödemark, och jag ska utrota var och en som färdas där, fram eller tillbaka.

⁸ Jag ska fylla dina berg med dina slagna. På dina höjder, i dina dalar och vid alla dina bäckar ska män falla för svärd.

⁹ Jag ska göra dig till en ödemark för all framtid, och dina städer ska inte mer vara bebodda. Då ska ni inse att jag är HERREN.

¹⁰ Du sade: 'De båda folken och de båda länderna ska bli mina, vi ska ta dem i besittning' – detta fastän HERREN bodde där.

¹¹ Därför, så sant jag lever, säger Herren GUD, ska jag utföra mitt verk med samma vrede och brinnande nit som du i ditt hat har visat mot dem. Jag ska göra mig känd bland dem när jag dömer dig.

¹² Du ska inse att jag är HERREN. Jag har hört alla de föraktfulla ord som du har uttalat mot Israels berg när du sagt: 'Det är en ödemark! Vi har fått dem, vi ska sluka dem!'

¹³ Så har ni skrutit, och ni har hopat ord på ord mot mig. Men jag har hört det.

¹⁴ Så säger Herren GUD: Medan hela jorden gläder sig ska jag göra dig till en ödemark.

¹⁵ Därför att du glädde dig över att Israels arvedel blev ödelagd, ska jag göra på samma sätt med dig. Du ska bli en ödemark, du Seirs berg och du hela Edom, så stor du är. Då ska de inse att jag är HERREN.

36

Israels återupprättelse

¹ Människobarn, profetera för Israels berg och säg: Ni Israels berg, hör HERRENS ord.

² Så säger Herren GUD: Eftersom fienden säger om er: 'Ha ha! De urgamla offerhöjderna har nu blivit vår egendom',

³ därför måste du profetera och säga: Så säger Herren GUD: Eftersom man har ödelagt er och från alla sidor längtar efter att få sluka er, för att ni ska tillfalla de andra folken som deras egendom, och eftersom ni hånas och förtalas av onda människor,

⁴ därför, ni Israels berg, lyssna nu till Herren GUDS ord! Så säger Herren GUD till bergen och höjderna, till bäckarna och dalarna, till de öde ruinerna och de övergivna städerna, som har lämnats till rov och hån åt de andra folken runt omkring.

⁵ Ja, så säger Herren GUD: Sannerligen, i brinnande lidelse har jag talat mot de andra folken och mot hela Edom. De har med glädje i hjärtat och med förakt i själen tagit mitt land i besittning för att tömma det och göra det till sitt byte.

⁶ Profetera därför om Israels land och säg till bergen och höjderna, till bäckarna och dalarna: Så säger Herren GUD: Se, i lidelse och i vrede har jag talat, eftersom ni hånas av folken.

⁷ Därför säger Herren GUD så: Jag lyfter min hand och försäkrar: Sannerligen, folken runt omkring er ska själva bli förödmjukade.

⁸ Men ni, Israels berg, ska åter grönska och bära frukt åt mitt folk Israel, och de ska snart komma tillbaka.

⁹ För jag ska komma till er och jag ska vända mig till er, och ni ska brukas och besås.

¹⁰ Jag ska föra samman på er många människor, hela Israels hus. I städerna ska det på nytt bo människor och ruinerna ska byggas upp.

¹¹ Jag ska föra samman på er mängder av människor och boskap, och de ska bli fruktsamma och föröka sig. Jag ska låta er bli bebodda, alldeles som ni förr var. Jag ska göra er ännu mer gott än tidigare. Och ni ska inse att jag är HERREN.

¹² Jag ska åter låta människor vandra fram över er, nämligen mitt folk Israel. De ska ha er till besittning, och ni ska vara deras arvedel, och ni ska inte mer döda deras barn.

¹³ Så säger Herren GUD: Eftersom man säger till dig: Du äter människor och har gjort ditt folk barnlöst,

¹⁴ därför ska du inte mer få äta människor och inte mer göra ditt folk barnlöst, säger Herren GUD.

¹⁵ Jag ska inte mer låta dig höra hån från hednafolken, och du ska inte mer behöva uthärda folkens förakt. Inte heller ska du mer få ditt folk på fall, säger Herren GUD.”

¹⁶ HERRENS ord kom till mig:

¹⁷ ”Människobarn, när Israels folk ännu bodde i sitt land orenade de det genom sitt levnadssätt och sina gärningar. Som en kvinnas orenhet var deras levnadssätt för mig.

¹⁸ Då öste jag min vrede över dem på grund av det blod som de spillt över landet, och för att de orenat det med sina avgudar.

19 Jag spred ut dem bland hednafolken, och de skingrades i länderna. Efter deras levnadssätt och deras gärningar dömde jag dem.

20 Men vart de än kom till hednafolken vanärade de mitt heliga namn. Man sade om dem: 'Detta är HERRENS folk, och ändå måste de lämna sitt land.'

21 Då ville jag skona mitt heliga namn, som Israels folk vanärade bland folken dit de kom.

22 Säg därför till Israels hus: Så säger Herren GUD: Det är inte för er skull jag gör det, ni av Israels hus, utan för mitt heliga namn som ni har vanärat bland folken dit ni kommit.

23 Jag vill helga mitt stora namn som blivit vanärat bland folken, därför att ni har vanärat det bland dem, och de ska inse att jag är HERREN, säger Herren GUD, när jag visar mig helig bland er inför deras ögon.

24 För jag ska hämta er från folken och samla er från alla länder och föra er till ert land.

25 Jag ska stänka rent vatten på er så att ni blir rena. Jag ska rena er från all er orenhet och från alla era avgudar.

26 Jag ska ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er. Jag ska ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött.

27 Jag ska låta min Ande komma in i er och göra

36:20 Jes 52:5f, Jer 33:24, Rom 2:24. **36:21** Hes 20:9, 44. **36:22** Jes 43:22f, Hes 28:25. **36:23** Ps 126:2, Hes 28:22. **36:24** Jes 43:5f, Hes 37:12, 21. **36:25** Ps 51:4, 9, Jes 44:3, Sak 13:1. **36:25** stänka rent vatten på er Rituell orenhet renades med isop och reningsvatten (4 Mos 19:18). **36:26** Ps 51:12, Jer 31:33f, 32:39f, Hes 11:19f, 18:31, Hebr 10:16. **36:27** låta min Ande komma in i er Profetia om Andens uppfyllelse i det nya förbundet (jfr Jer 31:33, Rom 8, Gal 5:16f).

så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och följer dem.

²⁸ Så ska ni få bo i det land som jag gav era fäder, och ni ska vara mitt folk och jag ska vara er Gud.

²⁹ Jag ska frälsa er från all er orenhet. Jag ska kalla fram säden och föröka den och inte längre låta er drabbas av svält.

³⁰ Jag ska föröka trädens frukt och markens gröda, för att ni inte mer ska förödmjukas bland folken genom svält.

³¹ Då ska ni tänka på ert onda levnadssätt och era gärningar som inte var goda, och ni ska avsky er själva på grund av era missgärningar och vidrigheter.

³² Men ni ska veta att det inte är för er skull jag gör detta, säger Herren GUD. Ni ska skämmas och blygas för vad ni har gjort, ni av Israels hus.

³³ Så säger Herren GUD: När jag har renat er från alla era missgärningar, då ska jag låta städerna bli bebodda, och ruinerna ska byggas upp.

³⁴ Det ödelagda landet ska åter bli brukat i stället för att ligga som en ödemark inför alla som går förbi.

³⁵ Då ska man säga: Det landet som var ödelagt har nu blivit som Edens lustgård, och städerna som var ödelagda, skövlade och förstörda är nu bebodda och befästa.

³⁶ Då ska folken som är kvar runt omkring er inse att jag, HERREN, åter har byggt upp det som var

36:28 Hes 11:20, 14:11, 37:23. **36:29** 3 Mos 25:19, Hos 2:21f, Joel 2:21f. **36:30** Hes 34:27, Amos 9:13. **36:31** Hes 6:9, 16:61, 63, 20:43. **36:35** 1 Mos 2:8f, Jes 51:3. **36:36** Ps 126:2, Hes 17:24, Hos 14:5f.

förstört och på nytt planterat det som var ödelagt. Jag, HERREN, har talat det, och jag ska göra det.

³⁷ Så säger Herren GUD: Också detta ska jag låta Israels hus be mig om och göra för dem: Jag ska föröka människorna som en fårhjord.

³⁸ Som de heliga fåren, Jerusalems får vid högtiderna, så ska de hjordar av människor vara som ska fylla de ödelagda städerna. Och de ska inse att jag är HERREN.”

37

De förtorkade benen får liv

¹ HERRENS hand kom över mig, och genom HERRENS Ande fördes jag bort och sattes ner mitt i en dal som var full med ben.

² Han förde mig fram bland dem, och se, de låg där i stora mängder över dalen. Och se, de var alldeles förtorkade.

³ Han sade till mig: ”Människobarn, kan de här benen få liv igen?” Jag svarade: ”Herre GUD, du vet det.”

⁴ Då sade han till mig: ”Profetera över dessa ben och säg till dem: Ni förtorkade ben, hör HERRENS ord:

⁵ Så säger Herren GUD till dessa ben: Se, jag ska låta ande komma in i er så att ni får liv.

⁶ Jag ska sätta senor på er och låta kött växa ut på er och täcka er med hud och ge er ande så att ni får liv. Och ni ska inse att jag är HERREN.”

⁷ Jag profeterade som jag blivit befalld. Och när jag profeterade hördes ett ljud, det blev ett rassel,

37:1 Hes 1:3, 3:22, 11:24, Apg 8:39.
Jes 26:19, Hos 6:2.

37:5 1 Mos 2:7, Ps 104:29f,

och benen kom tillsammans så att ben fogades till ben.

⁸ Medan jag såg på, växte senor och kött på dem och de täcktes med hud. Men ännu fanns det ingen ande i dem.

⁹ Då sade han till mig: ”Profetera till Anden, ja profetera, du människobarn, och säg till Anden: Så säger Herren GUD: Kom, du Ande, från de fyra väderstrecken och blås på dessa slagna så att de får liv.”

¹⁰ Och jag profeterade som han hade befallt mig. Då kom Anden in i dem, och de fick liv och reste sig upp på sina fötter, en mycket stor skara.

¹¹ Han sade till mig: ”Människobarn, dessa ben är hela Israels hus. Se, de säger: ’Våra ben är förtorkade, vårt hopp är ute, det är slut med oss.’

¹² Profetera därför och säg till dem: Så säger Herren GUD: Se, jag ska öppna era gravar och hämta upp er, mitt folk, ur era gravar och låta er komma till Israels land.

¹³ Ni ska inse att jag är HERREN, när jag öppnar era gravar och för upp er, mitt folk, ur dem.

¹⁴ Jag ska låta min Ande komma in i er så att ni får liv, och jag ska låta er få bo i ert land. Och ni ska inse att jag, HERREN, har sagt det, och att jag har gjort det, säger HERREN.”

Ett folk - en kung

¹⁵ HERRENS ord kom till mig:

37:9 Ande ... blås Hebr. rúach betyder både ”ande” och ”vind” (jfr Joh 3:8). **37:10** Ps 104:30, Jer 33:22, Upp 11:11. **37:11** Hes 33:10.

37:12 Jes 26:19, Hes 36:24, Hos 13:14. **37:14** Hes 36:26, 36.

16 ”Människobarn, ta en trästav och skriv på den: För Juda och Israels barn, hans medbröder. Ta sedan en annan trästav och skriv på den: För Josef, en trästav för Efraim och alla av Israels hus, hans medbröder.

17 Sätt sedan ihop dem med varandra till en enda stav, så att de blir ett i din hand.

18 När dina landsmän då säger till dig: ’Förklara för oss vad du menar med detta’,

19 då ska du svara dem: Så säger Herren GUD: Se, jag ska ta Josefs stav i Efraims hand, det vill säga Israels stammar, hans medbröder, och jag ska sätta ihop dem med Juda, med Juda stav, och göra dem till en enda stav så att de blir ett i min hand.

20 Stavarna som du har skrivit på ska du hålla i din hand inför deras ögon.

21 Säg sedan till dem: Så säger Herren GUD: Se, jag ska hämta Israels barn ut från de folk dit de kommit. Jag ska samla dem från alla håll och föra dem in i deras land.

22 Jag ska göra dem till ett enda folk i landet, på Israels berg, och de ska alla ha en och samma kung. De ska inte mer vara två folk och inte mer vara delade i två riken.

23 Och de ska inte mer orena sig med sina avgudar och vidrigheter och alla sina brott. Jag ska rädda dem från alla orter där de syndat och rena dem. De ska vara mitt folk, och jag ska vara deras Gud.

37:18 Hes 24:19. **37:19** 4 Mos 17:2. **37:21** Hes 36:24f, 39:27.

37:22 Hes 34:23, Hos 1:11, Mika 2:12, Joh 10:16.

24 Min tjänare David ska vara kung över dem, och de ska alla ha en och samma herde. De ska leva efter mina föreskrifter och hålla mina stadgar och följa dem.

25 De ska bo i det land som jag gav min tjänare Jakob, det land där era fäder bodde. De ska själva bo där, de och deras barn och deras barnbarn till evig tid, och min tjänare David ska för evigt vara deras furste.

26 Jag ska sluta ett fridsförbund med dem. Det ska vara ett evigt förbund med dem. Jag ska ge dem plats och föröka dem och låta min helgedom stå ibland dem för evigt.

27 Min boning ska vara hos dem, och jag ska vara deras Gud, och de ska vara mitt folk.

28 Och folken ska inse att jag är HERREN som helgar Israel, när min helgedom är mitt ibland dem för evigt.”

38

Gogs fälttåg

1 HERRENS ord kom till mig:

2 ”Människobarn, vänd ditt ansikte mot Gog i Magogs land, mot storfursten över Meshek och

37:24 Jes 40:11, Jer 23:5, 30:9, Hes 34:23f, Joh 10:11. **37:25** Dan 7:14, Luk 1:33, Joh 12:34. **37:26** 2 Krön 6:16, Ps 89:4, Jer 31:31f, Hes 34:25.

37:27 3 Mos 26:11f, Jes 4:5, 2 Kor 6:16, Upp 7:15, 21:3. **38:2** 1 Mos 10:2f, Hes 27:13f, Upp 20:8f. **38:2** Gog i Magogs land Assyriska källor talar om en kung Gugu i Mat-Gugu (Gugus land) som regerade i Lydien (västra Turkiet) i början av 600-talet f Kr. Bibelns Gog är dock en framtida fiende till gudsfolket (jfr Upp 20:8). Magog låg enligt Josefus norr om Svarta havet (jfr 1 Mos 10:2).

Tubal, och profetera mot honom

³ och säg: Så säger Herren GUD: Se, jag är emot dig Gog, du storfurste över Meshek och Tubal.

⁴ Jag ska föra dig omkring och sätta krokarna i dina käftar. Jag ska föra dig ut med hela din här, hästar och ryttare, alla klädda i full rustning, en enorm skara, beväpnade med stora och små sköldar, och alla med svärd i hand.

⁵ Perser, nubier och puteer är med dem, alla med sköld och hjälm,

⁶ Gomer och alla dess härar, Togarmas folk längst upp i norr och alla dess härar – många folk har du med dig.

⁷ Rusta dig och gör dig redo med alla de skaror som har samlats hos dig och ta befäl över dem.

⁸ Efter lång tid ska du kallas till tjänst. I kommande år ska du tåga in i ett land som har fått ro från svärdet. De som bor där har samlats från många folk upp till Israels berg som länge legat öde. De har förts ut från folken, och alla bor där nu i trygghet.

38:2 storfursten över Meshek och Tubal Annan översättning: "fursten över Rosh, Meshek och Tubal" (rosh betyder "huvud"). Även i 38:3, 39:1. Meshek och Tubal varriken i östra delen av nuvarande Turkiet (se 1 Mos 10:2). **38:3** Hes 39:1f. **38:4** 2 Kung 19:28, Hes 29:4, 39:2. **38:4** krokarna i dina käftar Så ledde assyrierna sina fångar med våld (jfr Jes 37:29). **38:5** Hes 27:10. **38:5** Perser, nubier och puteer Folk från nuvarande Iran, Sudan och Libyen. **38:6** Gomer Troligen kimmerierna norr och öster om Svarta havet. Se 1 Mos 10:2. **38:6** Togarmas folk Kanske staden Tegarama vid Gürün i centrala Turkiet, omnämnd i assyriska kilskriftsdokument. Se 1 Mos 10:3. **38:6** längst upp i norr Samma uttryck används om Sions berg (se Ps 48:3 med not).

⁹ Dit ska du dra upp. Du ska komma som ett oväder och vara som ett moln som täcker landet, du med alla dina härar och med de många folk som följer dig.

¹⁰ Så säger Herren GUD: Den dagen ska tankar komma upp i ditt hjärta, och du ska tänka ut onda planer.

¹¹ Du ska säga: 'Jag ska dra upp mot det obefästa landet, jag ska angripa dem som bor där i trygghet, alla som bor där utan murar, bommar eller portar.'

¹² Du vill plundra och röva och vända din hand mot ödelagda platser som nu är bebodda igen, och mot ett folk som har samlats från hednafolken och nu har boskap och ägodelar där de bor i landets mitt.

¹³ Då ska Saba och Dedan och Tarshishs köpmän och alla furstarna fråga dig: 'Har du kommit för att röva? Har du samlat dina skaror för att plundra, för att hämta silver och guld, för att ta boskap och gods, för att ta stort byte?'

¹⁴ Profetera därför, du människobarn, och säg till Gog: Så säger Herren GUD: På den tiden, när mitt folk Israel åter bor i trygghet, ska du veta det.

¹⁵ Du ska komma från ditt land längst upp i norr, du själv och många folk med dig, alla ridande på hästar – en stor skara, en talrik här.

¹⁶ Du ska dra upp mot mitt folk Israel som ett moln för att täcka landet. I kommande dagar ska det ske. Jag ska låta dig komma över mitt land, för att hednafolken ska lära känna mig när jag inför deras ögon visar mig helig på dig, Gog.

38:12 Hes 5:5.

38:13 Saba och Dedan Nuvarande Jemen och västra Saudiarabien.

17 Så säger Herren GUD: Är du inte den som jag talade om i forna tider genom mina tjänare, Israels profeter? Är efter år profeterade de att jag skulle låta dig komma över dem.

18 Men på den dag då Gog kommer över Israels land, säger Herren GUD, då ska jag släppa lös min vrede.

19 I min lidelse och min vredes eld försäkrar jag: På den dagen ska det bli en stor jordbävning i Israels land.

20 Då ska de bäva för mig, havets fiskar, himlens fåglar, markens djur och alla kräddjur som rör sig på jorden, och alla människor på jordens yta. Bergen ska slås ner, klipporna störta omkull och alla murar falla till jorden.

21 Jag ska kalla på svärdet mot honom på alla mina berg, säger Herren GUD. Den enes svärd ska vara vänt mot den andres.

22 Jag ska gå till doms med honom med pest och blod. Slagregn och hagelstenar, eld och svavel ska jag låta regna över honom och hans härar och de många folk som följer honom.

23 Så ska jag visa min storhet och helighet och göra mig känd inför många hednafolks ögon. Och de ska inse att jag är HERREN.

39

Gogs undergång

38:17 Joel 3:1f, Mika 4:11f, Sef 3:8, Sak 12:2f, 14:1f. **38:19** Hes 39:5f, Matt 24:7, Luk 21:11. **38:21** Dom 7:22, 1 Sam 14:20, 2 Krön 20:23, Hagg 2:22. **38:22** 1 Mos 19:24, Jos 10:11, Ps 11:6, Jes 66:16, Upp 20:9.

¹ Människobarn, profetera mot Gog och säg: Så säger Herren GUD: Se, jag är emot dig, Gog, du storfurste över Meshek och Tubal.

² Jag ska föra dig omkring, driva dig framåt, hämta dig från landet längst upp i norr och låta dig komma till Israels berg.

³ Där ska jag slå bågen ur din vänstra hand och låta pilarna falla ur din högra hand.

⁴ På Israels berg ska du falla med alla dina härar och folken som följer dig. Jag ska ge dig till föda åt alla rovfåglar och markens djur.

⁵ Du ska falla ute på marken, för jag har talat, säger Herren GUD.

⁶ Jag ska sända eld över Magog och över dem som bor i trygghet i kustländerna, och de ska inse att jag är HERREN.

⁷ Jag ska göra mitt heliga namn känt bland mitt folk Israel, och jag ska inte mer låta mitt heliga namn bli vanhelgat. Folken ska inse att jag är HERREN, den Helige i Israel.

⁸ Se, det kommer, ja, det ska ske! säger Herren GUD. Detta är den dag som jag har talat om.

⁹ Sedan ska invånarna i Israels städer gå ut och ta rustningar, små och stora sköldar, bågar och pilar, påkar och spjut som bränsle att elda med, och de ska elda med det i sju år.

¹⁰ De ska inte behöva hämta ved från marken eller hugga den i skogarna, för de ska elda med

39:1 Hes 38:2f, Upp 20:8f. **39:4** Hes 29:5, 32:4f, 33:27, Upp 19:17f.

39:7 Jes 64:1f, Hes 36:20f. **39:8** Hes 38:17. **39:9** Ps 46:10, Jes 9:4f. **39:9** rustningar Annan översättning: "vapen" (även i vers 10). **39:10** 2 Krön 20:25, Jes 14:2, 33:1, Hab 2:8.

rustningarna. Så ska de ta rov från sina rövare och plundra sina plundrare, säger Herren GUD.

¹¹ På den dagen ska jag ge Gog en gravplats i Israel, nämligen 'De framåtågandes dal' öster om havet, och den ska stänga vägen för dem som vill tåga fram där. Man ska begrava Gog och hela hans larmande hop, och man ska kalla den 'Gogs larmande hops dal'.

¹² I sju månader ska Israels folk begrava dem för att rena landet.

¹³ Allt folket i landet ska begrava dem. När jag visar min härlighet ska det bli till ära för dem, säger Herren GUD.

¹⁴ De ska utse män som ständigt vandrar genom landet för att begrava dem som tågade fram där och som fortfarande ligger kvar ovan jord, och så rena landet. Efter sju månader ska de börja sitt letande.

¹⁵ När någon av dessa män som vandrar genom landet får se människoben, ska han sätta upp ett märke bredvid dem tills dödgrävarna hinner begrava dem i 'Gogs larmande hops dal'.

¹⁶ Där ska också finnas en stad med namnet Hamona. På så sätt ska de rena landet.

¹⁷ Människobarn, så säger Herren GUD: Säg till alla slags fåglar och till markens alla djur: Samla er, kom hit och samlas från alla håll till mitt slaktoffer, till ett stort slaktoffer som jag ordnar åt er på Israels berg. Ni ska få äta kött och dricka blod.

¹⁸ Ni ska få äta kött av hjältar och dricka blod av jordens furstar, som av baggar och lamm, bockar

39:12 5 Mos 21:23.

39:16 Hamona Betyder "larmande hop".

39:17 Jes 34:6, 56:9, Jer 12:9, Sef 1:7, Upp 19:17f.

och tjurar, alla gödda i Bashan.

¹⁹ Ni ska få äta er mätta av fett och dricka tills ni är berusade av blod från det slaktoffer som jag ordnar åt er.

²⁰ Mätta er vid mitt bord av ridhästar och ryttare, av hjältar och allt slags krigsfolk, säger Herren GUD.

²¹ Jag ska uppenbara min härlighet bland hednafolken, så att de alla ser min dom som jag har verkställt och hur jag låtit min hand drabba dem.

²² Israels folk ska inse att jag är HERREN deras Gud, från den dagen och för all framtid.

²³ Hednafolken ska förstå att Israels folk fördes bort i fångenskap för sin missgärning, eftersom de var trolösa mot mig, så att jag måste dölja mitt ansikte för dem. Jag lämnade dem då i deras fienders hand så att de alla föll för svärd.

²⁴ Jag handlade med dem som deras orenhet och brott förtjänade, och jag dolde mitt ansikte för dem.

²⁵ Därför säger Herren GUD: Nu ska jag göra slut på Jakobs fångenskap och förbarma mig över hela Israels folk och brinna av iver för mitt heliga namn.

²⁶ De ska glömma sin skam och all trolöshet de visat mig, då de nu bor i trygghet i sitt land utan att någon skrämmer dem.

²⁷ När jag för dem tillbaka från folken och samlar dem från deras fienders länder, visar jag min helighet genom dem inför många hednafolks ögon.

39:18 Bashan Golanhöjderna, vars frodiga bete gav de fetaste djuren (jfr Amos 4:1). **39:23** 5 Mos 31:17f, Jer 22:8f, Hes 36:17f.

28 Då ska de inse att jag är HERREN deras Gud, som förde dem bort i fångenskap bland hednafolken och sedan samlade dem till deras eget land igen och inte lät någon enda bli kvar där.

29 Jag ska inte mer dölja mitt ansikte för dem, eftersom jag har utgjutit min Ande över Israels hus, säger Herren GUD.”

40

SYNEN AV GUDSSTADEN (Kap 40-48)

1 I det tjugofemte året av vår fångenskap, vid årets början, på tionde dagen i månaden, i det fjortonde året sedan staden hade blivit intagen, på just den dagen kom HERRENS hand över mig, och han förde mig bort dit.

2 I syner från Gud förde han mig till Israels land och satte ner mig på ett mycket högt berg. På detta låg söderut något som liknade en stad.

3 Han förde mig dit, och se, där stod en man som såg ut att vara av koppar. Han hade ett snöre av linne i sin hand samt en mätstång, och han stod i porten.

4 Mannen sade till mig: ”Människobarn, se med dina ögon och hör med dina öron och lägg märke till allt som jag kommer att visa dig, för du har förts hit

39:29 Jes 32:15, 44:3, Hes 36:27, 37:14, Joel 2:28f, Apg 2:17. **40:1** 2 Kung 25:4, Hes 33:21. **40:1** det tjugofemte året ... vid årets början, på tionde dagen i månaden 10 april 573 f Kr, dagen då påskalammet skulle utses (2 Mos 12:3, jfr Hes 45:21f). **40:2** Jes 2:2, Upp 21:10. **40:3** Dan 10:6, Sak 2:1, Upp 11:1, 21:15. **40:3** snöre av linne Troligen ett mätsnöre (jfr Sak 2:1). **40:4** Jer 26:2, Hes 44:5.

för att jag ska visa dig detta. Tala om för Israels hus allt du får se.”

Den östra porten

⁵ Och se, där var en mur runt omkring templet. Mätstången som mannen hade i sin hand var sex alnar lång, och varje aln var en handsbredd längre än en vanlig aln. Han mätte murens bredd, den var en stång, och höjden, som också den var en stång.

⁶ Därefter gick han till en port som låg mot öster och steg uppför dess trappsteg. Han mätte portens ena tröskel, som var en stång bred, och sedan den andra tröskeln, som också var en stång bred.

⁷ Varje vaktkammare var en stång lång och en stång bred, och avståndet mellan vaktkamrarna var fem alnar. Tröskeln vid portens förhus på inre sidan var en stång.

⁸ Han mätte upp portens förhus på den inre sidan. Det var en stång.

⁹ Han mätte upp portens förhus. Det var åtta alnar, och pelarna var två alnar. Portens förhus låg på inre sidan.

¹⁰ Det fanns tre vaktkamrar på var sida i porten mot öster. Alla tre var lika stora, och pelarna på båda sidor var lika stora.

¹¹ Han mätte portöppningens bredd, den var tio alnar, och portens längd, den var tretton alnar.

40:5 2 Krön 3:3, Hes 42:20, 43:13. **40:5** en handsbredd längre än en vanlig aln Alltså närmare 60 cm i stället för knappt 50 cm.

¹² Framför vaktkamrarna fanns en mur som var en aln. En aln var också muren på motsatta sidan. Varje vaktkammare på båda sidorna var sex alnar.

¹³ Han mätte porten från den ena vaktkammarens tak till den andras. Den var tjugofem alnar bred, och dörr låg mot dörr.

¹⁴ Han mätte upp pelarna till sextio alnar. Fram till pelaren nådde förgården runt omkring portbyggnaden.

¹⁵ Avståndet mellan ingångsportens framsida och förhusets framsida vid den inre portöppningen var femtio alnar.

¹⁶ Det fanns gallerförsedda fönster till vaktkamrarna och till deras pelare invändigt i porten runt omkring och likaså i förhusen. Fönstren satt runt omkring invändigt, och pelarna var prydda med palmer.

Den yttre förgården

¹⁷ Han förde mig till den yttre förgården, och jag såg att ett stengolv täckte den, och trettio tempelkammrar var uppbyggda på stengolvet.

¹⁸ Detta gick utefter portarnas sidoväggar, så att det motsvarade portarnas längd. Detta var det nedre stengolvet.

¹⁹ Sedan mätte han avståndet från den nedre portens framsida till den inre förgårdens yttersida. Det var hundra alnar både på östra sidan och på norra.

Den norra porten

40:16 1 Kung 6:4, Hes 41:16, 26. **40:16** prydda med palmer Påminner om Salomos tempel (1 Kung 6:29).

²⁰ Sedan mätte han också längden och bredden på den port som låg mot norr på den yttre förgården.

²¹ Också den hade tre vaktkamrar på var sida samt pelare och förhus, lika stora som den förra portens. Den var femtio alnar lång och tjugofem alnar bred.

²² Fönstren, förhuset och palmdekorationerna i den var lika stora som i den port som låg mot öster, och man steg upp till den på sju trappsteg, och förhuset låg framför dessa.

²³ En port till den inre förgården fanns mitt emot denna port. Det var i norr som i öster, och han mätte avståndet från den ena porten till den andra. Det var hundra alnar.

Den södra porten

²⁴ Sedan förde han mig till södra sidan, och jag såg en port som vette åt söder. Han mätte dess pelare och förhus. De var lika stora som de andra.

²⁵ Det fanns fönster på den och på förhuset runt omkring, likadana som de andra fönstren. Den var femtio alnar lång och tjugofem alnar bred.

²⁶ Trappan dit upp utgjordes av sju trappsteg, och förhuset låg framför dessa. Den var på båda sidor prydd med palmer på sina pelare.

²⁷ En port till den inre förgården fanns också på södra sidan. Han mätte avståndet från den ena porten till den andra på södra sidan. Det var hundra alnar.

Portar till den inre förgården

²⁸ Sedan förde han mig till den inre förgården genom södra porten. Han mätte den södra porten, och den var lika stor som de andra.

²⁹ Vaktkamrar, pelare och förhus var lika stora som de andra, och den hade fönster liksom förhuset runt omkring. Den var femtio alnar lång och tjugofem alnar bred.

³⁰ Runt omkring fanns förhus, tjugofem alnar långa och fem alnar breda.

³¹ Förhuset låg mot den yttre förgården, och pelarna var prydda med palmer. Uppgången till den utgjordes av åtta trappsteg.

³² Sedan förde han mig till den inre förgårdens östra sida och mätte porten där. Den var lika stor som de andra.

³³ Vaktkamrar, pelare och förhus var lika stora som de andra, och det fanns fönster på den och på förhuset runt omkring. Den var femtio alnar lång och tjugofem alnar bred.

³⁴ Förhuset låg mot den yttre förgården, och pelarna var prydda med palmer på båda sidor. Uppgången till det utgjordes av åtta trappsteg.

³⁵ Sedan förde han mig till den norra porten och mätte den. Den var lika stor som de andra.

³⁶ Så var det också med vaktkamrarna, pelarna och förhuset, och det fanns fönster på den runt omkring. Den var femtio alnar lång och tjugofem alnar bred.

³⁷ Det stod pelare vid den yttre förgården, och de var prydda med palmer på båda sidor. Uppgången till den utgjordes av åtta trappsteg.

³⁸ Det fanns en tempelkammare med ingång vid pelarna i portarna. Där skulle man skölja brännoffren.

39 I portens förhus stod två bord på var sida, och på dem skulle man slakta brännofferdjuren, syndofferdjuren och skuldofferdjuren.

40 Vid den yttre sidovägg som låg norrut när man steg upp till portens ingång, stod två bord, och vid den andra sidoväggen på portens förhus stod också två bord.

41 Det stod fyra bord på varje sida vid portens sidoväggar, eller tillsammans åtta bord där offerdjuren skulle slaktas.

42 För brännoffret fanns det också fyra bord av huggna stenar, en och en halv aln långa, en och en halv aln breda och en aln höga. På dem skulle man lägga de redskap som man slaktade brännofferdjuren och slaktofferdjuren med.

43 En handsbredd långa dubbelkrokar var fästa på husets insida runt omkring, och på borden skulle offerköttet läggas.

Rum för tempeltjänarna

44 Utanför den inre porten fanns på den inre gården två tempelkamrar för sångarna. En låg vid den norra portens sidovägg med sin framsida åt söder, och den andra låg vid den östra portens sidovägg med sin framsida åt norr.

45 Han sade till mig: ”Den tempelkammare som vetter åt söder är för de präster som förrättar tjänsten inne i huset.

46 Den tempelkammare som vetter åt norr är för de präster som förrättar tjänsten vid altaret, alltså för Sadoks söner, som är de av Levis avkomlingar

som får träda fram till HERREN för att tjänstgöra inför honom.”

⁴⁷ Han mätte förgården. Den var hundra alnar lång och hundra alnar bred, en liksidig fyrkant, och altaret stod framför templet.

Tempelbyggnaden

⁴⁸ Sedan förde han mig till husets förhus, och han mätte förhusets pelare. De var fem alnar på varje sida, och var och en av de båda portdörrarna var tre alnar bred.

⁴⁹ Förhuset var tjugo alnar långt och elva alnar brett vid trappan som ledde ditupp. Vid dörrposterna stod en pelare på var sida.

41

¹ Därefter förde han mig till tempelsalen, där han mätte pelarna. På båda sidor var de sex alnar breda – det var bredden på tabernaklet.

² Ingången var tio alnar bred, och sidoväggarna vid ingången var fem alnar på vardera sidan. Sedan mätte han salens längd. Den var fyrtio alnar, och dess bredd var tjugo alnar.

³ Därefter gick han in i det innersta rummet, och han mätte pelarna vid ingången. De var två alnar, och ingången var sex alnar. Ingångens bredd var sju alnar.

⁴ Han mätte dess längd. Den var tjugo alnar, och dess bredd framför tempelsalen var tjugo alnar. Han sade till mig: ”Detta är det allra heligaste.”

40:48 1 Kung 6:3, 2 Krön 3:4.

41:2 1 Kung 6:2, 17.

41:4

1 Kung 6:20.

⁵ Sedan mätte han tempelväggen. Den var sex alnar tjock, och sidokamrarnas bredd var fyra alnar runt omkring hela byggnaden.

⁶ Sidokamrarna låg i tre våningar, den ena ovanpå den andra, trettio kamrar i varje våning. Och på den mur som sträckte sig innanför sidokamrarna runt omkring fanns avsatser som de vilade på, för i själva husväggen skulle de inte vara fastbyggda.

⁷ På så sätt blev sidokamrarna bredare ju högre de låg kring byggnaden. För templets kringbyggnad sträckte sig med övervåning ovanpå övervåning runt omkring byggnaden. Därför växte bredden inåt, allteftersom våningen låg högre upp. Från den nedersta våningen steg man upp i den översta genom den mellersta.

⁸ Jag såg att templet låg på en upphöjd sockel, som sträckte sig runtom. Sidokamrarnas grundvalar var nämligen en hel stång höga, sex alnar till kanten.

⁹ Ytterväggen till sidorummen var fem alnar tjock. Den öppna platsen mellan templets sidorum

¹⁰ och de andra rummen hade en bredd av tjugo alnar runt om hela templet.

¹¹ Ingångarna till sidokamrarna låg utåt den öppna platsen, en ingång mot norr och en ingång åt söder. Den öppna platsen var fem alnar bred runt omkring.

¹² Den byggnad som vette mot den avskilda tempelgården på västra sidan var sjuttio alnar bred,

och byggnadens mur var fem alnar tjock runt omkring och nittio alnar lång.

¹³ Sedan mätte han byggnaden. Den var hundra alnar lång. Tempelgården och byggnaden med murarna var tillsammans hundra alnar.

¹⁴ Bredden på templets framsida och tempelgården åt öster var tillsammans hundra alnar.

¹⁵ Han mätte också längden på den byggnad som låg invid tempelgården, på dess baksida, samt avsatserna på dess fasad åt båda sidor: De var hundra alnar.

Sedan mätte han tempelsalen, den inre delen och förhallen mot förgården,

¹⁶ trösklarna och gallerfönstren och gallerierna runtom i deras tre våningar. Framför tröskeln var det en panel av trä runtom, från golvet till fönstren, och fönstren var täckta.

¹⁷ Från platsen ovanför dörröppningen och ända till templets inre och yttre rum och på alla väggarna runtom i det inre och yttre rummet fanns det med jämna mellanrum

¹⁸ keruber och palmer. Varje palm stod mellan två keruber, och varje kerub hade två ansikten,

¹⁹ ett människoansikte åt palmen på ena sidan och ett lejonansikte åt palmen på andra sidan. Så var det runt hela huset.

²⁰ Från marken ända upp över ingången fanns bilder av keruber och palmer på templets väggar.

²¹ Tempelsalens dörröppning var fyrkantig, och framsidan av det heligaste hade samma utseende.

²² Altaret var av trä, tre alnar högt, och två alnar

41:18 1 Kung 6:29, 2 Krön 3:5.
2 Mos 30:1f, 1 Kung 6:20, Upp 8:3.

41:21 1 Kung 6:31.

41:22

långt. Hörnen, skivan och sidorna var av trä. Han sade till mig: ”Detta är det bord som ska stå inför HERRENS ansikte.”

²³ Både tempelsalen och det heligaste hade två dörrar.

²⁴ Varje dörr hade två dörrskivor, två vridbara dörrskivor. Den ena dörren hade två dörrskivor och den andra två.

²⁵ På dörrarna till tempelsalen fanns bilder av keruber och palmer liksom på väggarna. På förhusets framsida, utvändigt, låg ett trapphus av trä.

²⁶ Gallerförsedda fönster och palmer fanns på båda sidor av förhusets sidovägg, likaså i husets sidokamrar och i trapphusen.

42

Templets omgivning

¹ Sedan fördes jag av mannen ut på den yttre förgården på den väg som går åt norr. Han ledde mig till den byggnad med tempelkamrar som låg mitt emot den avskilda tempelgården och mitt emot tempelbyggnaden norrut,

² till långsidan som mätte hundra alnar, med sin ingång i norr och bredden var femtio alnar.

³ Ut mot den tjugo alnar breda platsen på den inre förgården och ut mot stengolvet på den yttre förgården låg avsatserna på det ena husets främre vägg mitt emot avsatserna på det andra husets främre vägg i tre våningar.

⁴ Framför tempelkamrarna gick en tio alnar bred gång till den inre förgården, en väg om en aln, och ingångarna låg mot norr.

⁵ Men de översta tempelkamrarna var mindre än de andra, för avsatserna på främre väggen tog mer utrymme från dem än från de nedersta och mellersta kamrarna i byggnaden.

⁶ Kamrarna låg nämligen i tre våningar och hade inga pelare så som förgårdarna hade. Därför blev den översta våningens kamrar mer indragna än den nedersta och den mellersta våningens.

⁷ En yttre skiljemur gick utmed tempelkamrarna mot den yttre förgården, framför tempelkamrarna, och den var femtio alnar lång.

⁸ Längden på tempelkammarbyggnaden mot den yttre förgården var femtio alnar, men åt templet till hundra alnar.

⁹ Nedanför dessa tempelkamrar fanns ingången från öster, när man ville komma till dem från den yttre förgården.

¹⁰ Förgårdens mur var som bredast mot öster, och där låg tempelkamrar mitt emot tempelgården och även mitt emot tempelbyggnaden.

¹¹ Framför kamrarna gick en gång, liksom vid tempelkamrarna på norra sidan, och dessa hade samma längd och bredd. Alla utgångar här var som där i fråga om dörrar och andra anordningar.

¹² Som det var med dörrarna på tempelkamrarna mot söder, så fanns också här en dörr vid vilken en

42:4 om en aln Andra handskrifter (Septuaginta och Peshitta): "hundra alnar lång".

väg började, den väg som följde skiljemuren österut, när man gick in i tempelkamrarna.

13 Sedan sade han till mig: ”De norra och södra tempelkamrarna som ligger mitt emot tempelgården ska vara de heliga tempelkamrar, där prästerna som får träda fram inför HERREN ska äta det högheliga. Där ska de förvara det högheliga, såväl matoffer som syndoffer och skuldoffer, för det är en helig plats.

14 När prästerna har gått in, får de inte gå ut därifrån direkt till den yttre förgården, om de inte där har lämnat kvar de kläder som de har tjänstgjort i, eftersom dessa är heliga. Först när de har klätt sig i andra kläder får de gå ut på den plats som är för folket.”

15 När han nu hade avslutat mätningen av det inre tempelområdet, förde han mig ut till den port som låg mot öster. Där mätte han platsen runtom.

16 Han mätte med sin mätstång den östra sidan. Den var efter mätstången 500 stänger.

17 Därefter mätte han den norra sidan. Den var efter mätstången 500 stänger.

18 Så mätte han den södra sidan. Den var efter mätstången 500 stänger.

19 Han vände sig mot västra sidan och mätte med mätstången 500 stänger.

20 Han mätte platsens fyra sidor. Den var omgiven av en mur. Platsens längd var 500 stänger och dess bredd 500 stänger. Den skulle skilja det heliga från det som inte var heligt.

43

Herrens härlighet kommer

¹ Han förde mig till porten, den port som vette åt öster.

² Och se, härligheten från Israels Gud kom från öster, och hans röst var som dånet av väldiga vatten, och jorden lystes upp av hans härlighet.

³ Den syn jag då såg var lik den jag såg när jag kom för att fördärva staden. Det var en syn lik den jag såg vid floden Kebar. Och jag föll ner på mitt ansikte.

⁴ HERRENS härlighet kom in i templet genom den port som låg mot öster.

⁵ Och Anden lyfte mig upp och förde mig in på den inre förgården, och se, HERRENS härlighet uppfyllde templet.

⁶ Då hörde jag någon tala till mig inifrån templet, medan en man stod bredvid mig.

⁷ Han sade till mig: ”Människobarn, detta är platsen för min tron, platsen för mina fötter, där jag vill bo ibland Israels barn för evigt. Och Israels hus ska inte mer orena mitt heliga namn, varken de själva eller deras kungar, genom sitt horeri och sina kungars döda kroppar och sina offerhöjder.

⁸ De som satte sin tröskel bredvid min tröskel och sin dörrpost bredvid min dörrpost, så att bara

43:2 Hes 1:24, 3:23, Upp 18:1. **43:3** Hes 1:1, 28, 9:1f, 10:20. **43:4** den port som låg mot öster Här hade Herrens härlighet lämnat templet (10:19). **43:5** 2 Mos 40:34, 1 Kung 8:10f, Hes 3:14, 8:3. **43:7** 3 Mos 26:30, 2 Kung 21:18, 26.

muren fanns mellan mig och dem, och som ordnade mitt heliga namn med sina vidrigheter, dem har jag utrotat i min vrede.

⁹ Men nu måste de avlägsna sitt otuktiga liv och sina kungars döda kroppar från mig. Då ska jag bo ibland dem för alltid.

¹⁰ Men du människobarn, förkunna nu för Israels hus om detta tempel så att de skäms för sina synder. Låt dem mäta byggnadsverket.

¹¹ Om de då skäms för allt som de har gjort, så upplys dem om och beskriv för deras ögon templets plan och inredning, med utgångar och ingångar, alla former och alla stadgar och lagar som gäller, så att de ger akt på hela dess form och alla lagar om det och följer dem.

¹² Så är lagen om templet: På toppen av berget ska hela området runt omkring vara högheligt. Detta är lagen om templet.

Altaret och dess invigning

¹³ Dessa var måtten på altaret i alnar, varje aln var en handbredd längre än en vanlig aln. Dess sockel var en aln hög och en aln bred, och kantlisten på ramen, runt omkring utmed kanten, var en fjärdedels aln hög. Detta var altarets underlag.

¹⁴ Avståndet från sockeln vid marken upp till den nedre avsatsen var två alnar, och bredden var en aln. Avståndet från den mindre avsatsen upp till den större var fyra alnar, och bredden var en aln.

¹⁵ Altarhärden var fyra alnar hög, och från altarhärden stod de fyra hornen upp.

16 Altarhärden var tolv alnar lång och tolv alnar bred, så att dess fyra sidor bildade en liksidig fyrkant.

17 Avsatsen var fjorton alnar lång och fjorton alnar bred utefter sina fyra sidor. Kanten runt omkring den var en halv aln, och dess sockel sträckte sig en aln runtom. Altarets trappsteg vette åt öster.

18 Då sade han till mig: ”Människobarn, så säger Herren GUD: Detta är stadgarna angående altaret för den dag då det blir upprest, för att man ska offra brännoffer och stänka blod på det.

19 Då ska du ge en ungtjur till syndoffer åt de levitiska prästerna, som är av Sadoks familj och som får träda fram till mig för att göra tjänst inför mig, säger Herren GUD.

20 Och du ska ta av blodet och stryka på altarets fyra horn och på avsatsens fyra hörn och på kanten runtom. På det sättet ska du rena det och bringa försoning för det.

21 Sedan ska du ta syndoffertjuren och bränna upp den utanför helgedomen på en bestämd plats som hör till tempelområdet.

22 Nästa dag ska du föra fram en felfri bock till syndoffer, och man ska rena altaret med den på samma sätt som man renade det med tjuren.

23 När du så har slutfört reningen, ska du föra fram en felfri ungtjur och en felfri bagge av småboskapen.

24 Du ska föra fram dem inför HERREN, och

43:19 Hes 40:46, 44:15. **43:20** 2 Mos 29:12, 16, 36, 3 Mos 8:15, 9:9, 16:18f. **43:21** 3 Mos 4:12, 16:27, Hebr 13:11. **43:24** 3 Mos 2:13.

prästerna ska strö salt på dem och offra dem som brännoffer åt HERREN.

²⁵ Under sju dagar ska du dagligen offra en bock till syndoffer. En ungtjur och en bagge av småboskapen, båda felfria, ska också offras.

²⁶ Under sju dagar ska man på detta sätt bringa försoning för altaret och rena det och inviga det.

²⁷ Men sedan dessa dagar har gått ska prästerna på åttonde dagen och i framtiden offra era brännoffer och gemenskapsoffer på altaret. Och jag ska då vara nådig mot er, säger Herren GUD.”

44

Det nya templets tjänare

¹ Därefter förde han mig tillbaka mot helgedomens yttre port, den som vette åt öster. Den var nu stängd.

² HERREN sade till mig: ”Denna port ska förbli stängd och inte mer öppnas, och ingen ska gå in genom den, för HERREN, Israels Gud, har gått in genom den. Därför ska den vara stängd.

³ Men fursten, eftersom han är furste, ska få sitta där och äta sitt bröd inför HERRENS ansikte. Han ska då gå in genom portens förhus, och samma väg ska han gå ut igen.”

⁴ Sedan förde han mig genom norra porten till platsen framför huset. Jag fick då se hur HERRENS härlighet uppfyllde HERRENS hus. Då föll jag ner på mitt ansikte.

43:25 2 Mos 29:36f. **43:26** 2 Mos 28:41, 29:9. **43:27** 3 Mos 8:33.
44:2 Hes 43:4. **44:3** Hes 46:8. **44:4** Hes 43:3f.

⁵ HERREN sade till mig: ”Människobarn, ge akt på och se med dina ögon och hör med dina öron allt som jag nu säger till dig om alla stadgar angående HERRENS hus och om alla lagar som rör det. Lägg märke till ingången till huset och helgedomens alla utgångar.

⁶ Säg till Israels hus, det upproriska: Så säger Herren GUD: Nu får det vara nog med alla era vidrigheter, ni av Israels hus.

⁷ Ni har låtit främlingar med oomskuret hjärta och oomskuret kött komma in i min helgedom och vara där, så att mitt hus har blivit vanhelgat, medan ni bar fram min mat, fett och blod. Mitt förbund har därmed brutits, för att inte tala om alla era andra vidrigheter.

⁸ Ni har inte själva utfört tjänsten vid mina heliga föremål, utan ni har satt andra att göra tjänst åt er i min helgedom.

⁹ Så säger Herren GUD: Ingen främling med oomskuret hjärta och oomskuret kött får komma in i min helgedom, ingen av de främlingar som finns bland Israels barn.

¹⁰ Också de leviter som övergav mig när Israel for vilse, de som själva for vilse och övergav mig och följde sina avgudar, de måste bära sin missgärning.

¹¹ De ska i min helgedom svara för vakttjänstgöringen vid husets portar och annan tjänstgöring i huset. De ska slakta brännoffer och slaktoffer åt folket och ska stå inför dem och betjäna dem.

¹² Eftersom de betjänade dem inför deras avgudar och därmed var en orsak till synd för Israels folk, därför har jag svurit med upplyft hand, säger Herren GUD, att de ska få bära sin missgärning.

¹³ De ska inte få komma mig nära för att tjäna som präster inför mig eller för att komma nära mina heliga föremål, de högheliga, utan de ska bära sin skam och de avskyvärda synder som de begått.

¹⁴ Jag ska låta dem sköta om tempelbyggnaden och utföra allt arbete i den och allt som där ska göras.

¹⁵ Men de levitiska präster som tjänstgjorde vid min helgedom, nämligen Sadoks söner, när de andra israeliterna for vilse och gick bort ifrån mig, de ska få träda fram till mig för att göra tjänst inför mig. De ska stå inför mitt ansikte för att offra fett och blod åt mig, säger Herren GUD.

¹⁶ De ska gå in i min helgedom, och de ska träda fram till mitt bord för att tjänstgöra inför mig och utföra vad som ska utföras åt mig.

¹⁷ När de kommer in i den inre förgårdens portar, ska de ta på sig linnekläder. De får inte ha på sig något av ylle, när de gör tjänst i den inre förgårdens portar och inne i templet.

¹⁸ De ska ha huvudbonader av linne på huvudet och benkläder av linne runt höfterna. De får inte klä sig i något som gör att de svettas.

¹⁹ När de sedan går ut på den yttre förgården, till folket på den yttre förgården, ska de ta av sig

44:13 4 Mos 4:19, Hos 4:6. **44:15** Jer 33:18, Hes 40:46, 43:19, 48:11.

44:16 Hes 41:22. **44:17** 2 Mos 28:39f. **44:18** 2 Mos 28:42, 39:28.

44:19 2 Mos 30:29, Hes 42:14.

de kläder som de gjort tjänst i och lämna kvar dem i helgedomens tempelkamrar och klä sig i andra kläder, så att de inte gör folket heligt med sina kläder.

²⁰ De ska inte raka huvudet, men inte heller låta håret växa fritt utan klippa sitt huvudhår kort.

²¹ Vin får ingen präst dricka när han har kommit in på den inre förgården.

²² En änka eller en frånskild kvinna får han inte ta till hustru utan endast en jungfru av Israels släkt. Men han får ta en änka, om hon är änka efter en präst.

²³ De ska lära mitt folk att skilja mellan heligt och oheligt och undervisa dem om skillnaden mellan orent och rent.

²⁴ I rättstvister ska de uppträda som domare och ska döma efter mina bud. Mina lagar och stadgar ska de iaktta vid alla mina högtider, och mina sabbater ska de hålla heliga.

²⁵ Ingen av dem får orena sig genom att gå in till en död. Endast genom far eller mor, son eller dotter eller bror, eller genom en syster som inte har tillhört någon man får han orena sig.

²⁶ Men när han därefter har blivit ren, måste han vänta ytterligare sju dagar,

²⁷ och den dag, då han går in i helgedomen, på den inre förgården, för att göra tjänst i helgedomen, ska han bära fram ett syndoffer för sig, säger Herren GUD.

44:20 3 Mos 19:27, 21:5, 4 Mos 6:5. **44:21** 3 Mos 10:9f. **44:22**
3 Mos 21:7, 13f. **44:23** 3 Mos 10:10, Hes 22:26. **44:24** 5 Mos 17:8f,
2 Krön 19:10, Mal 2:7. **44:25** 3 Mos 21:1f. **44:26** 4 Mos 19:11f.

28 Detta ska vara deras arvedel, att jag själv är deras arvedel. Ni ska inte ge dem någon egendom i Israel, för jag själv är deras egendom.

29 Matoffret, syndoffret och skuldoffret ska de äta, och allt tillspillogivet i Israel ska tillhöra dem.

30 Det första av förstlingsfrukterna och alla slags offergåvor, vad ni än bär fram som offergåva, ska tillhöra prästerna. Det första av ert mjöl ska ni ge åt prästen, för att välsignelse ska vila över ditt hus.

31 Inget självdött eller ihjälrivet djur får prästerna äta, vare sig fågel eller boskapsdjur.

45

Landets fördelning

1 När ni genom lottkastning fördelar landet, ska ni som offergåva åt HERREN ge en helig del av landet. Denna del ska vara 25 000 alnar lång och 10 000 alnar bred och vara helig till hela sitt omfång runtom.

2 Av denna ska man ta en liksidig fyrkant till helgedomen, 500 alnar i längd och 500 alnar i bredd, och till utmark runtom 50 alnar.

3 Av det heliga området ska du stycka av en del, 25 000 alnar i längd och 10 000 i bredd och där ska helgedomen, det allra heligaste, ligga.

4 Detta är en helig del av landet, och den ska tillhöra prästerna som gör tjänst i helgedomen, dem

44:28 4 Mos 18:20, 5 Mos 10:9, 18:2, Jos 13:14, 33. **44:29** 3 Mos 27:21, 4 Mos 18:14. **44:30** 2 Mos 23:19, 4 Mos 15:20f, 18:12f, **44:31** 2 Mos 22:31, 3 Mos 22:8, 5 Mos 14:21, Hes 4:14. **45:1** Jos 14:1f, Hes 47:13f, 48:8f. **45:1** 25 000 alnar lång och 10 000 alnar bred Ca 12 x 5 km. **45:2** Hes 42:20. **45:4** Hes 48:10f.

som får träda fram för att göra tjänst inför HERREN. Detta ska vara en plats åt dem för deras hus, men också en helig plats för helgedomen.

⁵ Och ett stycke, 25 000 alnar i längd och 10 000 i bredd, ska förutom 20 tempelkamrar tillhöra leviterna, som gör tjänst i templet, som deras egendom.

⁶ Åt staden ska ni ge ett område som är 5 000 alnar brett och 25 000 alnar långt och som gränsar till det heliga offergårdsområdet. Det ska tillhöra hela Israels hus.

⁷ Fursten ska få ett område på båda sidor om det heliga offergårdsområdet och stadens egendom. Det ska gränsa till det heliga offergårdsområdet och stadens egendom, dels på västra sidan västerut, dels på östra sidan österut. I längd ska det motsvara en stamlotts utsträckning från västra gränsen till östra.

⁸ Detta ska vara hans egendom i Israel. Mina furstar ska då inte mer förtrycka mitt folk, utan de ska låta Israels hus få behålla sitt land såsom det fördelats till deras stammar.

⁹ Så säger Herren GUD: Nu får det vara nog, ni Israels furstar! Upphör med våld och förtryck och handla rätt och rättfärdigt. Driv inte längre mitt folk från hus och hem, säger Herren GUD.

¹⁰ Riktig våg, riktigt efamått, riktigt batmått ska ni ha.

45:5 Hes 48:13. **45:6** Hes 48:15f. **45:7** Hes 48:21. **45:9**
3 Mos 19:35f, Jer 22:3, Hes 44:6. **45:10** 5 Mos 25:13f, Ords 16:11,
Mika 6:10. **45:10** Riktig våg Öarliga köpmän fuskade med vikt och
mått (Ords 20:10, Amos 8:5). Templet skulle därför övervaka måttens
storlek (jfr 3 Mos 27:25, Ords 11:1).

¹¹ Efan och batmåttet ska hålla samma mått, så att batmåttet rymmer tiondelen av en homer liksom efan rymmer tiondelen av en homer, för efter homern ska man bestämma måtten.

¹² Sikeln ska innehålla tjugo gera. Tjugo siklar, tjugofem siklar och femton siklar ska minan innehålla hos er.

Offer och heliga dagar

¹³ Detta är den offergåva ni ska ge: En sjättedels efa av var homer vete och en sjättedels efa av var homer korn,

¹⁴ dessutom den föreskrivna gåvan av olja, som mäts i bat: En tiondels bat av var kor – som är ett mått på tio bat och lika med en homer. Tio bat utgör en homer.

¹⁵ Dessutom ska ni av småboskapen från Israels vattenrika betesmarker ge ett djur på varje tvåhundredal till matoffer, brännoffer och gemenskapsoffer för att bringa försoning åt folket, säger Herren GUD.

¹⁶ Allt folket i landet måste ge denna offergåva åt fursten i Israel.

¹⁷ Men fursten måste bära fram brännoffer, matoffer och dryckesoffer på högtiderna, nymånaderna och sabbaterna, vid alla Israels högtidsdagar. Han ska skaffa fram syndoffer, matoffer, brännoffer och gemenskapsoffer för att bringa försoning åt Israels hus.

45:11 Efan och batmåttet ska hålla samma mått Ca 22 liter (torra resp flytande varor). **45:12** 2 Mos 30:13, 3 Mos 27:25, 4 Mos 3:47.

45:12 Tjugo siklar, tjugofem siklar och femton siklar Alltså 60 siklar (drygt 600 gram). **45:13** en sjättedels efa av var homer Ca 3,5 liter av 220 liter, alltså en sextiondel.

18 Så säger Herren GUD: På första dagen i första månaden ska du ta en felfri ungtjur och rena helgedomen.

19 Prästen ska ta lite av syndoffrets blod och stryka på templets dörrposter och på altaravsatsens fyra hörn och på dörrposten till den inre förgårdens port.

20 Så ska du göra också på sjunde dagen i månaden, för den som av misstag eller av okunighet har syndat. På detta sätt ska ni bringa försoning för templet.

21 På fjortonde dagen i första månaden ska ni fira påskhögtid. I sju dagar ska ni hålla högtid, och ni ska då äta osyrat bröd.

22 På den dagen ska fursten för sig själv och för allt folket i landet offra en tjur till syndoffer.

23 Men under högtidens sju dagar ska han varje dag som brännoffer åt HERREN offra sju tjurar och sju baggar, alla felfria, och dagligen en bock som syndoffer.

24 Som matoffer ska han offra en efa till varje tjur och en efa till varje bagge och en hin olja till varje efa.

25 På femtonde dagen i sjunde månaden och under högtidens sju dagar ska han bära fram likadana offer, likadana syndoffer, brännoffer och matoffer och lika mycket olja.

45:18 3 Mos 16:16, 29f. **45:20** 3 Mos 4:2f, 5:17f, Ps 19:13. **45:21**
2 Mos 12:18f, 3 Mos 23:5f, 4 Mos 28:16f. **45:22** Hes 46:12. **45:24**
Hes 46:5, 7, 11. **45:24** en hin olja Ca 3,5 liter. **45:25** 4 Mos 29:12f.

46

Furstens offer

¹ Så säger Herren GUD: Den inre förgårdens port, den som vetter åt öster, ska vara stängd under de sex arbetsdagarna, men på sabbatsdagen ska den öppnas. Likaså ska den öppnas på nymånadsdagen.

² Då ska fursten utifrån gå in genom portens förhus och ställa sig vid portens dörrpost. Prästerna ska förrätta hans brännoffer och hans gemenskapsoffer, och han ska tillbe på portens tröskel och sedan gå ut. Men porten ska inte stängas förrän på kvällen.

³ Folket i landet ska på sabbater och nymånader tillbe inför HERREN vid ingången till samma port.

⁴ Brännoffret som fursten ska bära fram åt HERREN på sabbatsdagen ska utgöras av sex felfria lamm och en felfri bagge.

⁵ Som matoffer ska han bära fram en efa till baggen och till lammen så mycket han vill ge som matoffer, och till varje efa ska han offra en hin olja.

⁶ På nymånadsdagen ska han bära fram en felfri ungtjur, sex lamm och en bagge, alla felfria.

⁷ Som matoffer ska han offra en efa till tjuren och en efa till baggen och till lammen så mycket han vill ge, och till varje efa ska han offra en hin olja.

⁸ När fursten vill gå in, ska han gå genom portens förhus, och samma väg ska han gå ut igen.

46:2 Hes 45:17, 22.

46:5 Hes 45:24.

46:6 4 Mos 28:11f.

46:8
Hes 44:3.

⁹ När folket i landet kommer inför HERRENS ansikte vid högtiderna, ska den som har gått in genom norra porten för att tillbe gå ut genom södra porten, och den som har gått in genom södra porten ska gå ut genom norra porten. Ingen ska gå tillbaka genom samma port som han har kommit in genom, utan han ska gå ut genom den motsatta.

¹⁰ När de går in ska fursten gå in tillsammans med dem. När de går ut ska de gå ut samtidigt.

¹¹ Vid fester och högtider ska matoffret vara en efa till varje tjur och en efa till varje bagge och till lammen så mycket han vill ge, samt en hin olja till varje efa.

¹² När fursten vill offra ett frivilligt offer, vare sig det är ett brännoffer eller ett gemenskapsoffer som frivilligt offer åt HERREN, ska man öppna för honom den port som vetter åt öster, och han ska offra sitt brännoffer och sitt gemenskapsoffer så som han brukar göra på sabbatsdagen. Därefter ska han gå ut, och man ska stänga porten efter honom.

Det dagliga offret

¹³ Varje dag ska du som brännoffer åt HERREN bära fram ett felritt årgammalt lamm. Du ska offra ett sådant varje morgon.

¹⁴ Till det ska du varje morgon som matoffer bära fram en sjättedels efa samt en tredjedels hin olja för att fukta mjölet. Detta matoffer åt HERREN ska vara en bestående stadga och gälla för alltid.

46:11 Hes 45:24. **46:13** 2 Mos 29:38f, 4 Mos 28:3f. **46:14** en sjättedels efa samt en tredjedels hin Ca 3,5 liter och 1,2 liter.

15 De ska offra lammet och matoffret och oljan varje morgon som ständigt brännoffer.

Bestämmelser för fursten

16 Så säger Herren GUD: Om fursten ger någon av sina söner en gåva av sin arvedel, ska det tillhöra hans söner. Det är deras egendom som arv.

17 Men om han ger en gåva av sin arvedel åt någon av sina tjänare, ska den tillhöra tjänaren fram till friåret. Då ska den återgå till fursten. Hans arv tillhör endast hans söner. Dem ska det tillhöra.

18 Fursten får inte ta något av folkets arvedel så att han tränger ut dem från deras egendom. Endast av sin egen egendom ska han låta sina söner ärva, för att ingen av mitt folk ska trängas undan från den egendom som är hans.”

Platserna där offren tillreds

19 Han förde mig genom den ingång som låg vid sidan om porten till de heliga tempelkamrar som var bestämda för prästerna och som vette åt norr, och jag såg att det fanns en plats längst in mot väster.

20 Han sade till mig: ”Detta är den plats där prästerna ska koka skuldoffret och syndoffret och där de ska baka matoffret för att inte behöva bära ut det på den yttre förgården och därmed göra folket heligt.”

21 Därefter förde han mig ut på den yttre förgården och lät mig gå fram till förgårdens fyra

46:17 3 Mos 25:10, 27:24. **46:17** friåret Jubelåret, vart femtionde år då släktmark återbördades (3 Mos 25:10f). **46:18** 1 Kung 21:2, 16, Hes 45:8.

hörn, och jag såg då att i vart och ett av förgårdens hörn fanns en gård.

²² I förgårdens fyra hörn fanns kringbyggda gårdar, fyrtio alnar långa och trettio alnar breda. De fyra hörngårdarna var lika stora.

²³ Runt omkring dem gick en mur, runt omkring alla fyra, och nertill i muren runt omkring hade man inrättat eldstäder för kokning.

²⁴ Han sade till mig: ”Detta är de kök där templets tjänare ska koka folkets slaktoffer.”

47

Tempelkällan

¹ Sedan förde han mig tillbaka till husets ingång, och där fick jag se vatten rinna fram under husets tröskel på östra sidan, för husets framsida låg mot öster, och vattnet flöt ner under husets södra sida, söder om altaret.

² Sedan förde han mig ut genom norra porten och ledde mig fram på en yttre väg till den yttre porten, den som vette åt öster. Där fick jag se vatten välla fram från den södra sidan.

³ Sedan gick mannen med ett mätsnöre i handen ett stycke mot öster och mätte upp tusen alnar och lät mig gå genom vattnet, och det räckte mig till vristen.

⁴ Sedan mätte han upp ytterligare tusen alnar och lät mig där gå genom vattnet, och det räckte mig till knäna. Ännu en gång mätte han upp tusen

46:22 fyrtio alnar långa och trettio alnar breda Ca 20 x 15 meter.

46:24 Hes 44:11. **47:1** Joel 3:18, Sak 13:1, 14:8, Upp 22:1f. **47:1** vatten rinna fram Jfr floden med livets vatten som skildras i Upp 22:1.

alnar och lät mig gå genom vattnet som då räckte mig till höfterna.

⁵ Ytterligare en gång mätte han upp tusen alnar, och nu var det en ström som jag inte kunde vada över. Vattnet gick så högt att man måste simma. Det var en ström som man inte kunde komma över.

⁶ Han sade till mig: ”Har du sett det, du människobarn?” Sedan förde han mig tillbaka upp på flodens strand.

⁷ När jag kom tillbaka, såg jag många träd längs stränderna på båda sidor om floden.

⁸ Då sade han till mig: ”Detta vatten rinner fram mot den östra delen av landet och flyter ner över Hedmarken och sedan ut i havet. Vattnet som bröt fram rinner till havet, och vattnet blir då sunt.

⁹ Överallt dit den dubbla strömmen kommer upplivas alla levande varelser som rör sig i stim. Och fiskarna blir där mycket talrika, för när detta vatten kommer dit blir vattnet sunt, och allt får liv där strömmen rinner fram.

¹⁰ Fiskare ska stå utmed den från En-Gedi ända till En-Eglajim, och hela den sträckan ska vara som ett enda fiskeläge. Det ska där finnas fiskar av olika slag och i stor mängd alldeles som i Stora havet.

¹¹ Men de gölar och dammar som finns där blir inte sunda utan ska tjäna till saltberedning.

¹² Och vid strömmens båda stränder ska alla slags fruktträd växa upp. Deras löv ska inte vissna och

47:8 havet Dvs Döda havet öster om Jerusalem. **47:10** En-Gedi Oas på Döda havets västkust. En-Eglajim (”de två kalvarnas källa”) är okänd. **47:10** Stora havet Dvs Medelhavet. **47:12** Ps 1:3, Jer 17:8, Upp 22:2.

deras frukt ska inte ta slut. Varje månad ska träden bära ny frukt, för deras vatten kommer från helgedomen. Deras frukter ska tjäna till föda och deras löv till läkedom.

Det heliga landets gränser

¹³ Så säger Herren GUD: Dessa är de gränser efter vilka ni ska utskifta landet som arvedel åt Israels tolv stammar. Josef ska ha två lotter.

¹⁴ Ni ska få det till arvedel, den ena stammen såväl som den andra. Därför att jag med upplyft hand lovade att ge det åt era fäder ska detta land bli er arvedel.

¹⁵ Detta ska vara landets gräns på norra sidan: Från Stora havet längs Hetlonsvägen, där vägen går till Sedad,

¹⁶ Hamat, Berota, Sibrajim, som ligger mellan Damaskus och Hamats områden, det mellersta Haser, som ligger vid Havrans gräns.

¹⁷ Så ska gränsen gå från havet till Hasar-Enon vid Damaskus gräns och vidare allt längre norrut upp mot Hamats gräns. Detta är norra sidan.

¹⁸ På östra sidan ska gränsen börja mellan Havran och Damaskus och gå mellan Gilead och Israels land och utgöras av Jordan. Från nordgränsen neråt till det östra havet, ska ni mäta ut den. Detta är östra sidan.

¹⁹ På sydsidan ska gränsen gå från Tamar till Meribots vatten vid Kadesh, längs bäckfåran fram till Stora havet. Detta är den södra gränsen.

47:13 1 Mos 48:5, 4 Mos 34:2f, Jos 17:17f. **47:14** 1 Mos 12:7, 15:18, 17:8, 26:3, 28:13. **47:15** Hes 48:1. **47:19** 4 Mos 20:13, 27:14, 34:5, Hes 48:28. **47:19** bäckfåran Troligen Wadi el-Arish, gräns i sydväst mot Egypten (även i 48:28).

²⁰ På västra sidan ska gränsen utgöras av Stora havet och gå från sydgränsen till en punkt mitt emot det ställe där vägen går till Hamat. Detta är västra sidan.

²¹ Ni ska utskifta detta land åt er efter Israels stammar.

²² Ni ska dela ut det genom lottkastning till arvedel åt er själva och åt främlingarna, som bor och föder barn ibland er. De ska vara för er så som infödda bland Israels barn. De ska med er få arvslott bland Israels stammar.

²³ I den stam där främlingen bor ska ni ge honom hans arvedel, säger Herren GUD.

48

Fördelningen av landet

¹ Detta är namnen på stammarna:

Vid norra gränsen längs efter Hetlonsvägen, där vägen går till Hamat, vidare bort mot Hasar-Enan – med Damaskus gräns i norr och längs med Hamat – där ska Dan ha en lott, så att hela sträckan från östra sidan till västra tillhör honom.

² Närmast Dans område ska Asher ha en lott från östra sidan till västra.

³ Närmast Ashers område ska Naftali ha en lott från östra sidan till västra.

⁴ Närmast Naftalis område ska Manasse ha en lott från östra sidan till västra.

⁵ Närmast Manasses område ska Efraim ha en lott från östra sidan till västra.

⁶ Närmast Efraims område ska Ruben ha en lott från östra sidan till västra.

⁷ Närmast Rubens område ska Juda ha en lott från östra sidan till västra.

⁸ Närmast Juda område ska från östra sidan till västra sidan det område sträcka sig som ni ska ge som gåva till HERREN. Ni ska som gåva ge 25 000 alnar i bredd och lika mycket i längd som en stamlott från östra till västra sidan. Helgedomen ska ligga där i mitten.

⁹ Det område ni ger som gåva åt HERREN ska vara 25 000 alnar i längd och 10 000 i bredd.

¹⁰ Av detta heliga område som ni ger som gåva ska ett stycke tillhöra prästerna, i norr 25 000 alnar, i väster 10 000 alnar i bredd, i öster likaså 10 000 alnar i bredd och i söder 25 000 i längd, och HERRENS helgedom ska ligga där i mitten.

¹¹ Det ska tillhöra prästerna, dem av Sadoks söner som har blivit helgade och som har gjort tjänst åt mig och som inte för vilse som leviterna gjorde när de andra israeliterna för vilse.

¹² Därför ska en särskild del av den offergåva som avstyckats från landet tillhöra dem som ett högheligt område invid leviternas.

¹³ Men leviterna ska få ett område som motsvarar prästernas, i längd 25 000 alnar och i bredd 10 000, längden överallt 25 000 och bredden 10 000.

¹⁴ De får inte sälja eller byta bort något av det. De får heller inte på annat sätt överlåta det bästa av landet åt någon annan, för det är helgat åt HERREN.

¹⁵ Men de 5 000 alnar som blir över på bredden invid de 25 000 ska vara en allmänning för staden, dels att bo på, dels som utmark. Och staden ska ligga där i mitten.

48:8 Hes 42:15f, 45:1, 3. **48:11** Hes 40:46, 44:15. **48:13** Hes 45:3f.
48:15 Jer 31:38f, Hes 45:6.

¹⁶ Detta är stadens mått: Norra sidan 4 500 alnar, södra sidan 4 500, på östra sidan 4 500 och västra sidan 4 500.

¹⁷ Staden ska ha en utmark som norrut sträcker sig 250 alnar, söderut 250, österut 250 och västerut 250 alnar.

¹⁸ Det som återstår av marken längs det heliga området blir 10 000 alnar österut och 10 000 västerut, och det sträcker sig utmed det heliga området. Avkastningen av detta område ska tjäna till föda åt stadens invånare.

¹⁹ Stadens arbetare från Israels alla stammar ska bruka det.

²⁰ Hela den del som ni ska avskilja ska vara 25 000 alnar långt och 25 000 brett och bilda en fyrkant. Ni ska överlämna denna heliga gåva till staden som dess egendom.

²¹ Fursten ska få vad som blir över på båda sidor om det heliga området och stadens område. Det gäller marken fram till det 25 000 alnar breda heliga området, ända till östra gränsen, och likaså västerut marken fram till det 25 000 alnar breda området, ända till västra gränsen. Båda dessa områden som går parallellt med stamlotterna ska tillhöra fursten. Det heliga området med helgedomen ska ligga mitt emellan dem.

²² Från leviternas område och från stadens område, som ligger mitt emellan furstens områden, ska det som ligger mellan Juda sydgräns och Benjamins nordgräns tillhöra fursten.

48:16 stadens mått ... 4 500 alnar Ca 2,2 km på varje sida. **48:20**
Upp 21:16. **48:21** Hes 45:7.

²³ Sedan följer de återstående stammarna. Först ska Benjamin ha en lott, från östra sidan till västra.

²⁴ Närmast Benjamins område ska Simeon ha en lott, från östra sidan till västra.

²⁵ Närmast Simeons område ska Isaskar ha en lott, från östra sidan till västra.

²⁶ Närmast Isaskars område ska Sebulon ha en lott, från östra sidan till västra.

²⁷ Närmast Sebulons område ska Gad ha en lott, från östra sidan till västra.

²⁸ Närmast Gads område, på dess södra sida, ska gränsen gå från Tamar över Meribas vatten vid Kadesh och vidare till bäckfåran fram till Stora havet.

²⁹ Detta är det land som ni genom lottkastning ska fördela till arvedel åt Israels stammar.

Detta ska vara deras stamlotter, säger Herren GUD.

³⁰ Följande utgångar ska staden ha: På norra sidan ska den mäta 4 500 alnar,

³¹ och av stadens portar, uppkallade efter Israels stammar, ska tre ligga i norr: Den första är Rubens port, den andra Juda port och den tredje Levi port.

³² På östra sidan ska den också mäta 4 500 alnar, och ha tre portar: Den första är Josefs port, den andra Benjamins port och den tredje Dans port.

³³ På samma sätt ska också den södra sidan hålla ett mått på 4 500 alnar och ha tre portar: Den första Simeons port, den andra Isaskars port, den tredje Sebulons port.

³⁴ Västra sidan ska mäta 4 500 alnar och ha tre portar: Den första är Gads port, den andra Ashers port, den tredje Naftalis port.

³⁵ Runtom ska staden mäta 18 000 alnar, och för all framtid ska dess namn vara: HERREN är här.

Svenska Folkbibeln
The Holy Bible in Swedish, Svenska Folkbibeln
translation

copyright © 1996,1998,2015 Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och
Stiftelsen Biblicum, Ljungby

Language: Svenska (Swedish)

Reviderad från Svenska Folkbibeln 98 och grundtexten. Gamla testamentet
© 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm Nya testamentet ©
1996, 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och Stiftelsen
Biblicum, Ljungby

2024-12-18

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Dec 2024 from source files
dated 18 Dec 2024

1f751582-bd9a-5655-ac63-85d69149ba09